

१६ साक्षि प्रमाणमिति. ॥१॥

ਅਥਾਵਾ ਭੀ ਦਾ ਨਾਤ ਸਾਧਾ ਲੈ ਆਇਓ । ਆਉਤ ਨਾਹੀ ਭੀ ਦਾ ਦੋਹਰਾ
 ਆਉਤ ਕਨਥ ਮੁਢਾ ਵਡੈ ਹੋਤ ਮਨੋਰਥਾ ਸਿੱਧਾ ਘਨਤੈ ਜਲੋਤ ਹੁਥੇ
 ਥਾਵਨ ਛੂਕ ਛੂਕ ਨ ਕੀਰਿਧਾ ॥ ਕੀਏ ਭੀ ਦਾ ਮੁਸਤਾਵ ਕੇ ਧੇ
 ਥੇ ਸੁਭਾ ਮਥਨਾਇ ॥ ਉਕਤਿ ਅਥਾਵਿ ਸਟਾਂਤ ਯੁਤ ਫਿਰ ਕਰ
 ਵਧੀ ਬਤਾਇ ॥ ੨ ॥ ਭਾਵ ਸਰਕਸ ਮਥਤ ਸਤੈ ਭਲੇ ਕਰੈ
 ਨਾਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਅੰਸ ਕਲੀਕਲੀ ਬਾਨੀ ਸੁਨਤ ਸੁਹਾਇ ॥ ੩ ॥ ਨੀਕੀ
 ਥੈ ਫੀਕੀ ਲਗਤਾ ਬਿਨਾ ਥਾਵਾ ਥਾਵੀ ਬਾਤਾ ਜੈਸੇ ਦਰਨਤ ਜੁਪ

ਮੈਰਾਸਿੰਗਾਰਨਸੁਹਾਤਾ॥੧॥ ਫੀਕੀਹੈਨੀਕੀਕਰਾਤਕਹਿਯੇਸ
 ਮੈਵਿਚਾਰਾਸਤਕੇਮਨਹਰਖਤਥਹੈਜ਼ਮੀਬਿਵਾਹੈਗਾਰਾ॥੫॥ ਗੋ
 ਰੀਅੰਗੁਨਨਾਰਿਨਤਾਇਹੈਜਗਤਕੀਚਾਕਾ॥ਵੇਖੋਸਭਹੀਸਮ
 ਮਸੋਕਹਤਥਾਕਾਇਕਠਾਕਾ॥੬॥ ਜੇਜੇਕੋਗੁਨਜਨਹੀਸੋਤਿ
 ਿਆਦਰਦੇਤਾ॥ਕੋਕਿਠਾਅੰਬਾਠੇਤਹੈਕਾਕਨਿਮੈਰੀਠੇਤਾ॥੭॥
 ॥ਜੇਜੇਕੋਪਾਰੋਠਗੈਸੋਤਿਹਕਰਤਥਾਖਾਨਾ॥ਜੇਸੋਬਿਖਕੋਬ੍ਰਿਖ
 ਭਖੀਸਾਨਤਸੁਧਾਸਮਾਨਾ॥੮॥ ਅਨਉਂਦਮਜੇਏਕਹੈਰਿਹਹਰਿ
 ਕਰਤਨਿਬਾਹਾ॥ਜੇਮੇਅਜਗਰਭਖਾਨਾਕੈਨਿਕਸਤਿਵਾਹੀ
 ਰਾਹਾ॥੯॥ ਹਠਨਚਕਨਕੀਘਰਤਿਹੈਤੁਠੇਉਂਦਮਤਾਨਾਅਜ

ਯੇਚਾੜਿਕਵੈਦੁਭਵੈਨਾ ॥ ਥਾਨੁਅਨਲੀਸੀਪਤਿਸਭੈਕਘੁ
 ਟਿਕਸੀਤਅਨੰਤਾਟਪਸੁਕਘਨਘਨਕਪਰਾਪਰਜਕ
 ਜਗਬਰਸੀਤਾ ॥ ਯਥੁਜੇਗਸਭਾਮਿਕਤਚੈਜੇਭਿਧਿਭਿਖ
 ਯੇਅੰਨੁਗਾਖਕਗੁਰਭੁਗਾਰਾਵਾਨੀਚਾਨੀਪਨਕਪੁਰਾ ॥
 ਸਿਹਜੇਤੈਨਿਹਚੇਤਿਤੈਦੇਰਿਦਈਪਹੁਚਾਇ ॥ ਸਕਰਖੇਰੇਹੁਕੇ
 ਸਿਕੈਜੈਸੇਸਕਰਾਗਾਇ ॥ ਭ੍ਰਿਯਸਿਭੁਖਾਵਿਚਾਰੀਯੇਰੇ
 ਟਿਗਾਭਿਖੈਨਸੀਬਾਖਕਗੁਰਕਾਰਕਥੀਰਸੈਮਯਤਰਕੀ
 ਗਾਰੀਬਾ ॥ ਗੁਨਜਨਕੇਗੁਨਕੇਗੀਨੈਨਿਹਘਟਸਿੰਧਅਪ
 ਰਾਖਗੁਨਖਤੁਬਨਟਕਨਕੇਪਾਵਤਕੈਨਸੁਮਾਰਾ ॥

ਸਾਪਹਿਦੂਪਾਪਿਕਾਈਏਸੇਮੇਂ ਕੇਵਕਾਵਿਖਯਾ॥੬॥ ਗੁ

ਨਗਰੇਵੇਲਾਪੁਤਾਰਾਹੈਤਿਨਸਨਮਾਨਤਪੀਰਾਮੀਦਤਉਪ
 ਯੰਚਿਕਰੀਸੀਤਕਾਸੁਰਭਾਸਮੀਰਾ॥ ਬਡੀਠੀਰੇਕੇਲਾਪੁ

ਕਹੈਆਖੈਆਦਰੁਗਾਇ॥ ਮਾਠਿਆਚਕਕੇਸੇਪਵਨਪਗੈ
 ਮੀਦਸੁਹਾਇ॥ ਮਹਿਮਾਸੁਤਕੇਦੇਤਹੀਕੇਤਨਤਮਸ

ਕੁਚਾਇ॥ ਲੇਤਭਗਅੰਗੀਨਾਬਕੇਦਿਪਹੁਸੀਸਚੰਦੁਇ॥

ਪਸਪੁਰਨਪਸਵਛੁਤੈਂਬਿਨਦੀਨਕਹਾਤਾਅੰਮਬਿਨ
 ਬਰਸੈਸਪਨਜਲਛੀਯੈਪੀਯੇਨਹਿਭਾਤਾ॥ ਇਕਬਿ

ਨਮਾਗੈਹੀਲਹੈਮਾਗੈਏਕਕਹੈਨਾਪਨਸਯਸਰਸਰਤਭਰ

ਜੈਸਾ ਰਸ ਸਭ ਥਾ ਤਿਸੇ ਤਿਹ ਭਾਨੀ ਦੇ ਤਜ ਸੀਕਾ ਕਰੈ
 ਰੀ ਕਤੇਰਾ ਵਹਾ ਰਿਕੈ ਰੇਰਾ ਵਡੇ ਰੀਕਾ । ਰਾਹ ਬਖਸ਼ਾਹੀ
 ਹਾਰਿ ਸਹੀ ਥਾ ਮੈਨ ਹੀ ਸਿੰਦੇ ਹਾਜ਼ਰੇ ਈਕ ਕੇ ਥਾ ਖਜ਼ਮੇ ਥਾ ਥਾ
 ਖਕੇ ਹੋਹਾ । ਕਹਾਂ ਬਡੇ ਛੋਟੇ ਕਹਾਂ ਜਹਾ ਰਿਤ ਹਾਰਿ ਤਥਾ
 ਰਾਹਾਰਿ ਭੁੱਜਨੁ ਕੀ ਥਾ ਬਿਦੁਰ ਕੇ ਦੁਰਜੇ ਪਨ ਕੈ ਤਜਾ ਰਾ ।
 ਪਰ ਜਨ ਸੇ ਮਨ ਸੇ ਕਰੈ ਪਰ ਹਰ ਅਨ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ । ਭੂਨੇ ਸੇ ਮੈਨ
 ਹਰਖ ਅਨੇ ਜਰਾ ਤਾ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ । ਅਠਾਈ ਅਵਾਧਿ ਅਥਿ ਬੇ
 ਕਰੀ ਵਿਖਕੈ ਅਨ ਥਾਇ । ਕਾਰਾ ਕਨਕ ਕੋ ਪੀਯੋ ਰੇ ਰੀਸ ਅਨ ਦ
 ਰਭਾਇ । ਮੁਰਖ ਕੋ ਰਿਤ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨ ਉਪ ਜਤ ਕੈ ਰੇਖਾ

ਪਰਨੈ ਜੋਈ ਗਈ ਇਬਰਨ ਸੁਧਾਰ ਸੁਧਾਰਾ । ਨਿਰਸਥਾ
 ਤੁਸੇਈ ਸਰਸਜ ਹੋਤਾ ਹਿਯ ਹੋਤਾ ਗਾਰੀ ਹੂੰ ਪਾਗੀ ਠਹੈ ਗੋਸ਼ੁ
 ਕੁਸੇ ਸਮਧਨ ਦੇਰਾ । ਜੇ ਅੰਗਕਾਰ ਜੈ ਕੁਸਲ ਸੋ ਤਿਹ
 ਭੇਦ ਪੁਥੀ ਨਾਨ ਦਿਪੁ ਵਹੈ ਸੇਯ ਗਵੈ ਚਕੈ ਓਟ ਟਕਾ ਪੁਸੀ
 ਨਾ । ਜੇ ਜੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਹੈ ਤੇ ਸੀ ਦੇ ਕਰੀ ਦੇਰੀ ਤਿਪੁ ਕਾਸਾ ਕਾ
 ਰਕਾਰਿ ਨ ਭੇਦੈ ਕੁਮਰ ਸੁੰਦਰ ਅਰਿ ਬਿੰਦਾ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਇਨਿਕ
 ਛਾਨ ਤੈ ਜਾਨੀ ਦੇਉ ਰਾਗਿ ਜਾਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਓਧੇ ਕਥਾ ਪੁਰਾਨ ਸੁਨ
 ਬਿਕਥਾ ਸੁਨੇ ਹੁਕਾਸਾ ॥ ਓਹ ਓਛਾ ਹਿਤ ਪਰਸ ਸੋ ਅਸੁ
 ਭੁਕਰਾ ਮਕੀ ਹਾਨਾ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਰ ਅੰਨ ਸੋ ਜੁ ਮੁੰਦਰ ਛੁਟੈ ਅਨ

ਤਨਜੋਇ। ਸੁਰ। ਸੁਰ। ਪੀ। ਨ। ਤ। ਥੈ। ਜ। ਦ। ਪ। ਵਿ। ਕ। ਗ। ਤ। ਹੋ। ਏ।
 ॥ ਜੇ। ਚੇ। ਤੇ। ਨ। ਤੇ। ਕੇ। ਤੇ। ਜੇ। ਜੇ। ਕੇ। ਜਾਂ। ਸੋ। ਮੇ। ਹਾਂ। ਸੁ। ਬ। ਕੇ। ਕੇ। ਪਾ। ਛੇ। ਕੇ। ਗੇ।
 ਫਿ। ਰ। ਤੁ। ਅ। ਦੇ। ਤ। ਨ। ਕੇ। ਹਾਂ। ਘ। ਟ। ਤ। ਬ। ਫੁ। ਤ। ਸਿ। ਪ। ਤਿ। ਸੁ। ਮ। ਤਿ।
 ਭਾ। ਤਿ। ਅ। ਹਿ। ਰ। ਟ। ਕੀ। ਜੋ। ਏ।। ਰੀ। ਤੀ। ਪ। ਟ। ਕ। ਤੁ। ਰ। ਤੇ। ਪੈਂ। ਛ। ਰੀ। ਸੁ। ਰੀ।
 ਤੀ। ਹੋ। ਏ।। ਪ੍ਰਾ। ਪ। ਤਿ। ਤੇ। ਸੀ। ਹੋ। ਤਿ। ਹੋ।। ਜਿ। ਹੋ। ਜੇ। ਸੀ। ਕਾ। ਭਾ। ਏ।।
 ਭਾਂ। ਜਾਂ। ਨ। ਸਿ। ਤ। ਸ। ਰ। ਤੁ। ਰ। ਤੇ। ਪੈਂ। ਜ। ਕ। ਤੁ। ਰ। ਭੁ। ਰ। ਕੇ। ਜਾਂ। ਏ।। ਓ।
 ਤ। ਮ। ਜਾਂ। ਨ। ਕੀ। ਹੋ। ਛੇ। ਕ। ਰ। ਨੀ। ਚ। ਨ। ਹੋ। ਤ। ਰ। ਸਾਂ। ਕਾ।। ਕੁ। ਓ।। ਅ। ਕੈ। ਸੇ। ਚੇ।
 ਸ। ਕੈ। ਰਾਂ। ਜ। ਹੀ। ਸ। ਕੀ। ਚਾਂ। ਕਾ।। ਓ। ਤੁ। ਮ। ਜਾਂ। ਕੇ। ਸੀ। ਗ। ਕ। ਰ। ਸ। ਹੀ।
 ਜੇ। ਹੀ। ਸੁ। ਖ। ਭਾਂ। ਜਾਂ। ਜੈ। ਸੇ। ਫਿ। ਪ੍ਰਾ। ਪ। ਹੀ। ਰੇ। ਅ। ਤ। ਰ। ਕੇ। ਤ। ਸ। ਭਾਂ। ਜਾਂ। ਕਾ।

ਸਾ ॥ ਯੰਜਗਕੀਬਿਪਰੀਤਿਗਤਿਸਮਣੀਵੇਖਸੁਭਉ
 ਕਹੈਜਨਾਰਦਨਕਿਸਕੋਹਰਕੇਸਿਕਰਨਉ॥੧੨॥ਭੁਲੇਕ
 ਰੀਕਉਕਹੈਸਭਕੇਹਿਤਕੈਬੈਨਾਪਿਯਆਗਮਕੋਕਾਬਚਾਬਿਰ
 ਹਾਨਿਕੋਸੁਖਦੈਨਾ॥ ਜੇਜਾਕੋਹਿਤਕੀਕਹੈਸੋਤੁਕੋਅਭਿਰਾ
 ਮਾਪੀਕਾਅਗਮਭਾਖੀਭੁਲੇਬਾਇਸਪਿਕਾਕਿਹਕਾਮਾ॥੧੩॥
 ਐਉਦੈਹਿਤਕੀਕਹੈਪ੍ਰੇਤਾਹੀਜੇਹੇਤਾਸਭਉਭ੍ਰਾਵਤਕਾਗਕੋਪੈ
 ਬਿਰਹਾਨਿਬਲਦੇਤਾ॥ ਕੋਚਾਹੈਅਪਨੇਤਉਜਾਸੀਗਠਾ
 ਹਿਏਪੀਰਾਜੇਸੇਰੇਗਸਰੀਰੇਉਪਜਤਦਹੈਸਰੀਰਾ॥੧੪॥
 ਏਕਾਬਿਰਾਨੇਹੀਭੁਲੇਜਿਹਿਸੁਖਹੋਤਸਰੀਰਾਜੇਸੇਬਨਕੀਐ

ਖਈਹਰਤਰੇਰਾਕੀਪੀਰਾ॥੧੬॥ ਜੋਪਾਵੈਅਤਿਉਚਪਦਤੰ
ਕੋਪਤਨਾਨਿਦੰਨਾ॥ਜੁਸੇਤਪਤਪਮਧਨਕੋਠੈਅਸਤਰੇਤਰੇਭਰ
ਅਨੁਚਿਤਅਤਿਬਠਾਪਨਕਰੇਅਨਾਦਰਹੋਇ॥ਸਿਧ
ਹਕੀਕੋਨਸਿਪਦਹਨਕੁਕਮਗਯੋਪਤਿਖੋਇ॥ ਕਠੁਖ

ਭਾਵਦੇਖੈਜਹਾਂਤਹਉਤਮਨਰਹਾਹੀ॥ਜੈਸੇਪਾਵਸਤਜਅਨ
ਤਰਾਜਹੀਸਉਡਿਜਾਹੀ॥ ਜਿਹਚਾਰੇਜੋਈਮਿਠੈਅਭੈ
ਸੁਖਹੋਤਸਰੀਰਾ॥ਜੁਸੇਪ੍ਰਸੇਜਿਯਕੋਮਿਠੈਨਿਰਮਠਸੀਤਕ
ਨੀਰਾ॥ ਮਨਭਾਵਨਕੇਮਿਠਨਭਿਨਈਨੀਯਹੋਤਉਦਿਆ
॥ਜੁਸੇਚਕੋਰਕੀਦਿਨਦਸਾਚਕਵਾਚੀਦਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੧੭॥ਜਿਯਖੁ

ਸਿਰਾਵੂਖਨ ਕਰੈ ਤਜੀਏ ਤਕੈ ਸਾਥਾ ਮਾਦਿ ਰਾਹੀ ਮਾਨੁ ਤਮਗਤੁ
 ਦੂਪ ਕਕਾ ਕੀ ਹਾਥਾ ॥ ੩੫ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਿਰਿ ਗੁਣੂਖਨ ਦੁਰੈ ਕਰੀ ਏਉ
 ਹਾਹਿਚਾਨਾ ਜੈ ਸੇਸ ਮਣਤ ਦੂਪ ਸਭ ਸੁਰਾ ਅਹੀਰੀ ਪਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥
 ਜਿਹ ਦੇਖੈ ਵੂਖਨ ਕਰੈ ਤੁਸੀ ਫਿਸਟ ਜੇਗਾ ਜਮੈ ਕਉ ਰਿ
 ਤੈ ਨਹੀ ਚੋਬ ਚੰਦ ਕੀ ਓਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਮੂਰਖ ਗੁਨ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਤੁ
 ਜ ਗੁਨੀ ਮੈ ਦੂਕਾ ਕਹਾ ਭਯੋ ਦਿਨ ਕੋ ਬਿਭੰਜੈ ਨਹਿ ਜਨੈ ਧੂਕਾ ॥ ੩੮ ॥

ਖਕ ਜਨ ਸੋ ਕਹਿਏ ਨਹੀ ਗੁਣ ਕਬਹੂੰ ਕਰਿ ਮੇਕਾ ਯੀਏ
 ਯੈ ਜਗਾ ਮਾਹਿ ਸੋ ਜਮੈ ਜਕ ਬੂਹਿ ਕਤੇਕਾ ॥ ਇਕਹੀ ਗੁਨੁ ਯੈ
 ਸੋ ਭੁਕੋ ਜਿਹ ਅਵਗੁਨ ਛਪ ਜਾਤਾ ਨੀਰਦ ਕੇ ਜਮੈ ਰੀਰਾ ਬੰਦ ਲਗ

ਤਾਵਕੇ =

ਬਿਜੁਲੀ

ਰਸਤਰਸਾਬਿਜਪਾਤਾ)

ਮੂਫਤਹਾਂਹੀਮਾਨੀਦੇਜਹਾਨਪੀਸ਼ੀ

੧੩

ਤਹੋਇਆਦੀਪਾਕਿਕੀਰਾਵਿਕੇਉਦੈਬਾਤਿਨਜੁਝੈਕੋਇ।

ਅਬਿਨਸ੍ਵਾਰਥਕੈਸੇਸਹੈਕੋਊਕਹਿਤਕੁਖੈਨਾਠਾਤਦੀਦੇਬੁਚਕਾ
ਰੀਦੇਜੋਝੈਦੁਪਾਸੀਏਨਾ।

ਸੂਜਨਤਜਾਹਿਨਸ੍ਵਜਨਤਾਕੀ
ਜੇਹੁਆਪਕਰਾਨਾਜੇਰਦਨਛਾਟੇਤੇਤਉਸੁਰਉਤਕਰਤਕੁਠਰਾ।

ਦੁਸਟਨਛਾਝੈਦੁਸਟਤਾਪੇਖੈਰਖੈਛਟਾ। ਸਰਪੇਕੇਤੇਹੀ
ਕਰੈਚਪੈਚਠਾਵੈਚੋਟਾ।

ਪਨੁਸੀਚਮੋਕਿਹਕਾਮਕੋਖਹੁਪਸ
ਦੁਹਾਰਿਪੀਤਾ। ਬਾਪਮੇਰੀਪੀਠੇਕੁਪਜਾਉਕਫੈਬਫੈਹਿਰੀਤਾ।

ਕਰੈਬੁਰਾਈਸੁਖਚਹੈਕੈਸੇਪਾਵੈਸੋਇ। ਰੋਪੈਬਿਰਪਾਅਕ

ਕੇ ਅੰਬਕ ਹਾਂ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ੧੬ ॥ ਹੋਇ ਬੁਰਾਈ ਤੇ ਬੁਰੇ ਕਮਿ ਕੀਨੇ
 ਨਿਰਪਾਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਖੁਨੈ ਗਏ ਰੋਕੇ ਤਸੇ ਕੁਪਤ ਯਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਵੀਏ
 ਸਹੀ ਸਗੁਨ ਦੇ ਤਸੇ ਪਾਵੈ ਯਾਹਿ ਸਦੁ ਬਾਤਾ ॥ ਵੀਰ ਦੇ ਤਤਿ ਹਪਕਲ
 ਪਰ ਆਗਾ ਸੁਤਾ ਮੁਨਿ ਦਾਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਏਕ ਬੇਖ ਕੇ ਆਸੇ ਰੋਜਾ ਤਬੈ
 ਛਪਿ ਜਾਤਿ ॥ ਜੇ ਸੋਹਾਈ ਕੇ ਖੋਜ ਮੈ ਸਭ ਹੀ ਖੋਜ ਸਾਤਿ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾਂ
 ਦੇ ਜਿਹਿ ਸੁਰਬ ਸਿਏ ਸੋਈ ਤਿਹੀ ਸੁਹਾਤਾ ॥ ਚੋਰ ਨੀ ਆਰੀਚਾ ਦਲੀ
 ਮੈ ਬੇਕਾਰੀ ਚਾਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜੈ ਸੇਹੀ ਭਵ ਤਬ ਤਾ ਤੈ ਸੀ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ
 ਸੀਤਾ ਹਰ ਬੇਤੇ ਭਯੋਰਾ ਦੁਨ ਕੁਛ ਕੋ ਨਾਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਨਿਸਚਿ ਓਈ ਕੋ ਕ
 ਰੂਪ ਤੀ ਕਰ ਜੇ ਹੋਇ ॥ ਤੇ ਨ ਕਸੇ ਹਰੀਚੰਦ ਸੇ ਬਿਪਤਿ ਨ ਭਰੇ ਕੋਇ

੧੫੫॥ ਕਥਾ ਤੂੰ ਨ ਸਮਾਨ ਪੁਰਾਣ ਸਕੈ ਕੋ ਨ ਹਾਰ ਕੇ ਪਾਸਾ ਭੀਖ ਮਜ੍ਹਾ ਪਿ
 ਸਟਰ ਸਿਤਹੰਤ ਕੇ ਕੁਰਬੀ ਸੋ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ੧੫੬॥ ਅਤਿ ਹੀ ਸਰਕਾਨੁ
 ਜੀਐ ਦੇਖੋ ਜਯੋ ਬਨ ਰਾਇ ॥ ਸੀਧੇ ਸੀਧੇ ਛੇਟੀ ਯੋ ਬੰ ਕੇ ਤਰ ਬਚਾ
 ਈ ॥ ੧੫੭॥ ਬਹੁ ਤਿਨ ਕੋ ਨ ਫਿਰੇ ਪ੍ਰਾਣੇ ਨਿਬਕ ਸਾ ਤੁ ਬਕਾਵਾ ॥ ਸੀ
 ਕੁ ਭਖ ਜਾਂਇ ਪਾਖੀ ਕਾ ਕੰਨ ਬਾਹਿ ਨ ਗਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੧੫੮॥ ਏਰ ਅਨੇ
 ਸਿਸਰ ਰਾਤੇ ਸੁਭਨ ਕਾਹਿਤ ਕਲੇਸਾ ॥ ਜੁਮੇਟ ਸੁਖ ਅਪਿ ਰਾਧੈ ਤੈ ਬਿ
 ਧਨ ਕਹੈ ਮੇਯੋ ਕੇਸਾ ॥ ੧੫੯॥ ਸੁਭਨ ਕੁ ਸਿਰਾ ਤਦੇ ਖਤਿ ਸੁਭਨ ਤਾਨ
 ਤਨੀਤਾ ॥ ਜਯੋ ਭੁਜੰਗ ਰਾਨ ਸਿਰਾ ਤਉ ਚੀਟਨਾ ਬਿਧਨ ਪਰੀਤਾ ॥ ੧੬੦॥
 ਕਸਟ ਪਰੇ ਪੁਸਾ ਪੁਸ਼ਨ ਕੈ ਕੁਨ ਹੋ ਤੁਸਕਾਨਾ ॥ ਮੇਯੋ ਕੇ ਕੇਚਨ ਤਾਈ

ਏਤੋਂ ਤੇ ਜੇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਨ ॥ ੧੫੮ ॥ ਜੇ ਉੱਤਮ ਤੇ ਅਸਮ ਸੋ ਰਿਸ ਨ ਪ
 ਰਤ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਘਨ ਗਰਜੇ ਹਰਿ ਦੂਕਰੈ ਸਮਝਿ ਲੇਖ ਸੁਨ ਨਾਹਿ ॥
 ੧੫੯ ॥ ਮੁਲ ਬੀਚਤ ਨ ਰਸੁ ਜਨ ਸੋ ਨਹਿ ਨ ਬਿਸੁਲ ਕਰੇਇ ॥ ਡੁਹਕ
 ਘੇਉ ਡੁਪੁਰਿ ਬਿਬਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਨ ਲੇਇ ॥ ੧੬੦ ॥ ਅਬ ਭਾਖੀ ਸਾ
 ਰਹੀ ਕਹੈ ਨਾਮ ਨੈ ਕੇਇ ॥ ਭਾਂਡੁ ਪੁਕਰੇ ਪੀਰ ਬਸ ਮਿਸਿ ਸਮਝੈ ਸਤੁ ਲੇ
 ਈ ॥ ੧੬੧ ॥ ਸਦਾ ਸਮੈ ਬਲਵਨੈ ਪੈ ਨਹਿ ਪੁਰਖ ਬਲਵਨ ॥ ਕਾਂਬ
 ਨ ਲਰਗੇ ਪੀਲ ਦੀਬਾ ਰਬੁ ਏ ਪਬ ਬਾਨ ॥ ੧੬੨ ॥ ਕਨਕ ਨ ਜੇਰੈ
 ਮਨ ਜੁਰੈ ਕਾਢੈ ਨਿਬਰੈ ਜੋਇ ॥ ਬੂਟ ਬੂਟ ਜੋ ਘਟ ਭਰਤ ਪਕਤ
 ਬੀਤੇ ਤੇਇ ॥ ੧੬੩ ॥ ਥੇਰੇ ਘੀਗੁਨ ਤੈ ਕਹੈ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਹਿ

ਏਕਹਕਰਤੇਗਯਕਵੀਕਰੀਸਰੀਸ੍ਰਕਰੰਨਾਹਿ॥੧੬੪॥ਤ੍ਰਿਵੇਖੈਦੇ ੧੫

ਨਕਲੈਗੁਨਬਿਨਬਡਪਨਕੋਇ॥ਬੈਠੀਦੇਵਕਸਿਖਰਪਰਬਾ
ਇਸਗਰੁਫਨਹੋਇ॥੧੬੫॥ਦੁਖਪਾਏਬਿਨਹੁੰਕਹੁੰਗੁਨਪਾਵਤ
ਹੈਕੋਇ॥ਸੁਰੇਖੇਪਖੀਪਨਸੁਮਨਤਬਗੁਨਸਿਧੁਤਹੋਇ॥੧੬੬॥
ਸਿਕਾਟਿਅਗੁਪਿਸਮ^{ਮੰਤ੍ਰ}ਏਕਹਾਂਬੁਪਨਨਬਰਨਾਬਿਯਾਸਾਕਬਹੁੰ
ਤੇਕਨ^{ਦੋਹਰੇ}ਜਾਨਹੀਅਮਕਕਮਕਕੀਬਾਸਾ॥੧੬੭॥ਬਿਨਸਤਜਤੈ
ਬਾਨਗੁਨੀਕੋਨਿਗੁਨਪੁਰਖਕੋਪਾਸਾ॥ਨਮੋਅੰਜਨਾਰਿਰਥੀਦਪਰਿ
ਨੈਕਨਰੇਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੧੬੮॥ਸਾਚਭੂਠਾਰਿਰਨੈਕਰੈਨੀਤਿਨਿਪੁਖੀ
ਜੈਰੇਇ॥ਰਾਜਰੀਸਾਬਿਨਕੋਕਰੈਖੀਰਨੀਰਕੋਦੋਇ॥੧੬੯॥ਇ

ਕਸਾਸੀਪਥਾਸਿਅਹਿਤਕਰਾਇਕਹਿਤਕਰਬਸਦੁਗਾਹਿਸਨਥੈਸੇਕ
ਮਲਦਲਅਮਕਪ੍ਰਕਾਸੈਸੂਰਾ॥੧੦॥ ਦੇਖਹਿਕਉਮਭੈਗਾਹੇਰੁ
ਬਨਗਾਹੈਖਲਲੇਕਾਪੀਐਰੁਧਿਰਪਯਾਨਾਪੀਐਕਗੀਪਯੋਧਰ
ਸੋਕਾ॥੧੧॥ ਭੁਲੇਨਹੈਵੈਦੁਸਟਜਨਭੁਲੇਕਹੈਜੋਕੋਇ॥ਬਿਖ
ਸੀਠਿਮੁਰੇਕਵਨਕਹੈਨਾਸੀਠਹੋਇ॥੧੨॥ ਕਾਰਜਕਰਭਾ
ਸੰਧਕੇਸਭਾਸੈਸਾਪੁਕਹਾਇ॥ਐਸੇਸੀਤਹਿਅੰਤਕੇਬਨਜਨਦੇਤ
ਜਗਾਇ॥੧੩॥ ਏਕਉਦਰਵਾਹੀਸੀਐਉਪਜਨਾਇਕਸੇਹੋਇ॥ਐ
ਸੇਕਾਂਟੇਬੋਰਕੇਸੀਧੇਬਾਂਕੇਦੋਇ॥੧੪॥ ਹਰਤਵੈਵੈਦੁਸਥਕ
ਅਰੁਦਰਬਕਹੀਕੇਪ੍ਰਨਾਥਾ॥ਸਿੰਘਕੋਛਾਡਿਕੈਦੋਤਛਾਂਗਬ

ਕਣਕਾ॥੧੫॥ ਤਿਨਕਾਸੇਮਤਕਬਨਲੀਤਾਂਕੀਤਹਿਨਚਾਹਿ॥ ੧੬

ਜਿਸੇਨਿਸਪ੍ਰੇਲੀਜੀਵਲੈਕੀਵਿਦਸਸਾਨਸੁਰਨਸਹਿ॥੧੭॥ ਜੇਪਰ
ਤੁਪਰਯਹਿਸਸਸਤ੍ਵਅਪਨੇਹੋਇਨਕੋਇਪ੍ਰੇਖੈਪਾਕੈਕਾਤਉ॥
ਕਸੂਭਕਾਨਹੋਇ॥੧੮॥ ਏਜਿਸੀਖਅਜਾਨਕੇਮਨੈਸੀਖਸੁ
ਕਾਨਾਟਾਕਹਿਤੁਸਾਨਿਮਾਰਿਕੇਜਮੋਕੀਪੈਕੀਕਯਾ॥੧੯॥ ਉੰਦ
ਮਕਥਹੁਨਛੈਰਿਯੋਪਰਾਸਾਕੇਮੇਦਾਗਾਰਾਕੈਜੇਫੇਰਿਯੋਉਮ
ਹੋਦੇਖਪਯੋਦਾ॥੨੦॥ ਕਾਰਸਪੀਚੇਹੋਤਹੈਕਚੋਲੋਤਾਧੀਗਾ
ਸਮੈਪਸਤਿਤਰਵਰਫਲੈਕੇਤੋਸੀਚੇਨੀਰਾ॥੨੧॥ ਜੇਪਰਹਿਕੇਕੀ
ਜੈਸਤਾਨਸੋਪੀਛੈਫਕਕਦਸਹਿ॥ਕਾਫਿਕਚੋਖਦੈਸੁਅਕੈਸੇਅਥ

ਕੁਝਾਇ॥੧੮੧॥ਤੇਤਸਿੰਧਸੈਸੈਸੈਤੇਸੇਰੀਅਭਿਕਾਧਾਏਤੀ
 ਬਿਨਸਾਤਨਕਯੋਕਕੀਕੇਤਦੇਛਾਧਾ॥੧੮੨॥ਕੋਕੀਜੈਐਸੇਸਤ
 ਨੂਜਾਂਤੇਕਜਨਹੋਇ॥ਪਰਬਤਪਰਧੈਦੇਕੁਵਏਸੇਨਿਕਸੈਤੇ
 ਇ॥੧੮੩॥ਸਿਪਤਿਬੀਚੀਐਰਕੀਐਰਗਵੈਆਇ॥ਕਨਕੀਜ
 ਕਚੀਟੀਨਕੇਸੇਤੀਤਰਚੁਗਜਾਇ॥੧੮੪॥ਸੇਜੇਛੁਟੇਹੀਕੁਕਸ
 ਤੋਗਵਜਸਚਾਇ॥ਕੀਜੈਕਹਾਂਪਸੇਦੇਕਸਾਤੇਪਾਸਨਜਾਇ॥੧
 ੮੫॥ਮਿਹਕਤਸੋਸਭਾਮਿਥਤਹੈਬਿਨਿਸਹਨਤਨੀਮਥਾਹਿ॥ਜੀ
 ਧੀਅੰਗੁਰੀਪੀਜਾਮੇਕੋਹੀਨਿਕਸੈਨਹਿ॥ਕਹਿਕੇਬਤ
 ਖਾਨਕੀਜਸੋਸੁਪਚੇਕਜਾਫੀਕੇਬੇਰੇਕੁਨਤੇਅਧਿਕੇਖੋਰਮਥਾ

ੴ, "ਕਹੈਰਸੀਕੀਬਤਸੋਂਬਿਰਾਰੀਕਿਤਸੁਪਾਰਾ। ਸਰਸੋਕੇਨਕੀ
 ਦਾਚੈਮੇਜੋਸੇਨੀਤੁਰਸਤੁਰਾ।" ੴ, "ਜੇਦਾਹੈਸੇਈਕਰੈਬਡੇਅਸੀਕ
 ਤਅੰਗਾ। ਸਤੁਕੇਦੇਖਤਨਗਨਹਰਪਰੈਰੀਰਿਅਰਪੀਗਾ।

ਬਡੇਸਰਕਹੀਬਤਸੋਂਰੀਸ਼ਕਕਤਬਖਸੀਸਾ। ਤੁਕਸੀਦਕਤੈਂਬਿ
 ਸਨਜਸੋਅਕਪਤੁਰੇਈਸਾ। ਬਡੇਕਹੈਸੇਕੀਕੀਦੇਕਰੈਸੁ
 ਕਰੀਏਨਹੀ। ਹਰਜਸੋਪੀਚਨੈਸੇਟਿਰੈਸੇਈਕਿਕਕਕਹਾਹੀ। ੴ
 "ਸੁਪਰੀਬਿਰਰੈਬੇਗਦੈ। ਬਿਰਾਰੀਟਿਰਸੁਪਰੈਨਾ। ਦੁਪਟਦੈਕੰ
 ਸੀਪਰੈਸੇਟਿਰਦੁਪਥਨੈਨਾ। ਕਛੁਨਹੀਜਾਂਕੀਤਕਬਤ
 ਹੀਕੀਸਤੁਹਰਾ। ਤਿਕਕਸਸੇਨੀਪਥੇਤਹੈਕਿਟਹੀਹਾਬਪਸਾਰਾ।

੧੬੩॥ ਗੁਨੀਤਊਆਦਰਾਬਿਨਾਅਦਰਕਰੇਨਕੋਇ। ਗਿਯਤਿਹੋ
 ਰਉਤੰਗੀਏਸੈਨਸਮੇਜੋਹੋਇ॥ ੧੬੪॥ ਜੱਦਪਾਪਪੁਨਹੋਇਉ
 ਦੁਖਮੈਕਰਤਨਸੀਰਾ। ਜਮੋਦੁਖਤੀਅੰਗੁਗੀਨਿਪਟਦੂਸਰਿਭਾ
 ਹਿਨਪੀਰਾ॥ ੧੬੫॥ ਬਿੰਦਾਸਿਛੈਅਭਾਸਤੈਸ੍ਵਯਨਸੁਭਾਵੁਮਿ
 ਛੈਨਾ। ਸੋਭਾਬਿਪੁਕੰਕਾਨਕਰੈਬਿਪੁਕਾਨਕੁਹੈਨੈਨਾ॥ ੧੬੬॥ ਕ
 ਮਸਮੈਪਾਵੈਕਸਟਜੈਨਿਬਠਾਨਕੇਸਿਰਾ। ਮਰਦਨਖੰਡਨਸਹਿ
 ਤਹੈਜਮੈਅਬਠਾਕੇਅੰਗਾ॥ ੧੬੭॥ ਯਹਿਕਹਿਵਤਜੈਸੋਕਰੈਤੋਜੋ
 ਪਾਵੈਛੋਇ। ਮੈਰਨਕੇਅੰਧੇਕਰੈਆਂਧੀਕਹੀਏਸੋਇ॥ ੧੬੮॥
 ਛੋਟੇਨਰਤੇਰਹਤਹੈਸੋਭਾਯੁਤਾਸਿਰਤਾਜਾ। ਨਿਰਮਲਾਰਾਖੇਛਾਂਦ

ਨੀਜੈਸੋਪਾਇਅੰਦਾਜਾ॥੧੯॥ਹਿਤਭੂਤਭੋਨਨੀਚਸੋਨਹਿਨਭ
 ਭੋਅਹੇਤਾ॥ਚਾਟਅਪਾਵਨਤਨਕਰਤਕਾਟਸ੍ਰਾਨਦੁਖਦੇਤਾ॥
 ੨੦॥ਸਾਚਿਕਰਸੀਕਹੋਭਿਜੋਕਰੈਅਹਿਤਪਰਹੇਤਾ॥ਜੈਸੇਪ੍ਰੀ
 ਹੁਤਕੀਨੀਦਿਤਭ੍ਰਿਣੀਖਰਸਦੇਤਾ॥੨੧॥ਕਰਾਬਿਹਾਰੀਸੁਪਰੈਬ
 ਰੈਜੈਸੇਬਾਨਿਕਾਭਿਸੋਖਾਹੀਗਮਿਰੀਨੀਰੋਕਿਖਿਤਹਰਾਮਰਭ
 ਭਾਕਿਖਭੇਖਾ॥੨੨॥ਅਰਿਕੈਸੀਰਿਕੁਟਿਬਨੀਕਾਕਾਖਿਤਿਪਸਤ
 ਰੈਬਾਸਾਭੈਸਾਭਰੇਕੁਰਾਰੇਤਬਨਚਾਇਭਿਨਾਸਾ॥੨੩॥ਕ
 ਬਹੁਕੁਸੀਰਾਨਕੀਨੀਦੇਕੀਦੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿੰਕੀਹਨਾਹੀਰੋਕੈਸਮਣ
 ਾਣਿਬੋਹੀਰੋਕੀਗਤਅਨਾ॥੨੪॥ਕੋਭਿਕਾਹੁਕੋਬੁਰਕਰੈਪਰੈਹਿ

ਧਾਮਾ ਘਟੇ ਪਰ ਕੇ ਨਾ ਘਟਿ ਰਾਖੀ ਨ ਕਟੀ ਨਾ ਸਾ ॥ ੨੦੫ ॥ ਘਟੁ ਕ
 ਰੇ ਕਉ ਜਾਤੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਨ ਬਦਲੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਨੇ ਸਦਾ ਸਨੇ ਹੋ ਸੇ ਜੀ
 ਭਨ ਚਿਕਨੀ ਹੋਇ ॥ ੨੦੬ ॥ ਸਾਧ ਪਸੇ ਹਰ ਹੁਇ ਤਉ ਪ੍ਰਥਿਤ
 ਐਕਰੀ ਐਗਾ ਬਿਖਸੈ ਭਯਾਵੈ ਸੁਧਾਉ ਪ੍ਰਯੋਏ ਕੈ ਟੰਗਾ ॥ ੨੦੭ ॥
 ਛੋਟ ਕਾ ਤੁਏ ਸਟੇ ਸੰਜਾਂਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਬਾਨਾ ਭਵਰਨ ਛਾਏ ਕੋਤਰੀ
 ਤੀਖੇ ਕੰਟਕ ਜਾਨਾ ॥ ੨੦੮ ॥ ਬਹੁਤ ਕੀਏ ਹਿਤ ਨੀਰੋਸੀ ਚ ਸੁਭਾ
 ਵਨ ਜਾਇ ॥ ਛਾਡਿ ਤਾਲ ਜਲ ਕੁੰਭ ਪੈ ਬਾਇ ਸਚੇ ਚਤੁਰਾਇ ॥
 ੨੦੯ ॥ ਚਤੁਰ ਕੂਰਾਇ ਕਸੇ ਗਨੈ ਜਾਂ ਕੈ ਨਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਜੈ ਸੇ ਅਬੁਧਿ
 ਗਵਰ ਕੇ ਪਾਚ ਕਚਹੇ ਏਕਾ ॥ ੨੧੦ ॥ ਕੂਰਨ ਹੋਵੈ ਚਤੁਰ ਨ ਕੂਰ

बलैसैबेहो। मरैब। चगाह। चउपा। चब। चन। लोहोहो॥११

१॥ बैसेतुहुटउतलीनगैपरीबुखना। बबनबेबिब
नियेकहैसोबिपिसिबहैअन॥ ११२॥ बिषबनअसुवबे
ब। दिवसुवनहोहो। बाकहिहोहोसियलीम। रासियनलि
होहो॥ ११३॥ पनबासिमनबादियनगहोहो। लिनमनपट
होहो। मजोझकसि। राबहोहो। कनकनकपटपटोहोहो॥
११४॥ मउतेकपुलोम। गनैहोहो। वनम। रा। बाकपेक। सुउ
कोहोहो। बा। वनन। वनन। रा॥ ११५॥ बहोहो। कपेक। न। व
कोपेनीब। म। रा। ह। ट। प। व। लोहोहो। म। व। ल। ट। म। व। लोहोहो। क। ट। न

ਦੀਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਨਾਮ ਭਉਹੋਤ ਨ ਭਉਹੋਤ ਕੇ ਭਉਹਾ ਸਿਹ ਭਉਹਾ
ਕੰਛਨਾ ਮਾਂਗਾਰੁ ^{ਗੀਤ} ਦਿਹੈ ਬੀਕਨਾ ਮਭੂਪਾਲ ॥ ੧੧ ॥ ਉਤਸਾਹ
ਕਾ ਸਜਕੈ ਅਪਨੈ ਕਾਜ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰੈ ਅੰਨ ਸਹਾਨ ਕੇਤਾ ਪਾਸਿ
ਭੇਖਾ ਧਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏਵਨ ਭੀਜੈ ਦੋਹੁ ਪੁਰ ਕਹਨ ਰਕਹਾ ਨ ਰੇਸਾ
ਬੀਨੇ ਮੀਤ ਧਨੈ ਸੇਤੁ ਪਾਹਿ ਰੈਚਰਾ ਸਸਹੇਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸਭਾਇ ਕਸੇ
ਹੋਤ ਨ ਕਹੂੰ ਹੋਛਾ ਸਭਨ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥ ਕਪਰੇ ਖਾਢੀ ਬਾਦਤਾ ਕੇ ਹੋਤ ਵ
ਸਾਸੇਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਪਨੇ ਸਮੇ ਵਿਚਾਹ ਕੈ ਅਰਿਜੀਤਿ ਏਅਚੁਕ
ਅਏ ਸਕਾਗਾ ਪੁਪ੍ਰਹੈ ਨੈਕਾ ਗਹਿ ਨਿਸਾਜੇ ਪੁਕਾ ॥ ੧੫ ॥ ਛਲ
ਬਠਾ ਸਮੇ ਵਿਚਾਰਿ ਕੈ ਅਰਿਹਾਨਿ ਏਅਦਿਸਾਸਾ ॥ ਕੀਪੈ ਏਕੈ ਕੋ

ਹੋਵਸੁਤਨਿਸਪੰਡਵਦਨਸਾ॥੨੨॥ਕਾਮਪਰੇਹੀਭਾਨਿਏਜੇਨ
 ਰਜੈਸੇਹੋਇ॥ਬਿਨਤਾਏਖੋਟੇਖਰਗਾਹਿਨੋਕਖੋਨਕੋਇ॥੨੩॥
 ਯਜੈਸੀਸਿਗਾਤਿਤੇਸੀਏਇੰਜਿਤਮਿਭਿਯੋਆਇ॥ਸਿਰਪਰ
 ਮੁਖਮਕਜੇਹਰੇਪਨਹੀਮਖਮਕਪਾਇ॥੨੪॥ਅਨਪਰਸੁ
 ਪਰਸਮਾਜੈਮੈਆਇਵਿਗਾਰੈਰੰਗਾਜੈਸੇਹੋਜੁਗੁਕਾਬਕੇਖਿ
 ਕਾਰਤਸ੍ਵਾਨਪ੍ਰਸੀਗਾ॥੨੫॥ਅਨਮਿਕਸੁਮਿਕਸਮਮਾਜਤੈਲੇ
 ਤਉਰਗਾਏਚੈਨਾਜੈਸੇਵਿਣਪਰਦੇਤਦੁਖਾਨਿਕਸੈਬਿਕਸੈ
 ਨੈਨਾ॥੨੬॥ਚਤੁਰਸਤਮੈਰੂਰਨਰਸੋਭਾਪਾਵਤਨਾਹਿ॥ਜੈ
 ਸੇਜੋਉਤਬਾਨਹੀਭਿਸਮੰਡਫੀਮਾਹਿ॥੨੭॥ਰਸਕਸਭਾ

ਮੈਨਿ ਰਸਨ ਹੁਰੇ ਤੁਹੇ ਤਰਸਹਾਨਾ ਜੈ ਸੇਭੈ ਸਤਾਨਾ ਪਰਮਲਨ
 ਕਰੈ ਜਲਾ ਆਕਾ ॥ ੨੨੬ ॥ ਮਿਠੇ ਦੁਸਟ ਨਾਹਿ ਭੁਭੇ ਉਪਸਤ
 ਮਿਠੇ ਅਹੇਤਾ ॥ ਮੈਕੋ ਟੋਗਾ ਭੁਏ ਹੋ ਮਿਖਟ ਕਿਖਟ ਕਦੁਖਵੇਤ
 ੨੨੭ ॥ ਏਖ ਪਰੈ ਫਿਰ ਦੇਖ ਕੇ ਜੋ ਨਹੈ ਨ ਸਦੇਖਾ ॥ ਕਮਓਦਾਰ
 ਦਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਂਹਿ ਯਨਹੀ ਸਿਤੁ ਖਾ ॥ ੨੨੮ ॥ ਹੇਤੁ ਸੁਸਿਗਤਿ ਸਹਿਜੈ
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੁਸੀ ਗਕੇ ਬਾਨਾ ॥ ਗਾਂਧੀ ਔਰ ਲੁਹਾਰ ਕੀ ਦੇਖੈ ਬੈਰਾਦੁਕਾ
 ਨਾ ॥ ੨੨੯ ॥ ਬੁਰੀ ਕਰੈ ਸੇਈ ਬੁਰੇ ਨਾਹਿ ਬੁਰੇ ਕੇਈ ਹੇਰਾ ॥ ਬਲਨਕ
 ਰੇ ਸੇ ਬਾਨੀ ਓਰੇ ਗੀ ਕਰੈ ਸੁਦੇਰਾ ॥ ੨੩੦ ॥ ਝੂਠ ਬਾਜੈ ਜਾ ਪੁਰਖ ਕੇਤ
 ਹੀ ਕੀ ਅਪ੍ਰਤੀਤਾ ॥ ਚਰਜੁ ਆਰੀ ਸਿਭ ਕੇ ਯਾਂਤੇ ਕਰਤ ਨ ਪ੍ਰਭਾ ॥

ਸੋ ਜਿਨ ਪਤੀਆਇ ਜੈ ਸੇ ਸੀਤ ਕਥਾ ਪਛੰਝ ਕਤਾਰਤੁ ਆਗਉ
ਝਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਚੋਪਚੋਪ ਕਰਝੀ ਨਾਰੈ ਕਰਕ ਵਰਕੀ ਜੀਹ
ਰਕ ਦਕ ਦਲ ਜੈ ਸੋ ਚਪਕ ਚਕਤ ਛਹਿ ਤੁਨਿ ਸਦੀਹ ॥ ੩੩ ॥
ਜੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੈ ਸੋ ਅਨੁਗਹੋਇ ਸੁਬਾਤੁ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਬਾਵਨ ਕਰ
ਕੀਲ ਸਟਕ ਬਢੈ ਚਵੀ ਅਸ ਸਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਅਪਸੀਕੀ ਬਝੀਕਾ
ਨ ਸੁਨਹੋਇ ਨ ਕੋਨ ਖੁਸਾਕਾ ਨਾਗਮਤ ਕੋ ਸੁਨਤਹੀ ਬਿਬਛੈਰ
ਤੈ ਬਿਮਾਕਾ ॥ ਬਿਦਾਯਾ ਵਕੀਏ ਬਿਨਾ ਬਿਸਰਤਹੀ ਅਨੁ
ਮਾਨਾ ਬਿਗਰਜਾ ਤਾ ਬਿਨਖਬਰਤੈ ਤੋਭੀ ਕੋ ਪੰਨਾ ॥ ੩੫ ॥
ਤਰ ਅੰਗੀਚਾਰ ਕੋ ਸਾਚ ਝੂਟ ਮੇਰੇਇ ॥ ਸਭ ਮੁਲੈ ਦੇਖੀ ਦੇਗੀ ॥

ਜਨ ਸਿਰਿਗਾਪਾਸੰਦੀਏ ਬਿਨ ਬਾਸ ਪੁਰਦੇ ਮਨਾ ਨਿਰੰਗਾ

ਹੋਇ ਪਗੁ ਬਜਾਂਕਾ ਮਨੁ ਤੁ ਤੁ ਤੀ ਕਰਤਾ ਮੂਕਾ ਸਾਧਕ

ਜੇ ਕੇ ਸੇਕਾ ਕੀ ਪਸੰਦ ਭਯੋ ਨਾਸੀ ਨਾਸੀ ਸੀਓ ਭੁਤ

ਨਾਹਿ ਨ ਸੁਹਾਗੁ ਦੁਨੀਵੀ ਵਹੀ ਨਾ ਬਦੀ ਪਰਾਬਿਨ ਹੋਇ

ਯੇ ਭੰਡ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ

ਸੁਕੇਹੋ ਸੁਅਯਾਨਾ ਜਹਾਂ ਨ ਕੁਰਕਦ ਸਭ ਦਇਹੇ ਤਨ ਕਲਾਂ

ਹਾਂਸਾ ॥ ५ ॥ ਉੱਤਮ ਕੋ ਅਪਮਾਨ ਤੁਜਹਾਂ ਦੀ ਦੇਕੇ ਮਨਾ ਕਾਂ

ਭਾਯੋ ਜੇ ਹੀ ਸਕੀ ਨਿਦਾ ਕ ਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਯਾ ਬਾਜੇ ਗ ਕੀ ਜੀ

ਬਿਨ ਨ ਰਹਾ ਬਿਪਾਵੈ ਨਾਹਿ ਜੈ ਸੇਰ ਤਨ ਕ ਬੀਰੀ ਕਾ ਚਕਰ

ਤਿਲਹੈ ਕਹੈ ਨਗੁਨਾ ਬਿਨ ਕੋਇ ਅਕੁ ਏਨੀ ਰਪਤਾ ਕਤੇਕੀ ਹੁਮ
ਜੁਤ ਪਾਵਹੋਇ ॥ ਕੋਕਿਲ ਕੋਇ ਕੋਇ ਕੋਇ ਕੋਇ

ਕਾਮਾਗਿਰਾ ਸੁਨ ਨਾਮੁ ॥ ਕੋਕਿਲ ਕੋਇ ਕੋਇ ਕੋਇ ਕੋਇ

ਬਿੰਦੁ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤ ਸੇਵੈ ਕੋਇ ਕੋਇ ਕੋਇ ਕੋਇ
ਕੋਇ ਕੋਇ ਸੀਖਿ ਬਾਨ ਬਿਛਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਹੀ ਸਿਖੈ ਵੇਗ

ਆਨਗੁਨਾ ਸਿੱਖ ਸਭਾ ਪਿਯੋਹੋਇ ॥ ਕੀਖੈ ਪਰਦਰੀਭੀਤ ਪਹਾਚੈ
ਬਰਿਛੋਰੇ ਕੋਇ ॥ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਸੋਮਿ ਕਤ ਸਿਸੈ ਮਿਟ

ਤਨ ਬੇਰਾ ॥ ਮਿਲੈ ਦੀਪਦਾਇ ਦੁਹਨ ਕੋਹੋ ਦੁਤਨ ਸਾ ਅੰਧੇਰਾ ॥

ਉਦਾਸੁ ਪਿਥ ਕਲੇਸੈ ਮਿਲੈ ਤਬ ਪਾਵਤ ਸੁਖ ਸਾਸਾ ਅੰਧਕੀ

पञ्चमः सिंहात्मो महेष्वाचारिकः

ਸਾਂਝੇ ਚੁਟੇਰ

५५

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

टुकडी चार बंधूंना देण्यात आले. त्यांना

ਤਿਥਾਗੁਰੂ ਪੀਠੀ ਦੇ ਨਹਿਨ ਨਿਕਸੈ ਤੇ ਕੁ
 ਕਰਮ ਕੀਠੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹੁਚਾ ਬਿਰਥਾ ਕੀ ਸੇ ਪਵੈ ਭ੍ਰਿਸ਼ ਪਟ
 ਬਾਟਨ ਬਾਹ ਪਸਰਾ - ਦੁਸਟ ਨਿਕਟ ਬਸੀਐ ਭੀ ਬਸੀ
 ਨਕੀ ਠੀਏ ਬਾਤਾ ਕਟ ਕੀ ਬੇਰ ਪ੍ਰਸੀਰਾ ਤੈ ਛਿਟੇ ਕੰਟਕ ਚਮਤਾ

ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਹੋਤ ਹੈਂ ਭਿਨ ਕੇ ਬਢੇ ਸਰਾਇ ॥ ਭਿਨ ਕੇ
 ਛਪਾਤ ਵਜਾਈ ਕੇ ਵਜਾਏ ॥ ਭਿਨ ਕੇ ਬਢੇ ਸਰਾਇ ॥ ਭਿਨ ਕੇ
 ਕਪੜਾ ਵਢੀਕੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ॥ ਭਿਨ ਕੇ ਬਢੇ ਸਰਾਇ ॥ ਭਿਨ ਕੇ
 ਮੋਢੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਭਿਨ ਕੇ ਬਢੇ ਸਰਾਇ ॥ ਭਿਨ ਕੇ ਬਢੇ ਸਰਾਇ ॥ ਭਿਨ ਕੇ
 ਕਰਮ ਭਾਏ ॥ ਭਿਨ ਕੇ ਬਢੇ ਸਰਾਇ ॥ ਭਿਨ ਕੇ ਬਢੇ ਸਰਾਇ ॥ ਭਿਨ ਕੇ
 ਏਕਾਮ ॥ ਭਿਨ ਕੇ ਬਢੇ ਸਰਾਇ ॥ ਭਿਨ ਕੇ ਬਢੇ ਸਰਾਇ ॥ ਭਿਨ ਕੇ
 ਜਾਗਤ ਨ ਕੀਰਾਹਾ ॥ ਛੋਟੇ ਅਰਿ ਪਰਚ ਫੁਹਾਸੀ ਸਿਸੂ
 ਭਟਕਾ ਕਾਨਾ ॥ ਛੀਜੈ ਸਿਸੂ ਕੀ ਕਾਰ ਪਰਨਾ ਹਿਰਕੇ ਸਾਮਾਨਾ ॥
 'ਗੁਨ ਤੈ ਸੀ ਗਿਹ ਸਬ ਕਰੈ ਕੁਛ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ ਹਾਰਿ ਹੂਮ੍ਹ

ਜਾਇਦਰਿਦਕਾ ਵਿਸਾਖੀ ਸਮੇਂ ਸਮਾਜਾਂ ਸਿੰਘਾਤਿਪ
ਉਤਬਹੇਤਸਾਬਾ ਗਾਂਧੀ ਸਮੇਂ
ਮਨਕਿਥੈਂ ਨਕੀਏ। ਬਾਛਕਗੁਰੂਦਿਤ੍ਰਕੇਸਿੰਘ
ਖਲੀਨਕੀ ਬੀਰਪਰਕਮਤੇਕਰੇਂਕੁਵਮਤੁਕ
ਕੋਰਾਜਾ ਜੋਰਾਵਰਜੈਸੇਕਰਤਬਨਅਪਨੇਮਿਗਰਾਜਾ।

ਜੋਰਾਵਰਅਰਿਸਾਧੀਏਬੁਧਿਬਠਕੀਏਉਪਾਇ।
ਕਾਕਮਮਨਕੇਸ੍ਰੋਕ੍ਰਿਸਨਪਟਮੁਰਕੰਦਉਢਾਇ।
ਰਾਜਾਕੇਬਠਲੋਕਬਸਿਟਿਐਪੈਂਚਹੁੰਗਾ ਅਮੋਬਨੀ।
ਛੁਟੈਚਰੈਂਸਾਧੇਹਯਕੇਜੋਰਾ। ਧਿਪਪਤਾਪਤੇਮੁਕਕ

ਮੇਲੁ ਛਾਨ ਪ੍ਰਕਾਟੈ ਕੇ ਭਿਆ ਪ੍ਰਕਾਟੈ ਤੈ ਨ੍ਰਾਇਨੇ ਸਕੈ ਤਹਾਂ ਤਿ
 ਮਰਨਹਿ ਹੋਇ ॥ ਭਾਹਿਭ੍ਰਾਕੀ ਸਭਾ ਹੀ ਛਾਨੈ ਬਾਮਾਕ
 ਰੇਜੁ ਨ ਆਵਾ ਜਮੈ ਰੇ ਪਾਰ ਕੇ ਖੇਲ ਤੈ ਪਾਸਾ ਆ ਕੇ ਸੁਭਾਵਾ ॥

ਕਾਰਜ ਤਾਹੀ ਕੇ ਸਰੈ ਕਰੈ ਨ੍ਰਾਮ ਮੇ ਨਿਹਾਰਾ ਕਥਾ ਬੁਝਕਾ
 ਰੇਖੇ ਕਜੇ ਖੇਲੈ ਦਾਵਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸਭ ਦੇਖੈ ਮੇ ਅਸਨੈ
 ਅੰਬੁ ਨ ਦੇਖੈ ਕੋਇ ॥ ਕਰੈ ਉਜਾਰੈ ਦੀਪ ਪੈ ਤੁਝੇ ਅੰਧੇ ਰੋਹੇਇ ॥

ਸਿਤਕ ਸਟ ਸਾਹਿ ਅਨਸੁ ਖੀਰ ਖੇਰਾ ਖਸ ਮੀਧਾ ॥ ਆਪਸ
 ਰੇਤੁ ਅੰਗੇਰ ਕਰੈ ਉਜਾਰੈ ਦੀਪਾ ॥ ਮਾਰੈ ਫਿਕਰ ਛਾਕਰੈ
 ਫੇਰਾ ਹਿਕਾਸਿ ਰੋਹੇਇ ॥ ਨਿਮੰਨ੍ਰਿਪ ਨ ਅਰੁ ਕਵਚ ਯੋਰਾਜੈ

卷之四

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ਵਾ. ਜਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਨੇ ਦਾਖਲਾ ਬਕਾਤੀ ਪਰਨਾਵ। -
ਨਾਮਕਾਉਰਿਕਾ ਤਤੈਕੈਸੇਰਾਖੈਕੋਇ। ਜਲ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਬ
ਤਤਾਭਿਬਿਰਹੰਚਲਹੋਇ। ਮੇਰਾਮਰਾਵਸਾਨ।

ਸੋਈ ਸਸਤ੍ਰਪਸਨਾ ਡਾਭਾ ਹਿਤ ਬਠਾਏ ਵੀ ਹਰੇ ਸੁਤਕੇ ਪਨਾ

‘ਨੈਤਿਕਿ ਪੁਨਰਾਜਨਕੇ ਅਮੁਗਤਿ ਨਹਿ ਸੁਹਾਇ।
ਰਤਤਪਸਾਸੁ ਫੁਕੇ ਮੇਮੇ ਮਾਥਮ ਰਪੁ ਰਾਇ।’ ਬੜੇ ਅਜੀ

ਤਿਕਰੈਂਤ ਉਬਰੈ ਕੈ ਨਹਿ ਕੋਇ। ਬਾਕਿ ਹਤੁ ਮੇਅ ਪਾਧ ਬਿਨ ਤੁ
ਹਿ ਭਜੈ ਸਭ ਕੋਇ। ਭਾਪੁ ਮਿਲਿ ਯੋਗ ਰਹੈ ਜਦ ਪਿ

ਬਡੇ ਬਡੇ ਕੁਛ ਨਾਨਕੀ ਰੰਗ ਬਾਂਝੇ ਕਪੜੇ ਕੱਪੜੇ ਮਕਰਕ
ਨਾਮਾਹੀ : : : : : ਭਕੇ ਬੁਰੇ ਛੇ ਦੇ ਬਡੇ ਛੇ ਦੇ ਬਡੇ ਪੈਆਇਆ
ਕਰਾਮਾਸੁਰ ਸੁਰਾਰਿ ਰਾਮਾਨਕ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਪਿਸ ਕੁਛ ਬਾਸਾਇਆ

”ਬਡੇ ਭਾਰ ਕੈ ਨਿਰਬ ਹੇਤੁ ਜਤਨ ਪੈਦਾ ਬਿਰਾਗਾ ਜਿਥਾ ਪਸਾਰ
ਹੈ ਪਰੇ ਅਥਕੈ ਦੇਤੁ ਨ ਡਾਗਾ : : : : : ਬੁਰੀ ਕਰੋ ਪਰ ਜੇ ਬਡੇ ਛਾਕੀ
ਕਰੈ ਹਿਤ ਪਰਾਜੈ ਸੇਵਾ ਪਿਥਾ ਪੁਜੈ ਤਉ ਕੀਪਾ ਦਲ ਦੇ ਪੈਉਤਾ
ਉਤਮ ਜਨ ਜੋ ਸਿਧਾਤ ਹੀ ਅੰਗੁ ਨ ਸਭ ਗੁਨ ਹੋਇਆ ਪੁਨ
ਜੀਗਮਾਹੇ ਉਦਾਧਿ ਕੋ ਬਰ ਪੈਸੀ ਰੋਤਾਇਆ : : : : : ਕਾਹੂੰ ਸੋ ਨਾਹਿ
ਨਾਮੈ ਦੇਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੇ ਫੰਦਾ ਬਾਸ ਭੰਢੀ ਸਕੇ ਸੀ ਜਤੈ ਭਯੋ ਨ ਪੁਰ

[illegible]

ਸੁਖਾਦਿਖਾਇ ਦੁਖਦੀਜੀਏਖਛੁਕਨਿਵੇਕਾਂਹਿ।ਜੀਉ

ਰਦੀਨੇਹੀਮਰੈਕਮੇਬਿਖਦੀਜੈਤਾਂਹਿ। ਭੂਵੇਹੀਭਿਜਾਨੀ

ਦੇਬੁਧਿਮੁਰਖਮਨਮਾਂਹਿ।ਛਕਕੈਓਛੀਨੀਰਘਟਪੁਰਨਛ
ਕਕੈਨਾਂਹਿ। ਸਹਿਜਸੀਤੋਖੀਸਾਧਕੇਖਕਦੁਖਦੈਨਾਪ੍ਰੀ

ਨਾਮਛਵਾਮਾਰਤਜਕਬਸਤਕਹਾਂਬਿਗਾਰਤਮੀਨ।

ਸੁਖਿਰਸੁਖਾਨਛਡੀਦੇਜੈਠੇਹੋਦਿਨਐਰਾਸਿਪਛਕਾਂਛ
ਰਕਾਈਦੇਦੇਖਪਰਨਕੈਠੇਰਾ। ਟਿਰਪਾਛੇਪਛਤਾਈ

ਦੇਜੈਨਕਦੇਮਾਤਿਸੁਧਾਬਦਨਸੀਛਹੀਯਜਰਰਹੈਪੀਵਤਤਾ

ਤੋਂ ਦੁਧਾ) ਕੇ ਬੁਖਕੇ ਦੁਖ ਜੋ ਰਹਿਏ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ
ਉਰਏ ਸੁਰਏ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ
ਹੈ ਸਿਤੋਂ ਹੈ ਸਿਤੋਂ ਹੈ ਸਿਤੋਂ ਹੈ ਸਿਤੋਂ ਹੈ ਸਿਤੋਂ ਹੈ ਸਿਤੋਂ ਹੈ ਸਿਤੋਂ ਹੈ
ਮੁਖ ਨ ਕੇ ਪੇਖਾ। ਪਾਂਇ ਪਰੇ ਹੂਪਿ ਸੁਨ ਸੋ ਬਿਹਸਨ
ਕਾਇ ਬਾਤਾ ਨ ਮਤ ਕੂਪ ਕੇ ਬਾਰੇ ਪੈ ਜੀਵਨ ਹਰ ਲੋ ਜਾਤਾ
ਸਬ ਕਨ ਬੂਰ ਸਗੀਰ ਕੇ ਸਬ ਕਤੇ ਜ ਕੁਤ ਹੋਇ। ਰਿਸ
ਟਪੁ ਸਟਗਜ ਦੁਸਟ ਜਮੀ ਅੰਕੁਸ ਕੇ ਬਸਿ ਸੇਇ। ਕਾ
ਇਰਨ ਰੋ ਕੇ ਦੇਖ ਰਨ ਮੁਖ ਫੀਕੋ ਦਰਸਾਇ। ਭੰਗ ਪਤੰਗ ਜਮੇ
ਸੂਪ ਮੈ ਚਟਕ ਛਟਕ ਉਡ ਜਾਇ। ਦੇਖ ਧੈਰੋ ਗੁਨ ਕੇ ਪ

ਸੁਨਾਇਹੁ ਭਰਮੁ ਨਨਾ ਬਿਸਰਾ। ਜੂਝੈ ਭੈ ਤੇ ਬਾਸ ਨ ਕਰੈ ਤਕਰਾਰੁ
 ਕੇ ਛਾਰਾ। ਭੁਭਾਕਰ ਤਕਰਾਰੀ ਬਿਛਾਰੀ ਬਿਛਾਰੀ ਮਨ ਬੁਰੇ ਬਿ
 ਰਾਗਾ ਭੈ ਨ ਬੁਝਨਾ ਦੁਤਾ ਦਿਨ ਕਰੈ ਫੁਟਾਹਤ ਕਰਮੁ ਤਨ ਬਾਝੀ।

ਜੇਈ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਰਹੇ ਨਿਰੀਤ ਰਸਾ ਬਾਹੋ ਤੁਪਰਾ ਪੈ ਅ
 ਪਨੇ ਸਸਤੁ ਪਰਾਇ ਹਾਥਾ। ੦ ॥ ੦ ॥ ਫਿਨ ਸਤ ਬੰਚ
 ਨ ਛਾਰਾ ਹੀ ਹੋਛੈ ਨ ਰਕੀ ਪ੍ਰੀਤਾ। ਅੰਬ ਰਡੀ ਬਰਪਾਤ ਕੇ ਜਸੈ ਬਾ
 ਰੂਕੀ ਭੀਤਾ। ਕਰੀਏ ਬਾਤੁ ਨ ਤਨ ਪਰਸਖ ਕਾ ਫਿਰਾਜੈ
 ਭੈ ਨਾ ਹੀ। ਕਟਕ ਨੀ ਬਤ ਰਸਾਤ ਹੀ ਸੁਖ ਕਰਵੈ ਦੁਖੀਆ ਹੀ।

ਨੀਪਟ ਅੰਸਿ ਕਤੀ ਬਾਤ ਕੇ ਸੇ ਕਰੀ ਰੇ ਕੇ ਭਾ ਬਸਨ ਨੀ

ਨਤਮੰਦੁਰਾ) , ਅਪਿਕਦੁਖੀਕਾਖਿਆਪਤੈਦੀਜੈਦੁਖਖਿ
 ਸਰਾਇਆਪਰਮਸੁਖਨਬਨਦੁਖਹਰਨੇਮੁਨਿਨਕਾਖਿਪਤਬ
 ਤਾਇਆ ਰੋਭਭੂਰੇਉਤੇਭਲੇਕਹੂੰਸਮੇਮੁਲਸਾਅਪਿ
 ਕਮਾਸਤੈਭੀਮੋਭੁਯੋਪਾਂਤੁਵਟਿਰਬਨਬਾਸਾ) ਏਕਅ
 ਨੀਤਿਕਰਕਲੇਮੇਭਾਵੁਖਸੁਖਬਲੀ।ਹੁੰਮਕਰੀਕਰੀਚਕ
 ਕੇਦੁਖੇਮਾਂਚਾਇਤਾਕੇਮਾਹੀ। ਬਡੇਬਿਪਤਿਹੂੰਮੈਕਰੈ
 ਰੁਕੇਬਿਰਨੇਕੇਮਾਂਕੀਯਾਬਿਭਵਪਤਿਕੀਬਿਜੈਅਰਜੁਨਕ
 ਰਸਿਕਾਮਾ) ਬਡੋਬਡੇਵੀਕਾਮਕਰਅਪਸਰਾਹਿਤਨਹੀ
 ਾਜਾਅਨਸਉਤਰਕੇਦੁਖੋਪਥਾਬਿਰਾਟਕੇਮਾਹੀ।

ਬਚਨ ਪਕਟੈ ਨਹਿ ਨ ਕਾਹਿ ਨਿਬਥਾਹੈ ਬੀੜਾਗੀਐ ਵਿਭੀਪਨ
 ਲਿਕ ਪਤਿ ਪਾਇ ਬਿਜੈ ਸੇਰ ਪੁਜੀਰਾ । ਉਚਾਰੀ ਉਥ ਸਥ
 ਮਨੀ ਅਰੁ ਕਠਵੀ ਨਾਮਾ ਦਿਨ ਭਿਯਾਨੁ ਤੀਜਾ ਉਹੈ ਜਿਸ
 ਬਿਵਹਾਰੀ ਬਮਾਜਾ । ਕੁਲ ਸਮੁਥ ਕਾਨੇ ਪਥਿ ਕਥ ਸੁਭ
 ਕੰਛ ਦਗਾਤਾ ਹੋ ਦਹਾਗ ਬਿਰਹੁ ਮੇਥਿ ਤਾਰੀ ਕੈ ਮੋਖਤਾ ।

ਕਾਖਿ ਅਤੁ ਜਨਨੀ ਉਦਰੈ ਮੇਥੇ ਥਿਯਹੈ ਸੁਭ ਕਾਇ । ਏਹਦ
 ਹੀ ਕਹਿ ਦੇਤ ਹੈ ਮੈਸੀ ਸੀਤੁ ਤਥਾਇ । ਸਿਮਰਨ ਜਨਨੀ
 ਉਦਰੈ ਕੁੰਕਕੇ ਕੇਤੁ ਸੁਭਾਵ । ਉਛਕਤ ਸੀਹ ਨਿਕੇਤ ਸਮਯੇ
 ਭੁਕਰਤੁ ਪਨਰਾਵ । ਚਾਕ ਪਹਲ ਅੰਸਰ ਪਰਬਥੇ

ਕਰਹਿਤਪਰਪੇਗਾਤੋਫਿਰਾਫਿਸਟਨਆਵਹੀਜੈਸੇਫੁਲਾਥ
 ਟੇਗਾ। ਭਜਤਨਿਰੀਤਰਸਿਤਜਨਹਾਰੀਪਦਾਚਿਤੁਕਰਾ
 ਈਜੈਸੇਨਟਾਫਿਫੁਫਿਸਟਿਕਰਪਰਤਬਰਤਪਰਪਾਇ।

ਬਫੈਨਐਸੋਕੈਨਹੈਦਾਨਮਨਕੋਪਾਇ। ਪਾਇਪਰਬਾ
 ਵਨਭਵੇਸੀਸਸੁਰਗਪਰਪਾਇ। ਕਾਰਨਾਕਿਨਕਾਰਜ
 ਨਹੀਨਿਹਚੈਮਨਬਚੀਨ। ਕਰੈਰਸੇਈਜੈਮਿਠੈਆਗਾਨੁਕਨ
 ਜਯਾਅੰਨ। ਦੁਖਸੁਖਈਬੋਕੈਦਈਹੈਆਤੁਰਾਇਹਰਟਾ
 ਅਹਿਕੁਰੈਤੁਮੁਸਾਪਰਾਭਾਖੈਨਿਕਰਮਉਥਾਟਾ। * ਪਥਕ
 ਰਹੀਹੈਤੇਤਹੈਕਾਰਜਾਸਿਧਨਿਦਾਨ। ਚਫੈਪਨਖਧੂਨਚਥੈਬੀਨ

ਤਿਸਨੂੰ

ਚਲਾਏ ਬਾਨ) ਮਾਰ ਬਡੇ ਕੀ ਹਾਰ ਹੈ ਨਿਬਲਨ ਜਾਨੇ ਤਾਸਾ
ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜਪ ਕੀ ਲੋਕਾ ਕਾਜ ਮਨ ਕੋ ਨਾਸਾ) ॥ ੨ ॥
ਇਉ ਲੋਚਾ ਕਰਨ ਤੈਂ ਭੁਕੈ ਧਨੀ ਕੋ ਕਾਮਾ ਜੀ ਅੰਗਾ ਦਹਨੁ ਮਾਨ
ਤੈਂ ਸੀਤਾ ਪਾਈ ਰਾਮਾ) ਸਭ ਕੇ ਸਮੈ ਬਿਨਾ ਸਕੇ ਉਪਜਤਮ
ਤਿਸ ਬਿਪਰੀਤਾ ਰਾਪੁ ਪਾਤਿ ਮਾਹ ਮੇਲਿ ਕਾਪਤਿ ਜੇ ਵਹਿਓ ਗਯੋ ਸੀ
ਤਾ) ਸੁਖ ਸੰਜਨ ਕੇ ਮਿਲਨ ਕੇ ਦੁਰਜਨ ਮਿਲੇ ਜਨਾਇ
ਜਾਨੈ ਉਖੀ ਮਿਠਾ ਸਕੇ ਜਬ ਮੁਖੀ ਮਦਵਾਇ) ਜਾਹੀ ਮ
ਕੇ ਸੁਖ ਹੋਤੈ ਤਾਂ ਬਿਛੁਰੇ ਦੁਖ ਹੋਇ) ਸੁਰਉ ਦੇ ਫੂਲੈ ਕਮਲ ਤਾਂ
ਬਿਛ ਸਕੁ ਦੇ ਸੋਇ) ਝੂਟੇ ਹੀ ਕਾਰਿ ਕੈ ਜਤਨ ਕਾਰਜ ਬਿ

ਰਾਹੈ ਨਾਂਹਿ। ਕਪਟ ਪੁਰਖ ਧਨ ਮੈ ਤ ਸਰ ਦੇਖੀ ਸਿਰ ਰਾਹਿ ਸ੍ਰਾਂ
 ਨਿ। ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮੇਲੇ ਪਿਥ ਕੇ ਰੈ ਕਛੁ ਅਦੁਤ ਰੂਪਾ ਪੀਥ
 ਹੀਯ ਕਰੋ ਕਰਗਤ ਹੈ ਸਰ ਦੇਸੈ ਨ ਸੀ ਪੁਪਾ। ਦੁਖ ਦਈ
 ਸੇ ਦੇ ਤ ਸੁਖ ਸੁਖ ਦਈ ਸੀ ਰੀਜ ਤਾ ਘਟ ਜ ਕੁਝੀ ਜੇ ਚੀਰ ਕੇ
 ਤ ਕਰਗਾ ਸਿਖ ਰਾਤਾ। ਸਮ ਸਹਾਇ ਕੇ ਬਿਨਸਿ ਕੇ ਦੁਖ ਦਈ
 ਦੁਖ ਦੇ। ਇਹਿ ਜੇ ਦੀਥ ਬਿਨ ਘਟ ਸ ਕ ਕਛੁ ਕਰਗਤ ਪਤ ਕਰੇ
 ਏ। ਕਾਰਜ ਸੇਈ ਸੁਧੇ ਕਰਿ ਦੇ ਜੋ ਸਮਝਾਇ। ਅਤਿ ਬ
 ਰ ਮੇ ਬਰ ਮੇ ਬਿਨਾ ਜਿਯੋ ਕਰ ਪੀਰੁ ਮਥਾਇ। ਸੋ ਜਸ ਥਾ
 ਨ ਸਿਧ ਕੇ ਕੀਯੋ ਜਤਨ ਕਰੇ ਸੋ ਕੋਇ। ਜੋ ਪੈਛ ਰਾਨਿ ਹਾਰਿ ਯੋ ਕੋਰ

ਨਬਭੇਨਹੋਇ। ਬਿਨਬਨਦੁਖਾਨਿਕਬਨੇਤਾਹੀਕੋਕੁਬ
 ਖਾਨ। ਦਗਕੋਪਰਜੋਅਰਗਜਮੀਦੇਪਰਤਨੜਨ।
 ਬਨਬਨਾਇਉਪਜਾਇਰਚਨਤਮਾਨਨਿਦਾਨ। ਜੋਪ
 ਰਮਿਤਕੁਛੀਏਖਾਰਤਪਤਜਕਪਾਨ। ਛੋਟੇਮਨਮੇਅਭ
 ਹੋਕੈਸੇਮੇਟੀਬਾਤਾਛੋਰੀਕੇਮੁਖਮੈਦਿਯੋਮੁਖਪੈਰਨਸਮਤਾ।
 ਹੋਤਨਿਬਾਹਨਆਪਨੋਛੀਨੇਦਿਰੈਸਮਾਜਾਮੁਸਾਬਿੰਨਸਮ
 ਤਨਹਿਪੁਛਕਬੀਏਛਾਜਾ। ਹਰੈਪੁਜਾਧਨਜਤਨਸੋਜਿ
 ਧਥਾਂਕੀਤਰਵਹਾਸੇਫਕਕੋਉਨਛੈਸਕੈਜਹਾਕਟੀਕੀਬਾਰਾ
 ਜਾਕੋਪਰਦੇਹਾਏਸੁਪਵੈਤਿਹਾਪਮਾਨਾਰੁਪਛੋਕੇਖੋਇ

ਖਰੇਕੈਸੇਕਹੈਅਜਨਾ ॥ ਥਿਨਪਰੇਜਨਛੁਕਾਧੀਰਇਯੇ
ਨਾਹੀਰਣਾ ॥ ਦਾਕਿਵੇਜਾਂਹੀਰਾਮਕੇਬੁਝੀਏਵਹੀਵਾਟਾ ॥

ਆਪਹਿਕਹਾਂਬਖਸੀਏਭਕੀਬੁਰੀਕੇਜੇਗਾ ॥ ਟੂਟੋਪਨਕੀ
ਬਤਕੇਕਹੈਬਟਾਊਕੇਗਾ ॥ ਇਹਤਤੇਅਕਰਤੇਜੇਜਾਨੈ
ਥਕਥੇਟਾ ॥ ਤਸੇਬਾਤਨਦੁਰਸਕੈਜਮੇਦਾਈਤਿਪੇਟਾ ॥ ਜਾ
ਨੈਸੇਬੁਝੈਕਹਾਂਤਾਂਥਿਪੀਕੈਬਿਰਤੀਤਾ ॥ ਘਰਜਨਮੇਪਸੁਕੇਕਹਾਂ
ਦੀਖਤਹੈਕੇਊਟੀਤਾ ॥ ਕਹੀਬੋਕਛੁਕਰਬੋਕਛੁਪੈਜਗਾ
ਕੀਥਿਪੀਦੇਇ ॥ ਦੇਖਿਣਕੇਅਰੁਖਾਣਕੇਅੰਰਦੁਰਦਰਦਹੋਇ ॥

ਆਪਕਹੈਨਾਹਿਨਕਰਹੈਪੈਜਾਂਕੇਯਾਹਿਹੇਤਾਂ ॥ ਆਪਨਜਾ

ਵਰਸਾਯੁਭੇਅੰਬਿਨਕੋਸਿਖਦੇਤਾ॥੧੦॥ ਸੁਟਕੇਕੜੀਸੀਖਦੇਸ
 ਮਣਾਵੈਬਿਧਆਦਿ। ਬਹੁਭੋਜਨਕਰਛੀਫਿਰੈਕੇਸੇਪਾਏਸ੍ਰ
 ਦਾ॥੨॥ ਜੋਕਹਿਏਸੋਕੀਜੀਏਪਹਿਕੈਂਕਰੈਬਿਚਾਰਾ। ਪਾਨੀ
 ਪੀਪੁਨਿਬੁਝਏਨਹਿਨਤੁਕਏਚਾਰਾ॥੩॥ ਪਾਛੇਕਾਰਜ
 ਕੀਜੀਏਪਹਿਕੇਸਤਨਬਿਚਾਰਾ। ਬਡੈਕਹਿਤਹੈਂਬਾਂਧੀਏਪਾ
 ਨੀਪਹਠੀਪਾਂਚੈ॥ ਅਰਿਹੂਬੁਝੈਮੁੰਡਕੋਕਹਿਕੇਸਚਸੁ
 ਨਾਇ। ਜਮੋਭੀਖਮਪੜਵਨਕੋਦੀਨੇਮਰਨਬਤਾਇ॥
 ਕਹਿਯੋਜਾਂਸੋਜੇਹਿਤੂਭਠੀਬੁਗਹੂੰਜਾਇ। ਚੇਰਕੈਰੋਦੇਰੀਤਊ
 ਸਾਚਕਰੈਪਾਸਿਆਇ॥ ਸੰਪਤਿਬੀਤਿ। ਬਿਠਕਸੋਬੋਸੁਖ

ਕੇਚਰੈਕੇਇ। ਰੂਖਉਖਾਂਚੈ ਫੁਲ ਫਲ ਕੈ ਧੇਰੈ ਸੇਰੈ ॥

... ਰਨਸਨ ਮੁਖ ਪਗ ਮੁਰਕੈ ਬਚਨ ਕਹੈ ਜੋ ਸਿਤਾ ਗਿ ਕਸਕ
ਪੀਛੇ ਹੋਤ ਹੈ ਜਮੈ ਹਾ ਥੀ ਕੇਦੀਤਾ। ਆਇ ਬਸੇ ਜਿ ਹਿਛਿ
ਨ ਸੁਸਨ ਤੇ ਸਜਨ। ਬਿਤਲਾਹਿ। ਗਿ ਬਿਝਮ ਹਾ ਵਤ ਦਰਦ ਪਰ
ਜੋ ਬਦ ਉਤਰੈ ਨਾਹਿ। ਬਿਨ ਬੁਝੈ ਹੀ ਕਹਿਤ ਹੈ ਜੰਮ
ਨਹਿਤ ਕੇ ਬੈਨਾ। ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੇ ਕਹਿਤ ਜਮੈ ਤ ਮਚਾਰਿ ਗਤੈ
ਨਾ। ਬੀਛਰ ਬਾਏ ਬਿਦੇਸ ਪ੍ਰਿਥਿ ਜਨ ਬੀਛਰੈ ਨਾਹਿ। ਦੂ
ਰ ਬਾਏ ਜਮੈ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਤਨ ਕੇ ਮਾਹਿ। ਬਸੀਏਤ
ਹਾਂ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਮਹਾਂ ਦੁਸਟ ਗਤਿ ਨਾਹਿ। ਹੋਤ ਨ ਕਥਹੀ ਭਵੈ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਕਕਨ ਸਾਹਿ: ੩੮੧: ਠੀਕ ਕਿਏ ਬਿਨ ਅਰਕੀ ਬਾਤ
 ਚਮਤਿ ਬਾਪਾ ਹੋਤ ਅਧੇਰੀ ਰਾਤ ਮੈ ਸਗੀ ਜੇ ਵੀ ਸਾਪਾ: ੩੮੨
 ਮਾਦਾ ਨ ਦੇਤ ਧਨ ਹੀ ਨ ਤਾ ਹੋਤ ਤਾ ਬਾਪ ਬਖਸਾ ਦੁਰਬਲ ਤਉ ਬ
 ਖਾਨੀ ਏ ਸੁਰਤ ਰਤ ਗਜ ਦਾਨ: ੩੮੩: ਸੁਠਾ ਬਿਨ ਫੀਕੋ ਕੈ
 ਅਧਿਕ ਸੁਠਾ ਮੁਖ ਭੋਨਾ ਸੁਠਾ ਸਾਰੇ ਬੋਲੀ ਏ ਸੋ ਅਤੇ ਮੈ ਭੋਨ
 ੩੮੪: ਏ ਰਿਦੇ ਖਿਕੈ ਦੂਜੀ ਕੈ ਕੁਟਿਲ ਸਰਲਾ ਤਿਆਪਾ ਬਾਹ
 ਰਟੇ ਫੇਰੇ ਰਤੁ ਹੈ ਬਾਬੀ ਸੀ ਪੋਸਾਪਾ: ੩੮੫: ਏ ਕੋਰੇ ਰਿਦੇ ਸਜਾ
 ਖਕਕੁ ਜਤੁ ਅਪਨੇ ਰਗਾ ਅਣਿ ਬਿਖਹਰ ਬਿਖਕ ਸਰਪ ਸਦ
 ਚੀਤਾ ਏ ਕਬੀਰਾ: ੩੮੬: ਭਲੇ ਬੁਰੀ ਸੋ ਅਦਰੈ ਕੋ ਨ ਸਕੈ ਨਰ

ਵਚਾਸੀਤਾਥਿਮਿਕਪਾਵਨਕਰਤਚੰਡੀ
 ੮੧) ਦੇਊਚਲੇਮਿਕਨਕੇਤੋਮਿਕਪਾਨਿਰਪਾਰਾਮੰ
 ਹਿਨਥਾਜਿਹੈਦੇਕਲਾਥਤੇਤਾਰਾ ੩੮੮) ਤੂਟੇਬਚਨਮਿਕਾ
 ਪਮੇਕਚੈਹੋਤਰਸਤੀਕਾਬੀਨਥਜਾਵਤਤਾਰਕੇਤੂਟੇਰਹੈਨਥ
 ਰਾਮ ੩੮੯) ਆਪਅਕਰਜਆਪਨੇਕਰਤਕੁਬੁਧਿਕੇਜਾਥਾਮੰ
 ਪਾਵਕੁਠਾਰਥਕਾਹਿਥੇਮੁਰਖਅਪਨੇਲਾਥਾ ੩੯੦) ਤਾਹੀਕੇਕ
 ਰੀਏਜਤਨਕਾਹਿਏਮਿਹਾਪਾਰਾਕੇਬੈਠਤ ਜਾਤਾਰਪਰਕਟ
 ਤਵਹੀਭੁਕਾ ੩੯੧) ਹਿਯੇਦੁਸਟਕੇਬਟਨਤੈਮਪੁਰਨਾਨੀਥੀ
 ਬਤਾਜੈਸੇਕਰਈਬੋਕਿਕੇਕੋਮੀਰੇਫਕੁਖਾਤਾ ੩੯੨)

[illegible]

ਉਦੇਚਕੇਗਾ ॥ ੩੯੯ ॥ ਭੁੱਲੀ ਥੀ ਸਤਿਤਾਪੁ ~~ਭੁੱਲੀ~~ ਭੁੱਲੀ ਚੁਨੇ
 ਆਇ ॥ ਯੁੱਜੇ ਕੰਠ ਨ ਕੀਖਾ ਨ ਜੈ ਕਾਦ ਨ ਉਪਜੈ ਕੇ ਆਇ ॥ ੪੦੦ ॥
 ਥੀ ਰਕੇ ਥੀ ਜਮੈ ਸੁਰਬੀਰ ਸੁਤ ਹੋਇ ॥ ਯੁੱਜੇ ਬਾਘ ਨਿਕੇ ਗਰਭੁ ਮੈ
 ਸਮਾਯਾ ਨ ਉਪਜੈ ਕੇ ਆਇ ॥ ੪੦੧ ॥ ਕਰੈ ਨ ਕਥਾ ਸਾਹਸੀ ਦੀ ਨਹੀ
 ਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ਭੂਖ ਸਹੈ ਧੈ ਆਸ ਕੇ ਨਾਹਿ ਭੁਧੈ ਮਿਗਾਰਾ ॥ ੪੦੨ ॥
 ਮਾਨ ਪਨੀ ਨ ਰਨੀ ਚਪੇ ਜਾਏ ਨਾਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਥਾ ਸਾਹਸੀ
 ਸਮਾਰੇ ਪਾਠ ^{ਮਾਠ} ਭੂਧੈ ਮਿਗਾਰਾ ਆਇ ॥ ੪੦੩ ॥ ਹੋਛੈ ਨ ਰਪੈ ਬਤੁ ਨ ਕੇਕ
 ਬਤੁ ਬੁਰਾਨ ਹੋਇ ॥ ਫੂਸ ਅਗਾਰ ਨ ਸਕੈ ਤਪਤ ਉਦਧਿ ਕੇਛੈ
 ਆਇ ॥ ੪੦੪ ॥ ਨੀਚ ਪੁਛਿ ਤੁਮ ਸੀਰੀ ਮਿਥੈ ਉਤਮ ਹੀ ਪੁੰਨਾ ਆਇ ਪਥੀ

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧੦੪ ॥ ਅਧਿਕਾਰਤੁ
ਤੁਰੀਹੇ ਤੁਰਤੁਰਕੇ ਸਿੰਗਾ ਨਗਾ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤਾ ਕਤੇਰ
ਦੁਤਜੇ ਤਿਛਾ ਬਿਰਗਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨੀ ਕੈ ਦੇਖੀ ਦੇਕਹਿ ਬ
ਰਨੈ ਕਉ ਤੁਹਾ ॥ ਕਰਕੀ ਕਨਕੇ ਅਰਸੀ ਦੇਖਿ ਤਹੈ ਕੇਚਾਹਿ ॥ ੧੦੬ ॥
ਸਹਸਰੀ ਚਗੁ ਨ ਸਮਨ ਕੇ ਬੁਧਿ ਬਕਹੇ ਤਨ ਭੰਗਾ ॥ ਰਤਨ
ਜੋਤਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ^{ਸਿੰਘ} ਬੁਝੈ ਨ ਬਾਤਿ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ਰਤਨ ਸਜੁ ਤ
ਰਸ ਰਾਗ ਸਪਦਿ ਚਹਤ ਨਹੀ ਐਰਾ ਰਾਖ ਸੁਰ ਅਰਬਿੰਦ
ਕੋ ਕੇਤੁ ਣੀਖਰੀ ਭੋਗਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਮੋਹ ਮਹਾਤਮਾ ਹਰਿ ਤੈਥੈ ਜੋ ਲੋਗ
ਘਾਨ ਨਹੈ ਤੁਹਾ ॥ ਕਹਾਂ ਮਹਾਤਮਾ ਹਿਸ ਕੈ ਭਯੋ ਅਦਿਤ ਉਦੇਤਾ ॥

[illegible]

[illegible]

ਵੀਖਾਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਰਸਕੀਰਾਸਾ ॥ ਰਸਕੀਰਾਸਾ ॥ ਰਸਕੀਰਾਸਾ ॥
 ਰਾਗਜਿਨਦਾਖੀਥਾਪੀਨਹਿਨਾਮਸਟਨਿਸਕੀਰਾਸਾ ॥ ੨੧ ॥
 ਪ੍ਰੇਮੀਪ੍ਰੀਤਿਨਛਾਡਹੀਰੇਇਸ੍ਰਨਤੇਹੀਨਾ ॥ ਰਸਕੀਰਾਸਾ ॥
 ਦਰਮੇਸਰੀਪਰੀਪ੍ਰੀਤੀਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅਤਿਉਦਰਤਾਬਾਢਿਥੀ
 ਕਲਕੋਬਰਨੈਕੋਇਆ ॥ ਰਾਗਕੀਰਾਸਾ ॥ ਰਸਕੀਰਾਸਾ ॥
 ਮਾਹਿਤੋਇਆ ॥ ੨੩ ॥ ਬਾਢਿਗੁਰਦੇਸੈਕੋਰੋਕਰਨਮਤਿਉਰਪਾਰਾ
 ਹਾਰਿਰਿਰਤਾਰੇਜੁਕਪਪਰਕਰੀਸਿਥਾਤੈਨਹਾ ॥ ੨੪ ॥ ਅੰਸ
 ਰਬੀਤਿਜਤਨਕੋਕਰਿਬੋਨਹਿਅਭਿਭਾਂਗਾ ॥ ਰਸਕੀਰਾਸਾ ॥
 ਵੇਸੇਤਬੀਪਰਿਹਕਾਮਾ ॥ ੨੫ ॥ ਦੁਸਟਸ੍ਰੀਥਿਥੀ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਦ ਤੇ ਭੀ ਭਾਗੀਆਂ ਜਿਹੇ ਸਰਤ ਸਭੇ ਬੰ
ਨਗਾ ਰਾਜਾ ਦੇ ਰੀਅਤਾ ਦਰਗੁਨ ਕੇ ਤਾਂ ਹਿ ਸਭੇ ਛਾਢਿ ਜਾ
ਮਨ ਮਨ ਸਿਭਾ ਮਿਟਿ ਜੋ ਅਭਿ ਦੇ ਤਉ ਤ੍ਰਾਇ ॥ ੪੨ ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਕਹੁ ਨ ਤੈਂ ਕਹੁ ਉਪਜਤ ਦੇਖ ਸਰੀਕਾ ਅਸੁ ਗੀਬਾਨੀ
ਭਾਤੈ ਪਰਤ ਪਿਜਰੇ ਕੀਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਭੁਕੇ ਰੁਹੇ ਨਿਭ ਹੋ ਸਭੇ
ਸਹਿਤ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਿਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਬਿਨ ਕਹੇ ਹੁੰ ਸਭ ਪੁਰਖ ਪਰਕੀ ਪੂਰੇ ਅ
ਸਿਭ ਕੇ ਅੰਗਾ ॥ ੪੫ ॥ ਬਿਨ ਕਹੇ ਹੁੰ ਸਭ ਪੁਰਖ ਪਰਕੀ ਪੂਰੇ ਅ
ਸਿਭ ਕੇ ਅੰਗਾ ॥ ੪੬ ॥ ਬਿਨ ਕਹੇ ਹੁੰ ਸਭ ਪੁਰਖ ਪਰਕੀ ਪੂਰੇ ਅ
ਸਿਭ ਕੇ ਅੰਗਾ ॥ ੪੭ ॥ ਬਿਨ ਕਹੇ ਹੁੰ ਸਭ ਪੁਰਖ ਪਰਕੀ ਪੂਰੇ ਅ

[illegible]

ਸੋਢ ਅਸੇਟਾਭਰੈ ਦੂਖ ਤੀਚੈ ਦਸੁ ਸੇਵੇ ਭਕਨੈ ਡੇਰੇ ਟੇਟਾ ॥੪॥

ਸੀਟੀ ਸੀਟੀ ਬਸਤੁ ਨਹੀ ਸੀਟੀ ਬਸਤੁ ॥ ਚੰਦੀ ਅਮਭੀ ਮਸਰੀ
 ਛਾਡਿ ਕੇ ਅਨੂਖਤ ਸਰਾਹਿ ॥੪੫੩॥ ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਨੀਚ ਕਈ
 ਜੈ ਅਪਨੇ ਕਯਾ ਸਰਹੀ ਕੇ ਬੋਝ ਭਯਾਇ ਕਰਹੀ ਤਾ ਬਿਨਾ ਪਮਕ
 ਨਾਸਾ ॥ ਕਹੇ ਭਯੋ ਜੈ ਨੀਚ ਕੇ ਟੇਤ ਬਡਾਈ ਕੋਇ ॥ ਕਹਿ
 ਤਾ ਬਿਨਾ ਭਕਨਾ ਸੇ ਪੈਖ ਰਨ ਬਿਨ ਯਕਹੋਇ ॥੪੫੪॥ ਨੀਚ ਸੀ
 ਰਾਤੇ ਉਚ ਜਨ ਨਹੀ ਪਾਵਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ਹੇਤੁ ਪੁਛਹਾ ਨਿਨਈ
 ਕੋ ਕੈ ਸੇ ਪੈਰਤ ਪਾਰਾ ॥੪੫੫॥ ਤੁਛੇ ਤੁਰੇ ਕੋ ਸਾਨੈ ਬਿਜਾਨ ਬਚਨ ਤੇ
 ਥੀਧਾ ॥ ਕਹਿਤਾ ਅੰਧ ਕੇ ਸੁਹਾਇ ਕਰਹੀ ਤਾ ਅੰਧ ਕੋ ਅੰਧਾ ॥੪੫੬॥

ਜਨਮੁਤਪਤਿਕੈਰੰਸਾਧਕਾਧਮਾਨੰਤਰਿਭਾਗੈਰੇਤਾਭੂਤੀਸਾਥੀਥਾਤ
ਪਾਰਿਦੈਵੁਮੁਖੰਤਾਭਾਗੈਰੇਤਾਭੂਤੀਸਾਥੀਥਾਤ
ਤੰਕੀਸਾਗੰਗਾਦੀਆਦਿਭਾਗੈਰੇਤਾਭੂਤੀਸਾਥੀਥਾਤ
ਮੇਥਾਸਾਧਮਾਨੰਤਰਿਭਾਗੈਰੇਤਾਭੂਤੀਸਾਥੀਥਾਤ
ਕਾਸਿਧਪਥੈਧਰਪੇਟਭਗੰਗੀਤੁਕੁਭੰਧੀਅਨੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ਭੀਧੰਧ
ਧੈਧੰਧਪਤਿਧੰਧਧਰਮਤਿਧੰਧਾਗਾਸੁਧੰਧਦੇਧੰਧਸਿਧਕੇਸਿ
ਗਕੈਸੇਪਰਵਾਰਾ ॥ ਦੇਧੰਧਕੀਪੈਕਛੁਕੀਮੁਧਕਛ
ਕਕੀਪੀਤਾਸਿਗਾਧਿਸਨਾਮੈਰੇਤਾਭੂਤੀਸਾਥੀਥਾਤ ॥

ਉਪਦਰਸ਼ਿਏ ਜੁਮਿਲਾਸੀ ਅੰਤਰਾਸਨਿਮਿਲਾਨਾਂਕਾਕਪ

ਜੇਪੈਪੈਪੈਪੈ ॥ ੨੫ ॥ ਬਨ ਭੀਛੇਖਬਨ ਈਏਹੋਨਨਈਜੈਖੋਟਾਜੈ
 ਜੇਬਾਰੋਬਾਇਰੋਤੇਜੀਕੀਜੈਓਟਾ ॥ ੨੬ ॥ ਹੋਛੇਰਕੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਈ
 ਨੀਰੀਤਬਤਾਇ ॥ ਜੈਸੇਛੀਕਰਤਾਕਸਕਘਟਤਘਟਤਘਟਜਾਇ
 ੨੭ ॥ ਅਨਮਿਥਤੀਕੋਊਕਰੈਤਾਂਹੀਕੋਊਪਹਾਸਾ ॥ ਜੈਜੈਗੀਜੈਗੀਜੈ
 ਕਰਤੁਭੋਗਕੀਆਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ਬੁਰੇਥਕਾਤਾਸਿਖਾਬਚਨਹਿਯੋਇ
 ਰਹੁਆਪਾਕਰਵੇਭੋਖਜਾਬਿਨਪੀਯੋਮਿਟਤਨਤਨਕੋਤਾਪਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਵਡੇਵਡਨਕੇਦੁਖਹਰਤਪੈਨਨੀਚਯਹਖਾਪਾਪਨਮੇਟਤਪੈਨਸ
 ਚਿਤਾਰਿਰਵਰਕੀਖਮਤਾਪਾ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰਤਾਥਪੁਤਾਪੁਰਖਕੀਆਇ
 ਅਵਸਤੈਹੋਇ ॥ ਕਰੀਇਪੈਇਪਸੇਟਰਪਨਸੋਥਪੁਜੋਇ ॥ ੩੧ ॥

ਰਹੇ ਸਮੀਪ ਬਡੇ ਨਕੋ ਹੋਤ ਬਡੇ ਭਿਭੇ ਭੇਛਾ ਸਭ ਹੀ ਜਨਮ ਤੁਬ ਦੁਹੇ
ਬਿਛ ਬਰਾਬਰ ਬੇਛਾ ॥ ੨ ॥ ਉਪਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰ ਜਗ ਸਭ ਸੇ ਕਰ
ਤਾਪੁ ਕਾਸਾ ਜੀ ਕਾ ਦੇ ਮਾਪੁ ਰੇਤੁ ਮਲਾਯਾ ਮਲਾਯਾ ਜਕ ਕਰਤ ਸੁਦਾਸਾ ॥
ਹੋਇ ਬਡੇ ਰਨ ਕੀ ਜੀਏ ਕਰਨ ਮਲਾਨ ਸੁਖ ਰੰਗਾ ਮਰਦਨ ਬੀਧ
ਖਮਤ ਸਹਤ ਕੁਚਾਇ ਨ ਗੁਨ ਨ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੂੰ ਜਾਇ ਨਾਹਿ ਨ
ਮਿਏ ਜੋ ਬਿਧਿ ਕਿਖੋ ਭਿਛਾਗਾ ਅੰਕੁਸ ਭਯਾਗ ਜਕੁੰਤ ਕੁਚਰੁਏ
ਤਹਾਂ ਨ ਖਮਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਧ ਰੂਪੇ ਦੂਠੇ ਕਵਨ ਕੋ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਹਾਇ ॥
ਬਨ ਦਵਭ ਯਜਾਯਗਤ ਨਾਕਿਨ ਤਾਹਿ ਮਜਰਾਇ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਮ
ਪਕਤ ਬਰਜੀ ਨ ਕਯੋ ਅਬਿਬਰ ਜਤ ਬੈਕਾਜਾ ਰੇ ਮਰੇ ਮਾ ਬਿਖਰਮ

ਗਾਯਨਾਦਿਨ ਬਨਤਾਇ ਛਾਜੂ ॥ ੩੧ ॥ ਫਿਰਨ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਪਟ ਜੋ ਕੀ
 ਜੈ ਦਮਾਵਤਾਗਾ ਜੈ ਸੋਹੰਡੀ ਕਰਕੀ ਚਰ੍ਹੈ ਨ ਦੂਜੀ ਬਾਗਾ ॥ 'ਕਰੀ
 ਏ ਸੁਖ ਕੋਹੋ ਤ ਦੁਖ ਯਾਹਿ ਕਹਿ ਕੋ ਨ ਸਿਯਾਨਾ' ਵਾਸੋ ਜੋ ਕੋ ਜਾਹੀ ਈਸਾ
 ਸੋ ਤੂ ਏ ਕਾਨਾ ॥ ਜੈਨਾ ਦੇ ਤਬਤਾਇ ਸੰਬਾਹਿ ਯਕੋ ਹੋਤਾ ਅਹੋਤਾ
 ਜਮੋ ਨ ਈਕੀ ਆਰਸੀ ਤੁਛੇ ਬੁਰੇ ਕਹਿ ਦੇਤਾ ॥ 'ਅਤਿ ਪਰਵੰ'
 ਹੋਤ ਹੋ ਅਰੁ ਦਾ ਅਨਾ ਦਰਭਾਇ ॥ ਈਪਨ ਕਰਸਵਰੀ ਮਯਾ ਚੀਦ
 ਨ ਦੇਤ ਜਯਾਇ ॥ ਸੋ ਤਕੋ ਅੰਗੁਨ ਕਹੈ ਜੋ ਜਿਹ ਚਹੈ ਨਹਿ ॥
 ਤਪਤ ਕਠੀਕੀ ਬਿਖਭਾ ਰਮੀ ਬਿਰਹਾਨਿ ਸਾਸਿਹ ਕਹਾਂਹਿ ॥ ਸੁਖ
 ਦਾਈ ਪ੍ਰੈ ਦੇਤ ਦੁਖ ਸਬਾਦਿ ਨਹੀ ਕੋਟੈ ॥ ਸਾਸਿ ਸੀਤਯ ਜਿ ਜੋਗੈ ਤਪ

ਤਾ ਬਿਰਹ ਕੀ ਬੇਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਬਿਪਕੇ ਦਿਤੇ ਤੇ ਸੁਮਨ ਪੂਦਰ ਮਨ ਸਮਧੈ
 ਜਾਇ ॥ ਦੀਪ ਹੀ ਖੈ ਪਵਨ ਤੇ ਅੰਚਲ ਵਹੈ ਬੁਝਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਆ
 ਪੁਰੇ ਜਗਹੈ ਬੁਰੇ ਆਪ ਭਲੇ ਭਲੇ ਜਨ ॥ ਤਜਤ ਬਹੇਰਾ ਛਾਂਹਿ ਸਬ
 ਗਹਿ ਤਾਂ ਬਕੀ ਆਂਨ ॥ ੨੪ ॥ ਸੋਹੀ ਸੁਨੇ ਏਕ ਮਤ ਯਹਿ ਕਿਹਿ ਵਤੈ
 ॥ ਚਾਕਾ ਚਾਹਿ ਪਾਰ ਕਹੈ ਨ ਕੋ ਪਾਰਹਿ ਕਹੈ ਨ ਕਾਚਾ ॥ ੨੫ ॥ ਭਲੇ ਬੁ
 ਰੇ ਜਹ ਏਕ ਸੇ ਤਹਾਨ ਵਸੀ ਏ ਆਇ ॥ ਜੋ ਅਨਾਇ ਪੁਰ ਕੋ ਬਿਖੈਖ
 ਕਾਹੁ ਏ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਸਭ ਏਕ ਸੇ ਜੋ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕਤਨਾਹਿ
 ਜਾਨ ਪਰਤਹੈ ਕਾਕੀ ਪਕਾਰਿ ਤਬ ਸਿਤ ਕੇ ਸਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਭਾਵੈ ਭਾਗੀ ਜੋ
 ਪੈ ਭਾਵਤਾ ਵੈ ਭਉ ॥ ਜੋ ਮਾਨੈ ਤਉ ਏ ਵਹੈ ਨਹੀ ਭੀ ਤਿ ਕੇ ਕਉ ॥

ਨਿਹਟਕਸ੍ਰੋਤਾਮੁਵਪੈਖਕਤਾਬਦਨਾਬਿਕਾਸਾਹਾਵਤਾਵਜਯੰਤ੍ਰੀ
 ਅਕੇਪਤ੍ਰਿਅੰਪੇਕੇਪਾਸਾ॥ ਨਕਰਨਾਮਰੀਰਾਦੇਖਸਮਭੁਨਥਿਨ
 ਸਮਝੇਬਾਤਾਗਾਤਪਾਤਗੇਦੂਪੈਸੇਉਡਕੇਤੇਪਾਤਾ॥ ਬਿਨ
 ਭੁਨਕੁਕਜਾਨੇਥਿਨਾਮਨਨਕਰਮਨੁਹਾਰਾਨਗਤਾਟਿਰਤਨਰਸ
 ਰਾਤਕੇਭੇਖਭਗਤਕੇਪਾਗਾ॥ ਰਿਤਤੂਕੀਕਹਿਯੈਨਹਿਯੰਨ
 ਰਹੇਇਅਥੇਧਾਨਯੰਨਕਟੇਕੋਅਰਸੀਹੇਤਾਦਿਖਾਏਕੋਧਾ॥ ਅ
 ਤ੍ਰਿਅਨੀਤ੍ਰਿਨਸਹਾਰੀਏਜੋਅਤ੍ਰਿਪਰੇਹੇਇ॥ ਜਯੋਸੋਨਕੀਰੇਛੁਰੀ
 ਪੇਟਨਮਰੇਕੋਇ॥ ਮੂਰਖਕੋਪ੍ਰੇਥੀਵਈਵਾਚਨਕੇਭੁਨਗਥਾ॥
 ਜੈਜੋਨਿਰਮਕਅਰਸੀਵਈਅੰਪਕੇਹਾਥਾ॥ ਮਧੁਰਵਚਨੈ

ਜਾਇਮਿਟਉਤਮਜਨਅਭਿਮਨਾਤੁਨਕਸੀਤਜਲਕੇਮਿਲੇਜੈਸੇ
 ਦੁਪਉਫੁਨ। ਜਸੇਰਖਾਹੇਤਹੈਤਹੀਸਿੰਘੁਤਾਕਹਾਂਕੈਰੇ
 ਜਤਨਸੇਬਾਰਿਕਕਰੀਆਖਤਾ। ਸਭੈਸਹਾਇਕਸਬਥਕਕੇਨਿ
 ਬਥਕਕੋਉਸਹਾਇ। ਪਵਨਜਗਾਵਤਅਗਕੇਦੀਪਹਿਟੇਤਬੁਝਾਇ
 ਕਛੂਬਸਾਇਨਸਬਲਸਿੰਦਕੈਨਿਬਥਸੋਜੋਗ। ਸਕੈਅਚਠ
 ਉਖਾਰਤਹਰਤਪਵਨਝਕੇਗ। ਸਮੇਸਮਝਜੋਕੀਜੀਏਕਾ
 ਮਵਹੈਅਭਿਰਾਜੀਪਵਮਾਗੇਜੀਮਤੇਨਹਿਘਰੇਕੇਕਾਸ। ੫੫
 ਜਾਹੀਸਿੰਚਰਚਹਯੋਤਿਹਤਹੀਸੋਕਾਸ। ਜੈਸੇਕਿਰਵਾਅਕਕੇਕਹਾਂਕ
 ਰੈਬਾਸਿਆਸੋ। ੫੬॥ ਜਿਹਚਹੈਜੋਵੀਮਿਲੈਜਿਯਤਭੁਕੋਤਿਹਥਾ

ਗਾਪਮਾਸਿਰਾਹੈਨੀਰਕੇਕਹਾਂਕਰੈਠੈਆਗਾ। ੧੯੯. ਨਿਯਾਪੀਯਰਾ ੬
 ਹੇਤੁਮਕਰੇਘਨਦੀਦਨਭੀਪਦਾਰਾ। ਰੋਗਾਕਛੂਐਖਦਕਛੂਕੈਸੇਰੋਤ
 ਕਰਾਰਾ। ੨. ਬਿਰਹਤਪਤ੍ਰਪਿਯਯਥਾਤਤਉਠਤਚੇਹੁਨੀਜਾਗਾ। ਜ
 ਥਾਕੇਸੀਰਤਬਫਤਹੈਜਸੇਸਨੇਹਕੀਆਗਾ। ੩. ਰੋਸਸਿਮੈਦੈ
 ਸੇਕਹੈਰਿਸਭਿਪਜਾਵਨਬਾਤਾ। ਫੀਪਨਰੁਹੇਆਗਾਮੈਕੈਸੇਆ। ੪. ਤੁ
 ਝਾਤਾ। ੫. ਅਤਿਹਰਮਤਕਰੁਹਰਚਫੈਬਾਤਿਨਕਰਹਿਹੈਕੈ
 ਘਜਾਯੋਜਮੇਭੀਜੈਕਬਰੀਤਮੇਤਿਭਾਗੀਹੋਇ। ੬. ਥਾਥਾਚਟੀ
 ਐਸੇਭਯੋਜਮੇਪੁਰੇਆਸਾ। ਐਸੇਚਾਟਤਰਸਕੇਪਾਸੈਬੁਝੈਨਪਾ
 ਸਾ। ੭. ਬਿਖਹੁਤੇਸਰਸੀਥਹੈਰਿਸਮੇਰਸਕੀਭਾਖਾ। ਕੈਸੇਸਿਮੰਤ

ਸੁਰੀਨਕੋਕਾਗਤਕਰਵੀਦਾਖਾ। ਜੇਜਿਹਰਚੈਸੋਭੁਭੇਗੁਨਿ
ਕੋਕਛੁਨਬਿਚਾਰਾਤਸਗਜਮੁਕਤਾਭੀਕਨੀਪਹਰਤਉਸਾਹ
ਹਰਿਰਸਪਹਰਬਿਖਪਯਰਸਸੀਗੁਹਕਰਤਾਯਾਨਾਐਸੋਕੋ
ਉਕਰਤਹੈਛਾਡੁਸੁਧਾਬਿਖਪਾਨਾ। ਕੁਕਮਾਰਗਛਾਡੈਨਕੋ
ਹੈਏਬਿਧੁਪ੍ਰਿਹਾਨਾਗਜਇਕਮਾਰਤਦੂਸਰੇਚਦੁਤਮਹਾਵਤਆ
ਨਾ। ਜਾਸੋਚਾਏਨੀਵਕਾਰਿਯੋਸੋਅਭਿਆਸਾਗਾਨਿਕਾਪ
ਏਸੀਕਕੋਕੈਸੇਪ੍ਰੈਆਸਾ। ਦੁਸਟਨਛਾਡੈਦੁਸਟਤਕੋਸੇ
ਹੁਸਿਖਦੇਤਾ। ਧੰਦੇਹੁਸੇਬੇਰਿਕੇਕਾਸਰਹੋਇਨਸ੍ਰੋਤਾ। ਕਹੂੰ
ਅੰਗੁਨਸੋਹੇਤਗੁਨਕਪ੍ਰੰਗੁਨਅੰਗੁਨਹੋਤਾ। ਕੁਚਕਰੋਰਤੁਹੀਭਲੇ

ਕੇਮਯਤੁਰੇਭਿਰਾਮਾ ॥ ਅਸੁਭਕਹੇਜੋਤਸੁਭਸੁਨਾਥਚਨ
 ਅਨੁਪਾਸ੍ਵਣਪਿਤਾਨਮੋਦਸਰਬਹਿਦਯੋਸ੍ਵਾਪਥਰਤੁਪਾ)
 ਏਕਭੁਕਸਭਕੇਭੁਕੇਏਖੇਬਿਸਦਥਿਬੇਕਾਜੈਸੇਸਤਹਰੀਚੰਦ
 ਕੇਭਿਧਿਰੇਜੀਵਅਨੇਕਾ। ਥਾਭਿਅਨਪੈਸ੍ਵਾਚੇਭੁਕਜੈਦਪੁਤ
 ਅਪਸਨਾਗਿਰਤਦੰਤਰਾਜਦਾਫਕੋਤਤੂਬਿਖਾਨਾ। ਐਉਂ
 ਕਰਤਾਐਰਿਪੀਦੇਤਐਰੇਕਮਾਗਾਜਮੰਨਹਿਪਹਚੈਰੁਫਕੀਕਾਮ
 ਥਿਰਹਨੀਜਾਗਾ। ਸੁਨਹੋਤਹੇਭੁਨਨਤੈਭੁਨਬਿਨਸਾਨਚੇ
 ਥਿ। ਸੁਕਸਾਰਕਸਭਕੇਰਖੈਕਾਕਨਰਖੈਕੇਥਿ। ਜੈਸੇਭੁਨਦੀ
 ਨੋਦਈਤੈਸੇਰੁਪਥਨਾਥਿ। ਏਦੇਨੋਕਤਪਾਈਏਸੋਨੋਐਰਸੁਰੀਧਾ

ਆਉਲਾਖੀ ਵਿਕਥਾਤ ਕੇਉਨ ਮੇਹੇ ਭਿਬਿਰੇਥਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰ
 ਕੇਰਾਜ ਸੁਤ ਲਗਤ ਭਿਰਤ ਕਰ ਕੋਧਾ ॥੧॥ ਜੋ ਸੁਕੋਚਾ ਹੋਭੁਭ
 ਸੋਤਾ ਹੀ ਪੀਰਾ ਨੀਰ ਬੁਝਾਵੈ ਅਗ ਕੇ ਸੋਖੇਤਾ ਹਿਸਾਸੀਰਾ ॥

ਅਹਿਤ ਕੀਏਹੀ ਹਿਤ ਕਰੇ ਸੁਖਨ ਪਰਮ ਸਧੀਰਾ ਸੋਖੇਹੂਸੀ
 ਐਲਾ ਕਰੈ ਜੈ ਸੋਨੀਰਾ ਸਮੀਰਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰੇਸ ਹਾਇਤ ਹੂ ਕਰੈ ਤਉਦੁ
 ਸਟਦੁ ਖਦੇਤਾ ਜੈ ਸੋਪਾਵ ਕਪਵਨੈ ਮੇਲੇ ਜਰਾਏਛੇਤਾ ॥੩॥
 ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠੋਰ ਸਭਾ ਸੋਭਾ ਲਾਹਿਤਾ ਬਿਸੇਖਾ ਚਰਨ ਮਹਾਵਰ
 ਹੀਭੁਛੇਨੈਨ ਅੰਜਨ ਰੇਖਾ ॥ ਜੋਚਾਹੇ ਸੋਈ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਕਛੁਨ
 ਬਾਸਾਉ ਜੀਤੀ ਕੈ ਕਾਰਿ ਤਹੈ ਜਯੋਭਾਵੈ ਸੁਵਜਾਉ ॥੪॥ ਸਾਕੇਜੈ

ਸੋਚਿਤਾਤਿ ਯਯਾਥਿਯੋਸੋਭਾਵਿਦਾਗਾਗੀਟਰਕੈਸੇਕਮਾਯਦੈਗਮ
 ਮੁਕਤਾਗਮਾਗਾ। 'ਜੁਦੇਨਐਸੇਸਿਕਤਦੈਮਿਕਾਥਿਰਿਗੁੰ
 ਰੀਗਾ। ਕਾਥਰੀਗਾਦੂਨੇਪਰਤਹੇਤਕਾਕਾਮਿਕਸਿਗਾ। 'ਨਹਿ
 ਏਕਾਜਦੇਖਮੇਸੁਨਮੇਜਾਸੋਮਿਟਤਸੁਭਾਵਾ। ਮਧੁਪਟਕੇਟਕਦੇਤਤੈ
 ਵਿਖਨਤਜਤਾਥਿਖਭਾਵਾ। 'ਜੋਕੇਜਾਸੋਮਨਕਰਮਸੋਤਿਯੰ
 ਦੈਦਾਇਆਖਕਭੁਸਮਾਥਿਖਮੁੰਡਯੁਤਸਿਵਤਤ੍ਵੀਸਿਵਾਸੁਹਾਇ।
 'ਹੋਇਕਛੂਸਮਣੈਕਛੂਜਾਕੀਮਤਿਥਿਪਰੀਤਿ। ਕਨਕਭੁਖੀ
 ਜੈਸੇਕਖੇਸੇਤਸਮਾਮਕੇਪੀਤਾ। ਪ੍ਰੇਮਨਿਥਾਪਨਕਕਾਨੀਦੈਸ
 ਮਝਕੀਜੀਵੇਕੋਇ। ਭਾਂਗਭੁਖਨਦੈਸੁਗਮਪੈਕਾਹਿਦੈਂਮੁਸਕਕ

ਹੋਇ। 'ਕੋਬਿਨੁ ਦੇਖੋ ਬਿਨੁ ਸੁਨੈ ਕੋ' ~~ਕੋਬਿਨੁ~~ ਭਾਗਾ ਕੂਪੁ ਭੋ
 ਕ ਜਨੇ ਕਹਾਂ ਸਾਗਰ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਾ।' ਦੇਵ ਸੇਵਫਲ ਦੇ ਤੇਯੰ
 ਕ ਜੈ ਸੋ ਭਾਇ। ਜੈ ਸੋ ਮੁਖ ਕਰ ਆਗੀ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਖਾਇ।
 'ਕੁਠ ਬਲ ਜੈ ਸੋ ਹੋਇ ਤੁਝੈ ਸੀ ਕਰਿ ਦੇ ਬਾਤ। ਬਨ ਕਪੜ ਜਾਨੈ
 'ਹਾਂਗਾ ਫਲੈ ਕੋ ਬੇਕੀ ਘਾਤ।' ਜਾ ਕੀ ਭਿਰਨ ਜਾਈ ਦੇ ਕੈ ਸੀ ਮਲਿ
 ਹੋ ਸੋਇ। ਜੈ ਸੋ ਪੈਛਮਾ ਦਿਸ ਗਏ ਪੂਰਬ ਕਾ ਜਨ ਹੋਇ। 'ਜੈ
 ਸੋ ਬਿਧਨ ਪੈਸੇ ਕੋ ਤੈਸੋ ਬਿਧਨ ਐਗਾ ਕਾ ਰਹਿਭ੍ਰੇ ਦਿਤ ਕ ਸਕ ਕੇਛੇ
 ਦਨ ਨਿਕਲੈ ਰੋਗ। ਜੇ ਉਦਾਰ ਤੇ ਦੇਤ ਹੈਂ ਗੀ ਵਿਤਾ ਸਿਹਤਿ ਹ
 ਕਾਠਾ ਗਾ ਕਾ ਬਜਾਏ ਨੂੰ ਕਰੈ ਗੀ ਕੀਤ ਨਿਹਾਲਾ।' ਅਖੀ

ਅਪਨੀ ਗਰਭਸਥਾਈ ਵਿਚ ਕਰਤਾ ਨਿਹੇਗਾ ਬਿਨਾ ਗਰਭਜੰਝਕ
 ਤਨਹੀ ਗਿਰਵਵਹੁੰ ਕੇ ਮੇਰਾ । ਜੇ ਸੁਭਹੀ ਕੇ ਦੇਤ ਹੈ ਦਾਤਾ ਕ
 ਹੀ ਜੇ ਸੋਇ । ਜਕ ਪਰਬਰਖਤਸਮਾ ਬਿਖਮ ਬਕਨਾ ਬਿਚਾਰਤ
 ਕੋਇ । ਤਿਨ ਸੋ ਵਿਮੁਖ ਨ ਹੋਈ ਜੇ ਉਪਕਾਰਸਮੇਤਾ ਸੋਰ
 ਤਾ ਕਾ ਜਕ ਪਾਨ ਕਰਜੈ ਸੋ ਪੀਰਨ ਦੇਤਾ । ਜੇ ਕਿਹਾ ਜਨੈ ਬੈ
 ਤਿਕੋ ਸੋ ਤਿਹ ਕਰੈ ਵਿਚਾਰਾ ਰੇ ਗੁਨਜਾਨੈ ਜੇ ਤਸੀ ਬੈਦਗਹਿਨ
 ਕੀ ਸਾਰਾ । * ਨਵਕਨੇਹ ਅਨੰਦ ਉਮਗਾਦੁ ਹੈ ਨਰਖਮੁਖ ਮੇਰਾ
 ਤਬ ਹੀ ਜਾਨੈ ਜਾਤ ਹੈ ਜਮੇ ਸੁਰੀ ਪਕੇ ਬੈਰਾ । ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਮੇਠੈ
 ਮਨਸੀ ਕਤਹੈ ਅਨਸਿਮ ਕਤੇ ਨਸੀ ਮਕਾਇ । ਦੂਧ ਦੋਹੀ ਤੇ ਜਾਤ

ਹੋਕਾਂਜੀਤੇਫੁਟਜਾਇ॥ ਬਾਤਕੁਭਿਖਾਏਭਿਤਮੈਹੋਅੰਤਰ
 ਅਧਿਕਾਇ। ਏਕਥਚਨਤਾਰਿਸਚਏਏਕਥਚਨਤੇਜਾਇ॥
 ੨ ਏਕਥਸਤੁਗੁਨਹੋਤਹੋਭਿਨਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕੇਭਾਇ॥ ਭਠਾਏਕਕੇ
 ਪ੍ਰਤਿਕਰਤਕਰਤਏਕਕੇਥਾਇ॥ ਸੁਖਮੈਹੋਤਸਹੀਕਜੇ
 ਦੁਖਸਹੀਕਭੀਹੋਇ॥ ਜਾਕੇਮੀਟੇਖਾਈਐਕਟਕਖਾਈਐਸੋਇ॥
 ੩ ਸ੍ਵਰਥਕੇਸਭਸਾਕਹੈਂਬਿਨਸ੍ਵਰਥਕੇਉਨਹਿ। ਜੇਵੇਪੀ
 ਸਰਸਸਰੁਨਿਰਸਤੁਏਉਡ੍ਰਿਜਾਂਹਿ॥ ਜੇਕਾਇਕਜਾਂਥਾ
 ਤੁਕੇਤਾਜੇਤੈਸੀਹੋਇ॥ ਸ੍ਵਜਨਸੋਨਬੁਰੀਕਰੈਦੁਰਸਨਭਾਨੀਨ
 ਕੋਇ॥ ਸੁਖਥੀਤੇਦੁਖਹੋਤਹੈਦੁਖਥੀਤੇਸੁਖਹੋਤਾਏ॥

ਸਭਫੇ ਜਸੇਕਿਸਉਦਿਤਿਨਿਸਗਤਿਦਿਵਸਉਦੇਤਾ।

ਜੇਕਰੇਸੇਈਸਹੀਬਡੇਪੁਰਖਤੁਧਿਵਾਨਾਹੈਅੰਗਤਸੋਕਹੈ
ਮਹਾਂਪੁਰਖਿਖਾਂਕਾਂ। ' ਦੇਖਸਹਿਤਾਨਿਪ੍ਰਕਾਸੀਏਜਦਪਸ
ਥਾਰਥਬਾਤਾਕਹੈਅੰਪਕੇਅੰਪਤੈਮਾਨਹੁਰੇਸਤਰਤਾ।

ਅਪਣਾਪਰਕਥਾਨੁਜਾਣੀਏਰਾਏਪਟਤਿਹੈਜੋਤਿਾਰਾਇਅੰ
ਫੁਲਮੇਜਾਤਸਾਸਿਹੀਨਕਕਾਛਾਬਿਹੇਤਿ। ਉਰਹੀਤੋਮੇ
ਕਾਮ੍ਹਕ੍ਰਿਤਸੂਜਨਪਰਮਾਦਿਆਕਾਕੋਨਸਿਖਾਵਤਹੈਕਹੈਰਾ
ਜਹੀਸਕੇਚਾਕਾ। ' ਸੂਜਨਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤਕੀਏਤਾਕੇਕੇਤੁਨਿ
ਬਹਾਛਾਫੀਕਕੀਕੀਕਾਟਿਕਸਾਸਿਤਉਸਿਵਤਜਤਨਤਾਹਾ।

ਪਾਤਿਤਾਜਿਨਾਬਿਦਾਤਮੇਸੁਰਖਧਨਅਵਿਭੇਦਾਕੁਲੰਸ
 ਸੀਲਨਪਰਹਰਤਕੁਲੰਟਭੂਖਿਤਦੇਖਾ ॥ ੧੨ ॥ ਭੈਕਵਸਾ
 ਨਿਤਹੈਨਹੀਮਤਿਪਛਤਾਵਹੁਕੋਇ। ਗਵਿਗੁੰਕੀਵਕਸਦੇਵਸ
 ਮੇਤੀਨਅਵਸਾਰੋਇ। ਸਿਪਤਿਦਿਸਨਰੁਪਾਵਿਕੈਅਤਿ
 ਅਤਿਕਰਹੁਨਕੋਇ। ਦੁਰਜੇਧਨਅਰਿਮਾਨਤੈਭੁਦੇਨਿਧਸੁ
 ਕਖੋਇ। ਹੋਇਸੁਧਮਿਦੈਕਕੁਖਤਾਸਤਸਿਗਤਕੋਇ
 ॥ ਜੈਸੇਪਾਰਸਪਰਸਤੋਲੋਹਕਨਿਕਪ੍ਰੇਸਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਹਾਸ
 ਬਨਏਬਨਹਰੇਤੁਰਿਅਰਬਨੈਨ। ਕਨਕਹਤਨਹੀਬੈਨਜੋਸੀ
 ਭੁਸੁਨਤਨਹੀਬੈਨ। ਜਾਂਹਿਪਰਮੈਸੇਬਸਨਤਾਭਿਨਭ

ਟੀਜਨਕੀਪੀਤਰੇਖੀਰੇਕੀਸੀਛਾਂਕਾ) ਨਿਬਕਸੰਬਕ
 ਕੇਪੱਛਤੈਸਬਕਨਸੀਅਨਖਾਤਾਹਨਤਹਿਮਾਇਤਕੀਗ
 ਧੀਐਰਕੀਕੋਛਤਾ) ਦੇਖਕਗਵਤਗੁਨਨਿਕੋਜਾਂ
 ਕੋਕੁਦੇਮਯੀਨਾਪਰਮੀਕੋਦੀਭੀਕੋਛਮੀਕਹੈਬਕਹੀ
 ਨਾ। ੫ ਵੈਹੀਗਤਿਹੈਬਭਿਨਕੀਕੁਸਮਮਾਕਤੀਭਾਇ
 ਾਕੈਸਭਕੇਸਿਰਪਰ੍ਹੀਕੈਬਨਮਾਇਬਸਾਇ। ਸਬ
 ਬਿਧਭਰਿਯੇਦੁਸਟਸੋਗਹਿਯੇਜਤਨਸਮੇਤਾਸਿਭੁਸੁਪਾਕਰ
 ਸਿਰਪਰ੍ਹੀਬਿਖਬਿਖਪਰਕੇਹੇਤਾ। ਖਾਇਨਖਰਚੈਸੁ
 ਮਪਨੁਚੇਰੁਸਬਕਕੈਜਾਇ। ਪਾਛੈਜੋਮਮੁਮੰਖਿਕਹਾਇ

ਘਸੈ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਜਗਾਭੁਖ ਦੁਤੁ ਮਨ ਤਾਦਾ ਪਾਸ ਨ ਬਿਨ
 ਸ੍ਵੰਯਨ ਅਤਿ ਦੀਨਾ ਸਾਸਿ ਤਰੇ ਨ ਸਹੈ ਤਊ ਫਾਵਿ ਬਿਨ ਨ ਕਿਨ
 ਮਕੀਨਾ॥ ਕੋਊ ਕਹੈ ਨ ਜਾਨਿ ਯੇ ਜੋ ਤਿਉ ਤ ਸੁਨ ਕੋਇ॥
 ਹਾਥ ਦੀਪਾ ਕੈ ਦੇਖਿ ਯੋ ਅਸੀ ਆਗਨ ਹੋਇ॥ ਖਲਨਿ
 ਜਦੋ ਖਨ ਦੇਖਹੀ ਪਰ ਕੋ ਦੇਖਹਿ ਠਾਗਾ॥ ਠਾਧੈ ਨ ਪਗਤ ਰਸ ਭ
 ਲਖੈ ਭੂਗਰਬ ਲਤੀ ਅਗਾ॥ ਜੈ ਸੋ ਜੈ ਸੋ ਗੁਨ ਅਧਿਕ ਤੈ
 ਸੀ ਤੈ ਰਮਿ ਲਾਇ॥ ਅਹਿ ਓਰਾ ਬਿਖਗਾਰ ਅਨ ਕਦੁ ਖਸਿ ਸਿਧਿ
 ਭਾਨ ਬਸਾਇ॥ ਤਾਗਹੀ ਨ ਕੋ ਦੇਤ ਬਹੁ ਦੇਤ ਸੁਭੇਤ ਬ
 ਜੈ ਨਾ ਡੂਟਿ ਪੈਰੈ ਜਹਿ ਬਸਤੁ ਤਹਿ ਚਲੈ ਮੂੰਹਿ ਕੋਏ ਨ॥

ਭਯੋਇਨਤੁ। ਬਿਭਾਰੈਨਕਛੁਰੈਹੈਨਿਦੀਤੇਸੋਇ। ਆਵੈਚੋਰੀਕ
ਰਨਕਚੋਰਅੰਧਰੋਹੋਇ। . ਸਭਕੇਅਗੇਹੋਇਕੋਕਥੀ

ਨਕਾਰਿਯੋਬਾਤ। ਸੁਪਰੈਕਾਜਸਮਾਨਫਕਾਬਿਗਰੈਗਾਰੀਖਤ।
ਦਸਦੀਜਿਯੋਦੀਨਕੋਮਿਦੈਦਰਦਕੀਪੀਰਾ। ਐਖਦ

ਤਕੋਦੀਜੀਵੇਜਕੋਰੋਗਸਰੀਰਾ। ਆਵਤਸਮੇਬਿਪੰ

ਤਿਕੋਮਿਤ੍ਰਸੰਤ੍ਰਦੈਜਾਇ। ਦੁਹਤਹੋਤਬਛਬਿਧੋਕੇਬਿਭਮਤਕੋ
ਪਾਇ। ਉਤਮਾਵਿਦਮਾਯੀਜੀਵੇਜਦਪਨੀਚਪੈਹੋਇ।

ਪਦਮਪਾਵਨਰੋਗੈਕੀਚਨਤਜਤਨਕੋਇ। ਬੈਰਭਾ

ਵਤਦਭੁਭੁਯੀਮਾਕਿਤਨਕਾਰਿਯੋਕੋਇ। ਮੁਖਕਮੈਗਬਿਭਾਇ

ਕੋਕਥਲੂਪੀਤਿਨਹੋਇ। . ਨਿਹਦੇਕਾਰਨਬਿਪਤਿਕੋਕੀ
ਏਪੀਤਿਅਰਿਸੀਰਿਗ। ਮ੍ਰਿਗਕੇਸੁਖਮਿਸ੍ਰਗਰਾਸਕੋਕਥਹੁਹੋਤ
ਅੰਗਊਗ। ਸੰਘਰਅਵੈਸਤ੍ਰਲੂਸੋਜਸਦੈਸੁਖਵਾਹਿ।
ਸੋਕਦੈਤਰੁਮੂਲਤਛਾਹਿਕਰਤਹੈਤਹਿ। ਤੰਕੋਬੁਰਨ
ਤਾਕੀਏਸੋਸੋਜਗਬੋਸਾਇ। ਛਾਹਿਫੂਕਫਲਦੇਤਤਰਕੋਸੋ
ਤਿਹਕਟਨਕਰਾਇ। ਦੁਸਟਛਾਵਹਿਯਸੁਖਮਪੁਰਤਾਂ
ਸੋਕੋਰੇਨਪੀਤਿ। ਭੀਤਰਾਬਿਖਘਟਪਯਤ੍ਰਰਸੇਨਾਛਾਹਿਯੋਇਹ
ਰੀਤ। ਦੁਸਟਨਾਛਾਤ੍ਰੇਦੁਸਟਤਾਂਬਡੀਰਹਤ੍ਰਿਪਾਇ।
ਜੈਸੇਤਜਤਨਸਮਾਮਤਾਬਿਖਸਿਵਕੈਟਬਸਾਇ। ~ ਬਿ

ਨਉਂਦਮਮਸਕਤਕੀਦੇਕਰਜਸਿੰਧਨਪਾਇ। ਰੋਗੁਨਜਾਵੈ॥
 ਖਦੀਜਾਨੈਖਾਇਤਜਾਇ॥ ਕਹਾਂਕਰੈਅਗਮਾਨਿਗਮ
 ਜੈਮੂਰਖਸਮਝੈਨ। ਦਰਪਨਕੋਕਛੁਦੇਖਨ। ਹੀਪਥਦਨਦੇ
 ਖੈਨ॥ ਦਯਾਦੁਸਟਕੇਚਿਤਮੈਕਥਹੁਅਵੈਨ। ਹੀ
 ਸਾਛੇਡੀਸਿੰਘਯਾਹਿਕਮੇਅਵੈਮਨਮਾਹਿ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਛੁ
 ਦੇਹੁੰਸਜਨਕੇਮਨਤੇਹਿਤਛੁਦੈਨ। ਕਮਯਨਕਕੋਤੋਰੀਇਤੋਦ
 ਪਸੁਤਦੁਦੈਨ॥ ਸੋਜਨਕੇਸਿੰਘਥਥਚਨਤੇਮਨਸਿਤਾਪੀ
 ਟਾਇ। ਜੈਸੇਚੀਦਨਨੀਰਤੋਤਪਨਤਨਕੀਜਾਇ॥ ਸੋਜ
 ਨਥਚਦਰਸਨਥਚਨਅੰਤਰਥਹੁਤੁਕਧਾਇ। ਦੈਸਤਕੋਨੀਕੋ

ਲਗੈਵੈਕਾਂਤੂਨਸੁਹਾਇ॥੬੦॥ਧਨਅਰੁਗੰਦਸ੍ਰੁਖੇਲਕੀਦੇ
 ਉਏਕਸੁਭਾਇ॥ਕਰਮੈਅਦੁਤਾਛਿਨਕਮੈਛਿਨਮੈਕਰਤੈਜਾਇ
 ੬੧੥ ਪੁਭਕੋਇਤਾਸੁਭਨਿਕੀਆਪਹਿਕਰਿਯੋਨੰਗਿ॥ਜਨ
 ਮਾਅਗਾਉਭਰਤਹੈਦੂਪਮਾਤੁਬਨਮੰਗਿ॥੬੨॥ਧਨਅਰੁਜੋ
 ਬਨਕੋਗਰਬੁਕਬਧੂਕਰਿਏਨੰਗਿ॥ਦੇਖਿਤਹੀਸਿਟਜਾਤਹੈ
 ਜਮੈਬਾਦਰਕੀਛਾਂਗਿ॥੬੩॥ਨਿਪਤਿਚੇਰਜਲਅਨਲਤੈ
 ਧਨਕੋਭੈਉਪਜਾਇ॥ਜਲਬਲਨਭਮੈਸਮੇਕੋਸੁਖਕੇਹਰਿਖ
 ਰਾਖਾਇ॥੬੪॥ਬਡੇਬਡੇਕੋਬਿਪਤਿਤੈਨਿਹਏਯੇਭੇਤਉਧਰਾ
 ਜਮੈਹਾਬੀਕੋਕੀਚਤੇਹਾਬੀਭੇਤਨਿਕਾਰਾ॥੬੫॥ਬਡੇਕਸਟਤ੍ਰਿ

ਜੇਬਡੇਕਰੈਉਂਚਦੁੰਕਾਜਾਸਮਾਂਗੰਨਿਕਟਹੀਤਜਾਨਿਕੈਸਿੰਘਹਨੈ
 ਰਾਜਰਾਜਾ। ਜਿਹਜੇਤੋਉਨਮਾਨਤਿਹਤੋਤੋਰਿਜਕੁਮਿਯ
 ਾਇ। ਕਨਕੀਟੀਕੋਭਰੈਟੁਕਮਣਭਰਹਾਈਖਾਇ।

ਹੁਗਨਸਮਤੋਉਚਪਟਤਨਕਦੋਖਤੋਪਤਾਨੀਕਚਦੁੰਗਿਰਿ
 ਪਰਾਸਿਕਾਫਾਰਤਹੀਟੁਰਿਜਾਤਾ। ਛੋਟੇਅਚਿਕੋਸਾਧੀ
 ਥੇਛੋਟੇਕਚਉਪਚਾਰਾਮਚੈਨਮੂਸਾਸਿੰਘਤੋਮਾਰੇਤਾਹਿਮਜਾ
 ਰਾ। ਬਡੇਬਡੇਸੋਰਿਸਕਰੈਛੋਟੇਸੋਨਰਿਸਾਇ। ਤਰਕ
 ਰੋਰਤੋਚੈਪਟਨਕੋਮਕਾਢਿਦਬਚਜਾਇ। ਸੇਵਕਸੇਈ
 ਜਾਨੀਏਰਹੋਬਿਪਤਿਮੈਸੰਗਾਤਨਛਾਪਾਜਮੈਧੁਪਮੈਰਹੈਸਾਬ

ਇਕਰੰਗਾ ॥ ਬੁਰੇਤਉਛਾਂਗਤਭੁਲੇਭੁਛੀਟੋਰਪਰਛੀਨ
 ॥ ਬਿਯਨੈਨ੍ਹਨੀਕੋਠਰੈਕਾਜਰਜੁਦਪਮਛੀਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ਜੀਗ
 ਵਰਹੂਕੋਕੀਯੋਬਾਧਿਵਾਸਿਕਰਤਾਇਕਾਜਾਟੀਪਤਮਹਿਅੰ
 ਕੁਸਰਾਜਾਹਿਜਛਾਨਿਪਤਰੈਸਹਾਜਾ ॥ ੬੭ ॥ ਦੁਸਟਰਹੈਜਿ
 ਹਟੈਰਤਾਕੋਕਰੈਵਿਗਾਰਾ ॥ ਆਗਜਹਾਂਦੀਗਾਧਿਏਜਾਕਰੈਰੇਤਿ
 ਹਛਾਰਾ ॥ ਬਿਨਾਤੇਜਜੋਮੋਪੁਰਖਕੀਅਵਸਅਵਰਮਾਏ
 ਇਆਗਬੁਝੈਜੋਰਾਖਕੋਆਨਛੁਹੈਸਭੁਕੋਇ ॥
 ਇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਵਾਸਿਕੀਜੀਏਕਰਬੁਧਿਬਚਨਾਬਿਬੇਕਾਕਸਟਯ
 ਸਟਸੋਏਕਕੇਯਸਟਮੁਸਟਸੋਏਕਾ ॥ ੬੮ ॥ ਨੇਹਕਰਣਤ੍ਰਿ

ਯਨੀਚਸੋਪਨੁਕਿਰਪਨਘਰਮਾਹਿ। ਬੁਰਸੈਮੇਹਪਹਾਰੀਕੇ
 ਉਸਰਵਰਮਾਂਹਿ॥੪੬੬॥ ਸਹਾਰਹੈਗੁਨਵੀਤਨਭੁਤ। ਕੀਸੇਭ
 ਹੋਤਿ। ਸਹਾਂਪਰੈਦੀਪਕਤਹਾਂਨਿਹਚੈਕਰੇਉਦੇਛਿ॥੪੬੭॥
 ਖਾਨੀਤਜਪੂਰਨਪੁਰਖ। ਤਿਹਸਥਅਦਰੁਦੇਤ। ਰੀਤੋਕੁਵੈ
 ਪਸਾਰੀਏਐਚਭਰਮਘਟਕੇਤ॥੪੬੮॥ ਸਭਆਸਾਨਉਪਾ
 ਰਇਤੋਤੁਰਤਫੂਰਤਫੁਕਦੇਤ। ਅਥਅਰਨੀਅਰੁਕਾਨਜਮੇਆ
 ਗਪੁਰਾਟਕਰਕੇਤ॥੪੬੯॥ ਜਾਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਸੇਮਕੈਅ
 ਪਤੈਆਇ। ਸੇਵਾਕੇਸਹਜਾਰਕੇਕਿਹਕਿਹਰੈਰਨਜਾਇ॥
 ੪੭੦॥ ਮੇਹਪ੍ਰਥਕਸਿਸਾਰਮੇਸਥਕੇਉਖਜੈਆਇ। ਪਾਠੈਪ੍ਰ

ਖੇਖਗਸੁਤਨਦੈਹੈਕਹਾਂਕਮਾਇ॥੫੦੩॥ਖਕਜਨਕੇਸੁਰੀਤ
ਕੋਭਾਗਦੁਲ੍ਹੀਸਮਭਾਇ॥ਨਿਗੁਨਪ੍ਰਕਾਸੈਛਿੰਦ੍ਰਕੇਸਗੁਨ
ਦਾਪਾਇਜਾਇ॥੫੦੪॥ਤੁਕਾਸੁਈਕੀਤੁਕਮਾਤਾਗੀਤਸਮਨ
ਕੀਤੀਠਾਰਾਵੇਦਿਸਦੇਜਾਤਹੈਹਰਵੇਕਦੇਪੀਠਾ॥੫੦੫॥
ਸਿਹਾਦਿਸਭੈਤਿਹਾਦਿਸਕਥਹੁਨਜਾਈਐਕਰਚੇਜਾਗਮਤਿ
ਹਸਗਪਗਨਧਰੈਜਹਾਸਿਘਕੋਖੰਜਾ॥੫੦੬॥ਸਿਧਹੋਤੁਕਰ
ਜਸਭੈਜਾਂਕੇਮੀਯਾਬਿਸਾਸਾਪੁਜਹਆਪਨਕੋਹਥਾਤੀਯਪੀ
ਯਪੁਰੈਆਸਾ॥੫੦੭॥ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਸੀਦਮਾਜਨਾਦੇਰਰਾਜਭੈ
ਹੋਇ॥ਕਾਂਸੀਕੋਪਰਈਸੁਗੀਪਰਤੁਕਹਿਤਸਭਕੋਇ॥੫੦੮॥

ਜਨ ਬੁਝ ਅਨੁਗਤ ਕਰੈ ਤਾਂ ਸੋ ਕਹਾਂ ਬਸਾਇ॥ ਜਾਗਤ ਹੀ ਸੋ
 ਵਤਰਹੈ ਤਿਹ ਕੇ ਸਕੈ ਜਗਾਇ॥ ੫੦੬॥ ਭਕੇ ਭੁਰੇ ਸੋ ਫੇਕਸੀ
 ਮੂਫਨ ਕੈ ਪਰਤੀਤਾ॥ ਹੀਨਾ ਸਮਤੈ ਕਤਕਨ ਕਤੁ ਝਾਪਝਾਕੀ
 ਰੀਤਾ॥ ੫੦੭॥ ਜੋਹ ਤੁਹ ਸੁਜਨ ਨੀਮਿ ਕੈਂ ਗੁਨ ਗਵਏ ਜਗਾ ਸੰਗਿ
 ॥ ਜੋ ਤਿਭਰੇ ਪਾਂਨ ਭਰੇ ਪ੍ਰਤਿਗਾਜ ਮੁਕਤਾਂਹਿ॥ ੫੦੮॥ ਏ
 ਯਾ ਬਿਨਾ ਬਿਰਾਜਹੀ ਜਦੋਂ ਪਸਤੁ ਪਕਕੀਨਾ॥ ਜਮੈ ਸੋਭਾ ਪਾਏ
 ਨਹੀ ਕੇ ਸੁਖਾ ਸਾਧਿਹੀਨਾ॥ ੫੦੯॥ ਏਕ ਭਕੇ ਸਪੁਰਤੇ ਸਭ ਕੁਝ
 ਭੁਕੇ ਕਹਾਇ॥ ਸਰਸ ਸੁਖਾ ਸਤਾ ਬਿਰਖੁ ਤੈਂ ਜਿਥੇ ਬਨ ਸਕਥ
 ਸਾਇ॥ ੫੧੦॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪਦਮੈ ਨ ਕਹੀ ਤਹੈ ਪ੍ਰਥੀ ਅਰਥਾਇ॥

ਗਾਸੋਸੋਤਾਪਾਵੈਨਹੀਯਾਰਗਰਭਾਸੁਤਨਾਰਿ॥੫੧੩॥ਸਾਂਕੇ
ਬੁਧਬਲਹੋਤਹੈਤਾਹਿਨਰਿਪਕੋਤ੍ਰਾਸਾਪਨਬ੍ਰਿਦਨਕਹਕਰਿ
ਸਕੈਂਸਿਰਪਰਛੁਤਾਸਾਸ॥੫੧੪॥ਖਿਆਖੜਗਾਨੀਨੋਰਹੈਖ
ਕਕੋਕਹਾਂਬਸਾਇ॥ਆਗਿਪ੍ਰੈਤ੍ਰਿਦਰਹਿਤਥਕਾਪਾਹਿਤ੍ਰੇ
ਬੁਝਸਾਇ॥੫੧੫॥ਏਕੈਥਕਾਵਿਸ੍ਰਾਮਕੋਸੁਤੋਕਹਾਂਕਛੁਜਾਂਇ
ਜੈਸੇਕਾਰਾਜਹਾਸਕੋਉਤ੍ਰਤਹਾਂਬਸਾਇ॥੫੧੬॥ਠੇਰਅਨੇ
ਕਹਾਨੀਨਕੋਜਹਾਂਅਦਰੁਤਹਾਂਸਾਇ॥ਰਾਸਕਪੋਕਤੋਛੁਟਕ੍ਰਮ
ਰਕੋਤ੍ਰਿਕਕਮਕਬਸਾਇ॥੫੧੭॥ਜਿਹਜੈਸੇਅਪ੍ਰਾਧਤਿਹੈਤੋਜੈ
ਦੰਡਬਖਸਾਪਾਇਕਕਰੀਆਚੋਰੋਕੋਧਨਚੋਰਹਿਤਨਹਨਾ॥੫

४११. हैकनरकेपेटोवैरैमोदीबाडाआपुसैरकेपड़ोसै

ਕੈਸੇ ਸੇ ਰਸਮ ਤਾ ॥ ਚਕੀ ਏ ਪੈ ਡੇਸਾ ਰਕੇ ਸੋਈ ਸਾਚ ਸੁਹਾ
ਇਸਾ ਦੇ ਨਰੈ ਨਾਗਾ ਤੈ ਛੂਟੇ ਹੀ ਨਰਸਾਇ ॥ ਗੁਣ ਮੰਤ੍ਰ
ਤੋਲੈ ਰਹੈ ਕਰੈ ਨ੍ਰਮਿਯ ਸਨਦੇ ਇਹ ਭਈ ਫਿਕਨੀ ਬਾਤ ਜਬ
ਜਾਨਸਾਤ ਸੁਭੇ ਇਹ ॥ ਗੁਣ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਵੇ ਬਿਨ ਕੋ ਭਿਰਾਖ
ਸਕੈ ਨਾ ਪਾਤ ਪਤ੍ਰ ਬਿਨ ਹੇ ਮੇਕਾ ਪਾਨਿ ਦੁਪਰ ਹੋਨਾ ॥
ਬਹੁ ਪਨ ਬੀਤੇ ਤਨ ਕਪਨ ਸੀਚੈ ਸਜਨ ਕਰੈ ਨਾ ਮਟਨ ਹਾਨ ਉਪ
ਜੀ ਸੁਤੈ ਕਨਕਨ ਕਬਹੂੰ ਤਰੈ ਨਾ ॥ ਭਿਰਤ ਭਾਗ ਸੁਭ ਤੈ ਉਤ
ਰ ਪੀਠੈ ਪਰ ਨਾਰੀ ਰਾਤਾ ਨੀ ਰਨਿ ਟੁਨਾ ਹਿ ਪਾਈ ਦੇਸੈ ਬੀਤੇ ਬਰਸ

ਤਾ॥੫੨੬॥ ਸੀਕਕਰਮਸੂਤਕੁਲਚਤੁਰਪੁਰਖਪਗਛਾਸੁਨਾ
ਤਾਵਨਛੇਦਨਕਸਤਪਨਾਇਨਤੇਕਨਕਪਛਾਨਾ॥੫੨੭॥ ਜੈ
ਖੇਜੈਸੋਹੋਗਤਿਹਤੈਸਿਮਕਦੈਆਇ॥ ਗਾਂਠੀਛੋਰਾਚੋਰਕੋਸਾਹ
ਹਿਸਾਹਮਿਠਾਇ॥੫੨੮॥ ਕਥਹੂਰਨਾਬਿਮੁਹੋਭੁਯੋਤੀਠਰ
ਕਰੈਸਿਪਾਹਾ॥ ਕਹਾਭਯੋਕਾਹੂਸਮੈਭਾਰਮੋਤਉਬਰਾਹਾ॥੫੨੯॥
ਕਥਹੂਪੀਤਿਨਜੋਗੀਏਜੋਰਤੋਗੀਏਨਾਹਾ॥ ਜੈਜੋਰਤੋਰੇਬਹੁਰਿਗੀ
ਠਿਪਰੈਗੁਨਿਸਾਂਹਿ॥੫੩੦॥ ਜਹਾਂਠਗੋਲਾਇਨਰਸਕਤਾਹੀ
ਕੇਸੁਹਤਾਜਾ॥ ਠਿਰਕਰਕੈਸੋਆਵਹੀਉਤੈਅਪਨੇਬਾਜਾ॥੫੩੧॥
ਅੰਤਰਤਨਕਨਰਾਖੀਯੋਜਹਾਂਪੀਤਿਬਿਵਹਾਹਾ॥ ਠਿਰੋਸੋਠਿਰਕਾ

ਗੈਨਤੁਹਜਹਾਂਰਹਤੁਹੈਹਾਰਾ ॥ ਨਿਰਖਤਾਪਕਕਨਮਾਈ
 ਏਸੰਜਨਮੁਖਕੀਭਗਾਉਦੇਅਸਤਕੀਏਕਟਕਾਚਿਤਵਤਚੰ
 ਦਕਰੇਰਾ ॥ ਸੇਵਕਸਾਹਿਬਕੇਬਦੈਚਦੈਂਵਡਾਈਭਯਾ
 ਜੈਤੁਗਾਹਿਰੋਸਕਚਦੈਤੈਤਚਦੈਸਰੇਜਾ ॥ ਹੋਛਿਨਰਕੇ
 ਚਿਤੰਮੈਪ੍ਰੇਮਨਪੂਰਯੋਜਾਤਾਜੈਸੇਸਾਰਕੇਸਾਠਿਕਗਾਰਗਯੋ
 ਨਜਮਾਤਾ ॥ ਜੈਨਹੰਇਫਿਦਾਚਿਤਕੇਤਿਹਨਰਹੈਰਸਾਟੇ
 ਕਾਜਮੈਕਚੇਪਟਮੈਸਕਾਕਨਹਿਰਾਹੈਰਾਛਿਨਏਕਾ ॥
 ਰਸਪ੍ਰੇਮੈਬਿਨਹੀਰਸਕਰਸਉਪਜਾਵਤਸੀਤਾ ॥ ਬਿਨਵਰੇਸਰ
 ਸੇਕਥੇਜੈਸੇਵਿਟਪਬਸੀਤਾ ॥ ਮਨਭਾਵਨਕੇਮਿਸਕਾਨਕੇ

ਰਸਕੋਨਾਨਿਨੰਗਾ ਬੋਲਉਠੈ ਨਦਨਚਉਠੈ ਮੋਰਸੁਨਤ ਘਨਘ
ਗਾ ॥ ਬਿਰਹੀ ਜਨ ਕੇ ਦਿੱਤੈ ਮੈ ਨਾਹਿ ਰਹਿਤ ਬੁਧਿ ਬੋਧਾ
ਬਿਰਚਰ ਕੇ ਬੂਝਤ ਫਿਰਤ ਰਾਘਵ ਸੀਤਾ ਸੋਧਾ ॥ ੫੩ ॥ ਜਿਹ ਸੋ
ਜਨ ਤਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਹਾਂ ਜਹ ਭੋਰਾ ਜਹਾਂ ਪੁਹ ਪਤਹ ਬਾਸ
ਹੈ ਜਹਾਂ ਬਾਸ ਤਹ ਭੋਰਾ ॥ ੫੪ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਵਸ ਪਰੇਸੇ ਦੁ
ਖ ਠਹੈ ਅਪਾਰਾ ਜੂਥ ਵਿਛੋੜੈ ਰਾਜ ਸਹੈ ਬੋਧਿਤ ਅਕੁਸਮਾਰਾ ॥
੫੫ ॥ ਗੁਨੀ ਹੋਇ ਸੁਮਕਸਟ ਕਰ ਕਹੈ ਰਾਸਟਰ ਬਾਗਾ ਬੋਧ
ਬੋਧ ਮੁਕਤ ਸਹੈ ਤਬ ਉਹਾਰਾ ਵਿਹਾਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨਤ
ਨਦੈ ਨਜਹ ਸੁਛਾ ਚਾਰਾ ਵਿਹਾਰਾ ਸੀਗੀ ਮ੍ਰਿਗੀ ਮ੍ਰਿਗਾ ਸੁਖ ਦੁਖੈ ਬ

ਨਵਸਾਧੀਦਾਅਹਵਾ ॥੬੬॥ ਰਹਿਨਹਾਰਸਾਤਨਬਸਤੁਤਪ
 ਜਤਨਾਬਿਵਹਾਰਾਦੇਖੈਸਤੁਕੇਦੇਖੀਇਕਹੋਥਾਰਿਕਥਾਰਾ ॥
 ੬੬॥ ਚੈਪਸੋਕੇਦਾਦੁਪਰਕਹਾਂਸੀਤਿਕਹਾਰਾ ॥ ਸਾਰਉਠੈਤੈ
 ਚੈਕਛਕਪੈਨੈਉਠੈਨਸਾਰਾ ॥ ੬੭॥ ਸਤੁਕੇਥਮਾਕੁਕਕਰਤੈ
 ਵੇਕਜਨਰਕੀਆਗਾ ॥ ਪਰੈਕਿਕਥਿਕਾਜਕਧਮ ॥ ਪਿਸੈਮੇਸਕ
 ਚਰਜਕਤੁਆਭਾ ॥ ੬੮॥ ਉਦਰਗੁਰਨਕੇਕਾਰਨੈਪ੍ਰਾਨੀਕਰਤ
 ਾਇਕਾਜਾਨਾਚੈਵਾਚੈਰੰਨਉਚੈਰਾਚੈਕਾਜਾਅਕਾਜਾ ॥ ੬੯॥
 ਦੁਰਗੁਰਉਦਰਦਰੀਨਕੀਤਨਤੁਨਸੀਤਾਪਾ ॥ ਤੈਜਨਜਨਕੋ
 ਸਾਹਿਤਤਰਜਤਰਾਰਸਤਤਾਪਾ ॥ ੭੦॥ ਉਦਰਪਰਨਰਠੈਭ

ਛੋਰਾ ਹੁਓ ਦਰ ਤੇ ਹੀ ਨਾ ਕਾਥਾ ਹੁੰਤਾ ਹਿਨੇ ਹੋਤੁ ਦੇ ਜਨ ਜਨ ਕੋ ਆ
 ਧੀਨਾ । 'ਕਰੀ ਉਦਰ ਦੁਇ ਭਰਨ ਭਯਾਹ ਅਰਧੀ ਗੀਛਾ
 ਰਾ ਯੋਨ ਹੋਇ ਤੋ ਕੋ ਯੋਰੈ ਅਬ ਕੋਤੁ ਨ ਯਕੁ ਮਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥
 ਰਤ ਪੈਟ ਨਟ ਨਿਰਤ ਕੈ ਡੂਰ ਰਤੁ ਨ ਕਰਤੁ ਉਪਾਇ । ਧਰਤ ਬਰ
 ਤਾ ਪਰ ਪਾਇ ਅਰੁ ਪਰ ਭਬਰਤ ਲਪਟਾਇ ॥ ੪੫ ॥ ਏਕ ਦੇਵ
 ਕੋ ਅੱਤ੍ਰ ਹੋ ਜੋ ਜਾਨ ਬਲਾ ਵੰਤਾ । ਜੁਲਾਹਿ ਅਨਿਯੋਗ ਅਨਿਯੋਗ
 ਰਾਪ ਸਰਪ ਹਿਰਾਰਤੁ ਭਖੰਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਏਕ ਦੇਵ ਤੇ ਉਪਯੋਗ ਅੰਧ
 ਕਾ ਅਧਿਕ ਬਲਾ ਵੰਤਾ । ਸੋਖ ਪਰਾਪਤੁ ਭਿਰਾਧ ਹੋਰਿ ਗਰਧਰਾਨੀ
 ਭਰਾਵੰਤਾ ॥ ਏਤਨ ਕਛੁ ਪੁਭਾ ਬਿਨਦੀ ਏਦੀ ਫੇਦੇ ਤੁਸ

ਨਬਾਤਾ ਭੰਤੰ ਦੁਭਪਨੁ ਦੇਸਾਹਮੁ ਨਾਨੁ ਪਾਤਕਾ ਦੁਭਪਪਤ
 ੫੫੫੫) ਨਬਾਸਕਾਤਿਹੀ ਦੇਸਕੈ ਜੋ ਕਛੁ ਜਾਂ ਕੇ ਪਸਾ ਬਾਸਨ
 ਕਨਕਾ ਵਰਾ ਦੇ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਪਨ ਅਵਸਾ ੫੫੫੫) ਜੋਰਾ ਵਰ
 ਕੋਰੇ ਤਰੇ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰਾਹਾ ਹਾਰਿ ਕਮਾਨੀ ਹਰ ਕੈ ਗਇਏ
 ਸਿਭ ਰਹੀ ਸਿਪਹਾ ੫੫੫੫) ਅਗਸਪੀ ਬਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਜਿਹ ਰਹੁ
 ਰਾਇ ਤਨਾਹੀ ਗੋਪਨੀ ਕੇ ਪਾਛੈ ਫੀਰੇ ਬਿਭਵਨ ਪਤਿ ਬਨਸ
 ਹੀ ੫੫੫੫) ਬਚਨ ਰਚਨ ਕਾ ਪੁਰਖ ਕੇ ਕਹੇ ਨ ਛਿਨ ਰਹਰਾਂ
 ਹੀ ੫੫੫੫) ਕਰ ਪਦ ਮੁਖ ਕਛੈ ਪ੍ਰਕੇਸ਼ਿਕੰਸਾ ਨਿਕਸਦੁ ਰਿਜਾਂਹੀ
 ੫੫੫੫) ਕਬਹੂੰ ਝੂਠੀ ਬਾਤ ਕੇ ਜੋ ਕਹਿਹੈ ਪਖ ਪਾਤਾ ਝੂਠੇ ਮੇਰਾ

ਸ੍ਰੋਪਰਤਾਦਿਰਪਾਛੇਪਛੁਤਾਤਾ ॥ ਕੁਕਕਪੁਤਾਕਿਹ
 ਕਾਮਕੋਤਿਹਸੁਖਸੋਭਾਨਾਗਿਅਮੋਬਕਰੀਕੋਕੰਠਬਨਦੁਪਨ
 ਜਥਾਤਿਸਮਾਂਹਿ ॥ ਬਿਗਰਨਹਾਰੀਬਸਤਕੋਕਹੋਸੁਖ
 ਰੈਕੋਨਾਤਾਤੈਪਯਅੰਟਾਇਕੈਮਿਸਰੀਤਿਰੇਛੋਨਾ ॥ ੫੫ ॥
 ਹੁਕੋਕਹਿਯੋਨਹੀਹਾਂਸੀਕਥੁਕੋਮੁਕਾਹਾਂਸੀਹੀਤਿਹੈਭਏਕੁ
 ਥਾਪਾਂਤੁਵਨਿਰਮੁਕਾ ॥ ਦਰਸਨਗਾਹਿਤਨਸੁਜਨ
 ਤਾਮਤਨਕਰੋਕਿਨਕਾਇ ॥ ਜੇਪੈਜੋਕਰੋਪੀਏਕਬਹੁਸਾਠਨਹ
 ਾਇ ॥ ਨਗਪਰਤੀਤਿਬਦੁਈਯੋਜਨੋਕਜੋਸਾਥੋਇ
 ਸ੍ਰੋਨਰਕੀਸਾਦੀਯੋਸਾਪਨਮਨੈਕੋਇ ॥ ਬਡੇਬਡੇ

ਟੀਕੇਨਤਨਬਹੈਂਬਿਰਟਕੀਕਾਨਾਭੁਕੇਚਤੁਰਭੁਮਚੇਰਤੋਂ
 ਨਿਪਕੰਨਾਕੇਕਾਨਾ ॥ ੬੩ ॥ ਏਅੰਜੁਗਤੀਪੀਜੁਗਤਿਹੈਕੀਜੈ
 ਵਹੈਪ੍ਰਮਾਨਾਥਾਮਨਸੇਗੁਰਜਨਨਸੇਹਾਰੇਹੋਤਵਖੰਨਾ ॥ ੬੪ ॥
 ੬੫ ॥ ਜਾਮੈਰਿਤਸੇਕੀਜੀਯੋਕੈਫੂਕਲੇਹਜਾਕਾਛਕਥਕਸਾ
 ਧਾਥਿਜੈਕਰੀਪਾਰਥਭਾਰਥਥਾਕਾ ॥ ੬੬ ॥ ਸੁਨੀਯੋਸਤਹੀਕੀ
 ਕਰੀਕਾਰਿਯੋਸੁਰਿਤਾਥਿਚਾਰਾਸਰਥਕਕਰਾਜੀਰੇਹੈਕਰਨੀ
 ਰੋਊਪਚਾਰਾ ॥ ੬੭ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿਕੇਦਿਨਹੋਤਹੈਪ੍ਰਾਪਤਿਬਾਰੀਕਾ
 ਰਾਕਾਭੁਹੋਤਥਾਪਾਰਮੇਅੰਨਮੰਤ੍ਰਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ੬੮ ॥
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਕੇਦਿਨਨਮੋਖਰਚਹੋਤਅਵਿਚਾਰਾਪਰਅਵਤਰੇ

ਪਾਹੁ ਨੇ ਬਿਨ ਜਨ ਲਾਭ ਲਵਾਰਾ ॥੫੬॥ ਦੀਨ ਪਨੀ ਅਥੀਨ
 ਹੁਇ ਸੀਸ ਨਿਵ ਵਕਾਰਿ ॥ ਸੰਨ ਭੀਗ ਕੀ ਭੂਮਿ ਲਾਹਿ ਪੇਟ ਵਿ
 ਖਾਵਤ ਤਾਰਿ ॥੫੭॥ ਭੂਖੇ ਸੁਖੇ ਉਦਰ ਕੇ ਭਰੇ ਹੋਤ ਸੀਤੁ ਸਟ
 ॥ ਪੈਸ ਨ ਕਾਖ ਕਰੇ ਰੋਕ ਪਾਏ ਤੁਸਟ ਨ ਦੁਸਟ ॥੫੮॥ ਏਕ
 ਏਕ ਕੇ ਕਾਖ ਕਰਾਰਾ ਖੋਸ ਗਈ ਸਾਜੈ ਸੇਤੁ ਗਐ ਖੇਟ ਕੇ
 ਸਬ ਕੋ ਨਿਹੈ ਸੀਸ ॥੫੯॥ ਭੁਛੀ ਕੀ ਯੇ ਕੇ ਹੋ ਬੁਗੀ ਦੇ ਬੁਝ
 ਧਿ ਬਿਪਰੀਤ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਦਿਸ ਜਸ ਦਰਗਾਨ ਅਰਜੁਨ ਕਰੀ
 ਅਨੀਤਾ ॥੬੦॥ ਕਹੇ ਬਚਨ ਪਛਟੈਂ ਨਹੀ ਜੇ ਸਤ ਪੁਰਖ ਸਧੀ
 ਗਾ ਕਹੈਂ ਸਭੈ ਰੀਚੈ ਦਿਪ ਭਰਮੋ ਨੀਚ ਪਰਨੀਰਾ ॥੬੧॥

ਸਹਿਸਰ ਬਾਹੁ

ਮਾਤਿਟਿ ਰਜਾਇ ਬਿਪਤਿ ਮੈ ਰਾਵਰੰਕਾਇ ਹੀਤਾ ਹੇ ਮਹਾਰਨ
ਪਾਛੇ ਗਯੇ ਰਾਮ ਗਾਵਾਈ ਸੀਤਾ ॥ ਜਨ ਹਰ ਜੋ ਜਾਇ ਸੁ
ਰੁਹੇ ਨ ਹਰ ਲੈ ਆਇ ॥ ਰਾਵਨ ਤੇ ਈਕ ਗਾਈ ਬਸੇ ਬਿਭੀ ਧਨ
ਜਾਇ ॥ ਅਨਊਦ ਅਸੁਖ ਪਾਈ ਏ ਜੋ ਪੂਰਬ ਭਰਿ ਤੇ ਹੋਇ

ਨਾਦ ਖਕੋਊ

ਮਕੋਕਰਤ ਪਾਵਤ ਹੈ ਨ ਰੁਜੇਇ ॥ ਪਮਾਰੀ ਅਨ ਪਮਾਰੀ
ਠਠੇ ਸਮੇ ਪਾਇ ਸਬ ਥਾਤਾ ॥ ਸੁਪ ਸੁਹਾਵੈ ਸੀਤ ਮੈ ਜੋ ਰੀਖ ਮਨ
ਸੁਹਾਤਾ ॥ ਜਨ ਮਤ ਹੀ ਪਾਵਤ ਨ ਹੀ ਭੁਕੀ ਭੁਰੀ ਕੋਊ ਥਾ
ਤਾ ॥ ਬੂਝਤ ਬੂਝਤ ਪਾਈ ਏ ਤਮੋ ਤਮੋ ਸਮਝਤ ਆਤਾ ॥
ਭੁਮੇ ਰਾਮਾਨ ਅਰਮਾਨ ਨ ਹੀ ਦੇ ਅਰਮਾਨ ਨ ਰਾਮਾਨਾ ॥ ਭਾਨਊ ਦਮੋ

ਤੋਤਮਨਹੀਰੈਤਮਉਦੇਨਭਾਨਾ) ੫੭੮) ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥
 ਸਤਪੁਰਖਨਤੈਉਤਰਕੈਹੋਤਨੀਚਅਧਿਕਾਰਾਸਥਹੋਵਤ
 ਰਵਿਸੇਅਸਤਤਮਕੋਜਾਰਤਪ੍ਰਚਾਰਾ) - ' ' ਕੋਵੇਦਸੀਰਿ
 ਜੋਸਰਹੋਤੈਨਹਿਤਸਤਸੁਭਾਇ। ਕੂਕਰਬੈਰਾਸਿਪਸਨੇ-
 ਚਾਕੀਚਾਟਨਜਾਇ। ਹਰਵੀਗਰਵੇਕੇਹੀਯੇਨਹਿਰ
 ਤਨਹੀਥਾਤਾਤੂੰਬੀਜਠਮੈਦਾਬਿਯੇਸੋਊਪਰਹੀਆਤਾ) ।
 ' ਪੀਯਕੋਬਿਛੁਰੇਬਿਹਰਬਸਿਮਨਕਹੂੰਰਹਿਰਾਤਾ। ਧਰਨ
 ਚਿਰਤਾਵਿਦਹੀ। ਫਿਰਤਪਰਮੇਥਪ੍ਰਚੈਪਤਾ। ਹੇਤਅਧਿ
 ਕਹੁਨਾਨਿਬਠਪੈਉਪਜਤਬੈਰਾਨਿਦਾਨਾ। ਸ੍ਰਗਮ੍ਰਗਮਦਰ
 ਚਰੀਚਵਰਲੋਤਦੁਸਟਹਤਪ੍ਰਾਨਾ। ' ਆਪਤਰੈਤੈਐਅ

'ਰਕਾਨਾਵਾਜਿਹਦਾਵਾ'ਬੁਢੇਬੋਯੋਰਕੋਜੋਪਾਬਰਕੀਨ
 ੫੮੫) ਵਾਖੋਕੇਹੋਤਹੇਸੁਖਸਿਪਤਿਨਸਾਫਾਜ ਜਨਕ
 ਤੈਛੁਟੇਪਾਂਡਾ ਕੀਅਬਨਬਾਸਾ੫੮੬)ਧ ਗੁਨਜੋਬਨਗੁਪ
 ਮਦਦਰੈਨਾਇਨਕੋਸੀ ਜੋਮੀਹਾਂਸੀ ਸੀਕਹੂਰੇਕੇਗਹਿਤੁਨੀ
 ਚਾ੫੮੭)ਸਰਸੁਤਕੇਭੰਡਾ ਕੀਬਡੀਅਪੁਰਬਥਾਤਿਆਜੋ
 ਖਰਚੇਤੋਤੋਤੋਬਫੈ ਨਖਰਚੇਪਟਨਾਂ ਫਿਹਅਨਖੀਕੀ
 ਥਾਤਪਰਕੇ ਦੇਖਅਨਖਾਤਾਨਕਟੀਬੁਦੀਏ ਨਫਿਨਪਨ
 ਖਤ ਸਕਤਾ੫੮੮)ਦੇਖਾਦੇਖੀਕਰਤਸਬਨਾਹਿ ਤਦਪ
 ੇਚਾਰਾਖਾਕੇਯਹਿਅਨੁਮਾਨਹੈਤੇਡਚਾਕਸੀਸਾਰਾ੫੯

ਬਿਗਾਰਤ ਅੰਗੇਰ ਕੇ ਏਕੀਨੀ - ਕਾਜ ਸੁਪਾਰਾ ਕੀ ਅਮੰਤ ਨ ਮੇ
 ਰਾਜਾ ਦਿਪ ਸੁਰਬਹਿਦੇਏ - ਕਾਗਾ ੫੯੭, ਕਾਜ ਬਿਗਾ -
 ਆਪਨੇ ਏਕਾ ਅੰਗੇਰ ਕਾਜਾ - ਕਾ ਬਿਗਾਰਤ ਨੇ ਕੀਹਾ ੨
 ਕਾਵਿਰਾਜਾ ੫੯੩, ਏਕਾ - ਨੇ ਅੰਗੇਰ ਸਾਫ਼ ਕਾਜ ਸੁਤੋ ਕਾ ੨੨
 ਦਾ ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਕੇ ਕੀਨੇ ਸਭਾ, ਬੋਲਾ ੫੯੩, ਏਕਾ ਬਿਗਾਰਤ
 ਪਨੇ ਅੰਗੇਰ ਪਰਾਏ ਕਾਜਾ ਅੰਗੇ - ਨੇ ਕੇ ਅੰਗੇਰ ਆਪਨੇ ਇਕੁ ਜੀਤ ੨
 ਜਾ ੫੯੪, ਏਕੀਨੀ ਮੇ ਸੁੰਦ - ਕਾਰੈ ਉਰੈ ਮੈ ਕਪਟਾ ਬਿਖਾਧਾ ੨
 ਇਕੇ ਫਲ ਨਸਾ ਮਭੀ ਤਰਕਟ - ਸੁਦਾਦਾ ੫੯੫, ਗ ਬਿਗਹਾ ਪੀ
 ਗਾ ਕੁਲਾਸ ਮੈ ਆਪੇ ਪੀਤ ਮਰੇ - ਜੈ ਸੇ ਆਵਤ ਭਾਰਤੋਂ ਆਗਾ ੨

ਰਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਾ, 'ਖਰਚਤਖਾਤਨ ਜਾਤ ਪਨੁ' (ਜੇ ਸਰਕੀਏ
 ਅਨੇਕਾ ਜਾਤ ਪੁੰਨ ਪੂਰਨ ਭਾਖੇ ਅਰੁ ਉਪਜੈ ਅਥਿ ਥਿਕ),
 'ਚਕੈਤ ਪਾਂਤਿ ਪਾਪੀਯ ਕਾਂਸ੍ਯੈ ਦੁਪਾਰ ਪ੍ਰੈ ਜਾਇ' (ਜੇ ਨਚਕੈ
 ਤੇਰਾ ਰੁਤੁ ਪ੍ਰੈ ਤੇਰੁ ਰਕੈ ਨ ਪਾਇ), 'ਫਕ ਫਕ ਅਖਰ ਪ
 ਫੈ ਜਾਨੈ ਸ੍ਰੀ ਥਾਵਿ ਦਾ ਰਾਪੈ ਛੁਪੈ ਤੁਰਿ ਰਕਤ ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਕੇਸਹ
 ਜਾਰਾ'। ਭੁਕੇ ਭੁਰੇ ਹੂੰ ਸੇ ਕਰਤ ਉਪਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰਾਤ
 ਰਵਰ ਛਾਯਾ ਕਰਤ ਰੈ ਨੀਚ ਉਚ ਨ ਬਿਚਾਰਾ'। ਸੁਸਨ
 ਕਰਤ ਉਪਕਾਰ ਸੋ ਦਿਤ ਮਾਫਕ ਮਗਾਂਹਿ ਗਾਹਿ ਰੇ ਰਾਹਿਰੀ
 ਛਾਹਿ ਤਰੁ ਦਿਰਕੇ ਦਿਰਕੀ ਛਾਂਹਿ' : 'ਬਿਨ ਦੇਖੈ ਜਾਨੈ

ਪਰੇਵੇਖੈਜਹਾਂਨਿਸਾਨਾਦੀਪਧਰੈਪਨਲਾਖਪਥਕੇਰਸੁਜਾ
 ਫਹਿਰਾਂਨਾ। ਭਥੇਵੈਸਕੇਪੁਰਖਜੇਨਿਹੁਰੈਬਹੁਪਤੁ
 ਪਾਇ। ਨਿਮੈਪਨੁਖਸਦਬੀਸਕੇਜਿਹਦੁਇਕੋਟਾਦਿਖਾਇ
 ਏਕਏਕੇਸੋਲਗਾਰਹੇਅੰਨੇਦਕਸਨਬੀਧਾ। ਚੋਲੀਦ
 ਦਨਜੇਮੇਰਦਮੇਜਗਤਜੀਜੀਰਾਬੀਧਾ। ॥ ਨੇਕੀਦੂਰਨ
 ਹੋਤਹੈਯਾਹਿਜੇਨੇਤਹੈਕੀਕਾ। ਸਿਟਤਨਜਮੇਕਮੇਹੂਕੀਏਜੇ
 ਹਾਥਨਕੀਕੀਕਾ। ਚਿਦਲਦਚਿਤਮੇਬਸੈਬੂਝਤਕਹ
 ਨਿਵਾਸਾਜਮੇਮਿਰਗਮਦਿਮਿਰਗਨ। ਭਮੇਦੂਦਤਾਫਿਰਤਸੁ
 ਥਾਸਾ। ਕੈਸਮਸਕੈਅਸਮਸੋਲਕੀਏਕਰੀਏਵਾਦਾ।

ਹਾਏ ਸੀ ਤੇ ਗਹਿਤ ਰੇ ਦੇ ਨੇਤਾ ਹੀ ਸੁਵਾਣਾ ॥ ੬੦ ॥ ਨਿਬਛਾ
 ਜਾਨ ਕਰੀ ਯੇ ਨਹੀ ਕਥਾ ਪੂਰੈ ਗਬਿਥਾਣਾ ॥ ਜੀ ਤੇ ਕਛੁ ਸੇਭਾ
 ਨਹੀ ਹਾਰੇ ਸਿੰਦਾ ਵਾਣਾ ॥ ੬੧ ॥ ਸੁੰਯਨ ਸੇ ਰਸ ਪੋਖੀ ਵਿਤੀ
 ਤੇ ਸੇ ਬਫਤ ਹੁਠਾ ਸਾ ॥ ਜੇ ਤੇ ਮੀਠੈ ਬਸਤੀ ਤੇ ਤੇ ਅਧਿਕ ਮਿਠਾਸ
 ੬੦ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੁ ਕਰੀ ਵਿਛਾਰੈ ਸੇ ਸਵਾਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਗਾ ॥ ਕੋਟਾ
 ਬਦਲ ॥ ਬਦਲ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਕਾ ਮਕਤ ਯੇ ਨ ਆਯਾ ॥ ੬੨ ॥ ਕਰੀ ਵਿਸਭਾ
 ਸੁਹਾਵੇ ਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਬਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਬਿਨਸ ਮਝੈ ਸਿਸ ਪਾਕ ਕੇ ਬ
 ਰਨ ਨ ਕੀਯੋ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ੬੩ ॥ ਜਾ ਸੇ ਪਹੁਚਨਾ ਆਈ ਵਿਤਾ ਸੇ
 ੬੪ ॥ ਬਿਹਸਨ ਰਨਾ ਗਾਈ ਪਤਿ ਸਟਾ ਰੁਕਮ ਕੀ ਫਿਰਨ ਵੇ ਸੇ ਪੁਰਾ ॥

ਨਾ) ਸਭਕਾਹੂੰਕੀਕਾਹਿਤਹੈਭੁਕੀਭੁਰੀਸਿਸਾਰਾਦਰ
 ਜੋਪਨਕੀਦੁਸਟਤਾਵਿਕ੍ਰਮਕੋਉਪਕਾਰਾ) ਜੋਤਸ
 ਭੂਪੀਹੀਯਥਾਸੈਸਭਕਾਹੂੰਮੈਜੋਤਿਯਾਦੀਪਕਧਰੀਏਤਾਕਮੈ
 ਸਭਕੋਆਭਾਹੋਤਾ) ਬੈਸਸਨਰੁਚਹੋਤਹੈਰੁਚਪੁਆ
 ਨਮਦਮੈਦਾਬਾਕਕਖੇਕਸੁਹਾਵਈਜੋਬਨਾਥਿਪੈਬਿਨ
 ਦਾ) ਦਾਨਸਾਨਅਪਨੀਉਮਰਾਅਪਨਅਪਨੀਥਾਤ
 ਾਵਿਏਵੇਈਗਤਿਕਹੀਮੋਟੇਮੋਟੀਮਾਤਾ) ਭਯੋਭੁ
 ਰੇਦੇਉਹੋਰਿਰਜੀਵਸਿਸਾਰਾਜਿਨਿਤੈਭੁਨਅਰੁਦੇਖਕ
 ਜਾਨੈਪਰਤਾਵਿਚਾਰਾ) ਸਰਸਾਨਿਰਸਨਰਹੋਤਹੈ

[illegible]

上品

ਦੇਵਲਾਹਿਗਲਪਦਨਤੇਜੈਸੇਪ੍ਰਭਾਵਿਗਤਾ)

ਮਿਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਕੇਕਾਮਕੋਦੇਤਾਵਿਭਵਕਰਹੇਤਾ। ਜੈਸੇਚਿਦਪ੍ਰਕਾਸ਼-
 ਕਰਗਵਿਮੰਡਲਤੁਲੇਤਾ। ਤਨਧਨਹੂਕੇਕਾਮਤੋਂਜਤ
 ਨਕਰਤਜੋਪੀਰਾ। ਟੂਕਟੂਕਕੈਗਿਰਤਪੈਨਹਿਫੇਰਤਿਸੁਖਬੀ।

ਭਲੇਬੁਰੇਗੁਰਜਨਬਚਨਲੋਪਤਕਬਹੁਨਪੀਰਾ।
 ਰਾਜਕਾਮਕੋਛਾਡਿਕੈਬਸੇਬਿਪੁਨਰਪੁਬੀਰਾ। ਇਸ
 ਤਿਸਮੇਹੂੰਦੇਤਤੇਸਤਪੁਭਖਨਕੇਕਾਮ। ਰਾਜਬਿਭੀਖਨਕੇਦੀ
 ਯੈਵੇਸੀਬਿਰੀਆਰਾਮ। ਲੋਕਨਕੇਅਪਵਦਕੋਤੁਰੁਕ
 ਰਿਏ। ਦਿਨਰੈਨਾ। ਰਾਪਾਵਸੀਤਾਪਰਹਰੀਸੁਨਤਰਜਕਕੇਥੈਨਾ।

ਬਡੇਬਡੇਬਿਪਨਾਰਚੇਪੈਸਦੇਖਸਤਕੀਨਾ। ਕਾਮਯੋਨ

ਪਸੁਕਠਿਨਮਨਿਦਾਮਿਖਾਰੇਸਾਸਿਖੀਨਾ ॥ ਜੈਸੇਕਾਰਨੋ ॥ ੫१

ਤਰੈਤੇਜੇਕਾਰਜਾਪਾਕਾਰਸਰਪਨਪ੍ਰਾਨੀਹਤਨਕਰਮਾਕਾ
ਹਾਰਿਜਾਪਾ ॥ ੫੦ ॥ ਇਨਕੇਮਾਨੁਖਜਨਮਦੈਕਹਾਂਕੀਯੋਭਗਵਾ
ਨਾਸਿਦਰਮੁਖਬੋਥਕਨਸਕੈਦੈਨਕਛੂਪਨਦਾਨਾ ॥ ਕਹਾਂ
ਕਹਾਂਕੀਮੀਕੀਅਥਿਪਿਭੂਭਮੇਪਰਮਪ੍ਰਬੀਨਾਮੁਰਖਕੇਸਿਪਾਤਿ
ਦਈਪੀਡਿਤਸਿਪਾਤਿਹੀਨਾ ॥ ਵਹਸਿਪਾਤਿਕਿਹਕਾਸਕੀ
ਜਿਨਕਾਨੂੰਪੈਹੋਇ ॥ ਨੀਠਕਮਾਵੈਕਸਟਕਰਾਬਿਭਜੈਅੰਗਰਹਿ
ਕੋਇ ॥ ਨਰਭੂਖਨਸਖਾਦਿਨਾਖਿਮਾਵੈਕੁਮਾਅਰਿਗਨ
ਪੇਰਾ ॥ ਕਮੇਭੂਖਨਬੀਖਾਕਾਨਹੋਨਿਕਜਸੁਰਾਤਿਕੀਬੇਰਾ ॥

ਯੋਨਿ ਬਾਹਸ ਭਜ ਰਾਤ ਕੈ ਕੈਰਸ ਕੈ ਰਿਸੇ ਹੋਤਾ ਏਕ ਏਕ ਪੈ ਛੇ
ਤਹੈ ਏਕ ਏਕ ਕੋ ਦੇਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹੁੰਤੈ ਅਰੁ ਭੂਕ ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ
ਚਕ ਆਹਿ ॥ ਜਾਨਤ ਹੈ ਕਛੁ ਮਾਂਗੈ ਪਵਨ ਉਡਾਵਨ ਤਾਹਿ ॥ ੬

ਕਿ ਪਗੁ ਰਸੁ ਚੜ੍ਹਿ ਯਸੇ ਦੀਯੈ ਮਥਿ ਭਾਵ ਜਗ ਮਾਂਗਿ ॥ ਦੁਇ ਬਿ
ਨਾਸ ਅਤਿ ਨਿਕਟ ਤੈਂ ਦੂਰ ਰਹੇ ਫੁਲ ਨਾਹਿ ॥ ਦੇਖਤ ਹੈ ਜ
ਗ ਮਾਤ ਹੈ ਤਊ ਮਸਤਾ ਸੋ ਮੇਲਾ ॥ ਜਾਨਤ ਹੈ ਯਾਂ ਜਗਤ ਕੋ ਦੇਖਿ
ਭੂਲੀ ਖੇਲਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਜਾਂਕੀ ਰੁਚਨਹੀ ਮਿਲੈ ਤਪੀਰਤ ਅੰਗ
ਜੈ ਸੇਚ ਕਾਤ ਸਾਮੀਰ ਕੇ ਦਰਾਸ ਟੁਟਤ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਭੁਲੇ
ਭਰਾਈ ਤੈਂ ਭੁੱਲੈ ਰਾਖ ਮੇਚਾ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਜਾਨਤ ਹੈ ਪੈਦਾਸਟ ਕੋ ਅੰਗੁ

ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਤੈਸੇ ਜਾਨਤ ਅੰਗ ਕੇ ਜਾਨਤ ਜੈ ਸੋ ਹੋਇ॥
 ਬੁਰੇ ਬੁਰੇ ਸਭ ਕੇ ਕਹੈ ਕੁਠੇ ਕੁਠੇ ਸਭ ਕੋਇ॥ ਗੁਨ ਤੈ ਅੰ
 ਗੁਨ ਹੋ ਰਹੈ ਛਿਥੇ ਸਿਟਤ ਨਹਿ ਅੰਗ॥ ਬਫੂਤ ਜਾਤ ਜੰਮੇ ਅੰਗ
 ਤੁਮੈ ਤੁਮੈ ਸਾਸਿ ਸਕਠਿ ਕਾ॥ ਨਿਸਾਦਿਨ ਖਟ ਕਤਤ ਨ ਕਾਤ੍ਰਿਟ
 ਪਰੈ ਜੁਆਖ ਨ ਮਾਂਗਿ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਸੁਖ ਨ ਰਾਖੀ ਏਸੇ ਛਿਨ ਖਟ ਕਤ
 ਨਾਂਹਿ॥ ਸੁਖ ਨ ਬਰਾਵੈ ਕਸਟ ਤੈ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਖਾ॥ ਨੈ
 ਨ ਸਹਾਈ ਨ ਮੈ ਪਕ ਕਹੇ ਹਸਹਾਈ ਹਥਾ॥ ਧਨੀ ਹੋਤ ਨਿ
 ਰਪ ਨ ਕਬਛੂ ਨਿਰਪਨ ਤੇ ਪਨ ਰਾਂਨਾ॥ ਬਡੀ ਹੋਤ ਨਿਸਾਸੀ ਤਰਿਤ
 ਤੁਮੈ ਰੀਖਸਾ ਦਿਨ ਮਾਨਾ॥ ਸਭ ਹੀ ਕੁਠੇ ਹੋਤ ਹੈ ਏਕ ਏਕ

ਸਿਰਦਾਰਾਗਜਐਰਾਵਤਸੁਰਸੁਰਿਦਤਰਵਰੇਮੀਦਰਾ।
 'ਜਹਾਂਸਨੇਹੀਤਹਰੈਕੁਮਤਕੁਮਤਮਨਜਾਇ। ਆਫਿਰੈਕੇਦੇਰੀ
 ਮੰਤਰੀਚੇਹੀਪਰਿਤਹਰਾਇ।' ਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇਕੇਦਰਸਾਹਿ
 ਯਤੈਬੰਦੈਹੁਕਾਸਾ। ਫੈਲਤਕਰੋਗਾਬਿਆਰਕੇਜੇਫੁਲਨਤੇਦੁਲਾ।

ਸੁਨਤਸੁਵਨਪ੍ਰਯਕੇਬਚਨਹਿਯਾਬਿਗਸੈਹਿਤਪਾਗਾ।

੨੪੫

ਜੇਮੇਕਦੀਬਬਰਸਤਮੈਫੁਲਤਭ੍ਰਿਦਨਕਾਗਾ। 'ਸੋਜੇਜੇਫੁ
 ਏਅਯਾਨਪਨਤੁਮੈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਕਾਸਾਜੈਸੇਕੈਰੀਅੰਬਾਨੀਪਕਰਤਪ
 ਕੇਮਿਰਾਸਾ।

ਨੀਤਿਅਨੀਤਿਬਤ੍ਰੇਸਹੈਰਿਸਭਰਦੇਤਨਗਾ
 ਰਾਭ੍ਰਿਗਉਰਦੀਨੀਕਤਕੀਹਾਰਿਕੀਨੀਮੰਨੁਹਰਾ।' ਰਹੈਨੇ

ਕਬਹੂੰ ਦੇਇਖਛਕਹੇਕਸਦਨਕੇਮਾਂਹਿ। ਫੇਕਮਮਾਨਮੈ ਦ੍ਰੈਖੜਕਾਜੈ
 ਸੇਮਾਵੈਨਹਿ। ਪਰਪਨਕੇਤਾਛੁਪਾਈਕੈਫਿਕਪਨਦੇਤ
 ਹਸਿਤਾਸਿਸਿਰਕਰਤਪਤ੍ਰਝਾਰਤਰਗਾਹਿਰੇਕਰਤਬਸਿਤਾ।
 ਰੇਰੀਚੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਕੇਕੀਨੇਰੇਤਹੁਛਾਸਾ। ਅਤਿਧਾਯੋਉ
 ਪਜੈਅਤੁਰਬੇਰੀਵਸਤੁਮਿਰਾਸਾ। ਜੇਨਪਰਤਾਰਿਹਿ
 ਬਾਤੁਮੈਤਿਹਮਨੁਹਾਰਨਗਾਚਾ। ਜੈਸੇਖੇਛਤਖੇਛਹੈਤਾਂਕੇਜੀਤ
 ਨਹਾਰਾ। ਚਾਹਿਤੁਤੁਰਮਾਨੀਪੁਰਖੁਬਾਤੀਬਿਚਗਾਬਿ
 ਚਾਗਾਮਥਨਲਾਵਤਮਛਫੁਕੇਮਾਖਨਕੇਤੁਨੀਕਰਾ।
 ਪਰਭਿਖਸੁਰਤਿਮਿਛਾਪਤੈਕਰੇਨੀਦਸਤਕੋਫੀ। ਅਸੰਕਰਕਾ

ਜਰਕੇਠਰੀਪੈਸਤਕਰੇਹੋਇ॥ : ਮਤਪਿਤਕੇਪਖਮੈਪੁ
 ਰਖਹਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਭਾਵ॥ਜਾਅਦਿਗਨਿਮੈਦੇਖੀਏਸਸਰਸਬੀਰ
 ਸੁਭਾਵ॥ : ਪਿਤਾਭਗਤਿਸੁਤਹੋਇਤੇਪਿਤਕੇਚਕਤਸੁ
 ਭਾਇ॥ਫਾਮਰਾਜਸੁਖਛੇਤ੍ਰਿਕੈਬਨਬਾਸੀਭ੍ਰਿਜਾਇ॥ ਪੁਜ
 ਨੀਕਚੁਨਤੈਂਪੁਰਖਬਰਖਨਪੂਜਨਹੋਇ॥ਜੰਗਮਾਤ੍ਰਿਯਕਕੀਮ
 ਭਿਸਕੋਛਾਡਿਬਡੇਸਭਕੋਇ॥ ਸੁਫਟਕਰੀਤਮੈਕੀਜੀਏਮ
 ਤਪਿਤਕੀਸੇਵਾ॥ਕੰਧੋਕਵਰਿਥੇਫਿਰੀਦੂਜੈਜੈਸੇਦੇਵਾ॥
 ਬਡੇਜਿਤੀਯਪੁਤਾਕਰੈਂਤਿਤੀਬਡਾਈਪਾਇ॥ਕਾਂਅਕਰੈਸਭਮਗ
 ਤਕੇਤੰਤੋਤ੍ਰਿਭੂਵਨਰਾਇ॥ ਦੁਸਮਨਕੇਕਰਦੀਜੀਏਅ

ਜੇਵਲਿਟਰਿਅਵੇਮੇਕਰਤਮਕਸੁਖੈਹੁ) । ਕਈਵੇਸਮਵਨ
 ਕੀਨੀਏਬਿਨਾਬਿਦਾਰਾਬਿਵੰਧਾਭਾਇਰਹਤਜਾਨਤਨਪੀਸਿਰ
 ਕੋਪਾਇਨਛਾਰਾ) । ਦੀਬੇਮੇਸਰਕੇਛਕੇਜਾਸੇਸੁਪਰਤਲਮਾਖੇ
 ਤੀਸੁਕੇਵਰਖਬੋਘਨਕੋਕਵਨੇਕਮਾ) । ਅਪਨੀਪਹੁਚਿਵਿਚਾ
 ਚਕੈਕਾਰਜਕਰੀਖੈਦੇਰਾਤਿਤੋਪਾਂਵਪਸਾਰੀਏਜੇਤੀਠਾਂਬੀਠੇਰਾ
 ਚਕੈਪ੍ਰਸੁਨਛਕਮੇਨਰਸੁਜਨਜੋਕਰਤਵਿਸਾਸਨਵੁਕਾਜੇਸੇਰਾ
 ਚਕੈਵਪਕੋਪਖਤਛਾਛਹੀਠੁਕਾ) । ਪ੍ਰਾਨਥਿਖਤੁਰਕੇਚਹੈਬੋਰੇਪੀ
 ਜਛਪਾਂਨਾਪੀਛਿਜਕਛਰਸਹੀਸੁਪਟਛਹੈਮਿਕਤਨਪ੍ਰਾਨਾ)
 ਵਿਦਿਸਾਪਨੁਉਦਮਬਿਨਕਰੇਸੁਪਵੈਕੋਨਾਗਬਿਨਛੁਕਾਏਨੀਮੇਠੇ

ਗਰਜਯੋਮ੍ਰਗਪਤਿ ਬਦਨਸਿੰਘੁ ਜਸਰਤੈ ਆਨੁ ॥ ੫੦ ॥ ਕਹਾਂ
 ਹੋਇ ਉਦਾਸ ਕੀ ਦੇਸੈ ਪੁਛੈ ਪੁਛੈ ॥ ਜੈ ਸੋ ਨਿਪ ਜੇ ਬੇਤ ਕੇ ਕਰ
 ਤ ਸਕੰਭਾ ਨਿਰਮੂਕਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾਹੀ ਤੇ ਕਛੁ ਪਾਈ ਵੇਤਾਂ ਕੀ ਕਰੀ ਦੇ
 ਆਸਾ ॥ ਖਾਨੀ ਸਰਵਰ ਪੈ ਗਏ ਕੈ ਸੇ ਬੂਝਤ ਘਾਸਾ ॥ ਜੇ ਜਾ
 ਹੀ ਕੈ ਦੂਰ ਹੈ ਸੋ ਤਿਹ ਪੂਰੈ ਆਸਾ ॥ ਸੁੰਤ ਉਦਿ ਜੋ ਸਪਨ ਮੈ ਚਾੜ੍ਹਿਕੋ
 ਭਰਤ ਪਿਆਸਾ ॥ ਗੁਨਹੀ ਤਉ ਮਨਾਈ ਵੇਸੈ ਜੀਵਨ ਸੁਖ ਭੋਨਾ ॥
 ਜਾਗ ਜਗਾ ਵਤਨ ਗਾਰੋ ਕੇ ਆਗਨ ਅਨੁ ਤ ਕੋਨਾ ॥ ਰਸ ਅਨਰ
 ਸ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਪਦੈ ਪੈ ਮਕੀ ਗਥਾ ॥ ਬਿੰਦੂ ਮੰਤ੍ਰਨ ਜਨਹੀ ਸਾਂਪਹਿ ਪਾ
 ਝੋਹਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ਕੈ ਸੋ ਨਿਭ ਹੈ ਨਿਬਲ ਜਨੁ ਕਰ ਸਬ ਕਨ ਸੋ ਰੀਰਾ ਸੈ

ਵਸਰਕੇਅਧਿਕਾਰਾਨਸੋਂਜੰਮੇਦਰਤੁਛੁਟਾਈਯੋਤੁਜੋਤਮਜਸੁਬਿ
 ਸਥਾਰਾ॥੨੬॥ ਜੋਕਾਇਕਾਜਿਹੈਠੇਰਸੋਂਤਾਂਹੀਠੇਰਮਨੋਰਘਾ
 ਚੰਦਰੀਪਤਿਕੇਬੈਰੁਕਮਾਨਿਸ੍ਰੀਪਤਿਜੋਰਘਾ॥ ਘਨ
 ਘਰੇਕੇਮਿਠਨਸੁਖਹੋਤੁਰੇਸੋਨਾਹੀ॥ਹੋਇਨਹੋਈਚਾਂਦਨੀਜੋ
 ਜੇਪਾਵਸਮਾਂਹੀ॥ : ਬਰੇਜਕੇਸਭਕੱਛਤੈਂਕਹੁਬਿਨਕੱਛ
 ਨਜੋਗਾਰਾਮਕੱਛਨਪਨਸਰਾਬਿਪੁਨਕਾਰਿਤਪਾਂਧਯੀਕੋਗਾ॥੬
 ਤਾਂਬਿਨਸੋਲਿਨਕਮਾਜਿਪਨਾਸੋਂਕਾਰੀਥਾਤਾ॥ਗੁਰਾਬਿਨਹੋ
 ਯਦਿਨਬੋਪਤਿਰਵੁਕੋਬਿਨਪਰਾਤਾ॥ ਘੁਭਸੋਥਾਤਦੁਰੀਨ
 ਤੋਰੀਏਅਰਘਸੁਖੈਨਾ॥ਗੁਕਮਾਨਿਅਤੁਰਤਾ॥ਕਿਧੀਪ੍ਰਭਕਲਜਾ

ਨਤਹੈਨਾ। ਕਹਿਨਕਲਾਹੁਆਇਹੈਕਰਤਕਰਤਅਭਾ
 ਸਾਨਟਜੇਰਾਕਤਬਰਤਪਰਸਾਪੈਬਰਖਾਛਿਆਸਾ॥੧੦੦॥
 ਜੇਉਮੁਜੈਸੋਈਕਰੈਜਿਹਕੁਲਜੈਅਭਾਸਾਛੇਟੇਸਛਹੁਜਕ
 ਤਰੈਪੰਖੀਉਡੈਅਕਾਸਾ। ਬਿਟਾਕਾਖਸੀਪੁਰਖਪੈਹੋਤਨ
 ਹੀਇਕਠਾਂਇ। ਨਾਹਿਨਦੁਖਸੁਖਸੋਤਿਕਪੀਜਕੈਵੇਕਹਿਜਾਂਇ

ਗੁਨਪ੍ਰਗਟੈਅੰਗੁਨਦੁਰੈਜੰਕੇਲਖਸੀਸਾਥਾ। ਤ੍ਰਿਖਆ
 ਰੀਤ੍ਰਿਖਪਰਹਰੀਕ੍ਰਿਸਨਤ੍ਰਿਕੋਕੀਨਾਥਾ। ਸਿਛੈਦੇਖੈਪੁਰ
 ਬਜਨਮਨਦਿਯੋਸਿਛੈਨਸੋਇ। ਕੋਨਸਿਆਨਪਨਕੀਯੋਕਿਹਅਛਾ
 ਨਦੀਅਖੋਇ। ਜੈਕੋਨਯੇਤਬੁਲਾਈਵੇਤੰਗੀਮਨੁਹਰਾ॥

ਕੇਸੈਸੋਭਾਇਸੋਠਨਤਤੈਸੋਤੁਹਿ। ਸਸਿਹਿਸੁਧਾਸਮਕਹਿਤਕੇ ੬੩

ਕਹਿਤਕਠੀਕੀਆਹਿ। ਕਾਹੂਕੀਓਨਕੀਜੀਏਜੀਯਤੀ

ਕਾਕੇਵਿਸੁਸਾਗੋਰਿਧਰੀਅਰਧੀਗਹਾਰਿਹਿਪਰਾਪਰੈਸੈਬਾਸ

ਤਨਦੈਤਨਤਨਦੈਨਕੇਮਨੁਮਿਓਓਤਜੁਠਾਜਾਨੈਸੈਅੰ

ਕੁਸਕੋਭੁਟਤਕੇਦੈਗਿਰਸੋਗਜਰਾਜਾ। ਹੋਛੀਅਤਿਜੁਵ

ਤੀਨਕੀਕਹੈਬਿਬੇਕਭੁਠਾਇ। ਦਸਰਬਰਾਨੀਕੇਬਚਨਬਨਪਠ

ਏਰਪੁਰਾਇ। ਸਸੈਸਾਰਦੇਹਯਕੇਸੁਨਤਹੇਤੁਮਨਮੇਦਾ

ਪ੍ਰਗਟਭੁਯੋਯਹਾਸਤਸਮਾਭੁਖਾਬਿੰਦਾਬਿਨੋਦਾ।

ਯਸਤਸਸਿਰਸ। ਕਾਤਿਕ ਸਸਿ ਤੰਤੋ

ਉਪਜਨੇਪੁਰਾਖਪੁਰਾਣਾ।

ਭ੍ਰਮ
ਬ੍ਰਹਮ

ਆਤਮ ਵਤ ਸੁਮਕਰ
ਕ੍ਰਿਹਵਾਰ ਬ੍ਰਿਪਾਜਾ। ਸਕਿਥੁ

ਗੁਮਾਨਾ। ੧
ਸੁਦਾਸਾ।

॥ ਕੀਰਤਿ ਕੋ ਮੂਲ ਦੇ ਕਦਾ ਨ ਹੈ ਨ ਦਿਨ ਦੇ ਬੋਧ ਮ ॥ ੬੪ ॥

ਕੋ ਮੂਲ ਦੇ ਕਸਬ ਪਹਿਚਾਨ ਬੋਧ ਬੋਧ ਕੋ ਮੂਲ ਦੇ ਕਉ ਚੇ ਮ
 ਰਾਖ ਦੇ ਬੋਧ ਨ ਬੋਧ ਕੋ ਮੂਲ ਦੇ ਕਉ ਭਲਿ ਭਿੰਨ ਤਿਯਾਨ ਬੋਧ ਬ
 ਹੁ ਭੋਜਨ ਉਪਾਧ ਮੂਲ ਹਾਂਸੀ ਦੇ ਵੀਦਾਰਿ ਦੇ ਕੋ ਮੂਲ ਦੇ ਕਆਰ
 ਸਬ ਖਾਨ ਬੋਧ ਹਾਰ ਬੋਧ ਕੋ ਮੂਲ ਦੇ ਕਉ ਰਹੀ ਹੈ ਰਣ ਮਾਂਡਿ ਚਤੁ
 ਰੀ ਕੋ ਮੂਲ ਦੇ ਕਬਾਤ ਕਹਿ ਜਾਨ ਬੋਧ ॥ ਕੁਮਤਿ ਤੈਂ ਮਸੂਜਾਇ
 ਰਬ ਤੈਂ ਕੈਛ ਜਾਇ ਕੁਨਾਰਿ ਤੈਂ ਕਲਾਜਾਇ ਜੋਗ ਜਾਇ ਸਿਰਾਤੈਂ ॥
 ਭੂਖ ਤੈਂ ਮਿਸਾਦ ਜਾਇ ਭਾਈ ਅਤੈਂ ਪੁਤ ਜਾਇ ਸੋਚ ਤੈਂ ਸਰੀਰ ਜਾ
 ਇਸੀ ਕਤਾ ਕੁ ਸਿਰਾਤੈਂ ਪਕ ਪਟ ਤੈਂ ਧਰਮ ਜਾਇ ਕੋ ਭਤੈਂ ਬਡਾਈ

ਜਾਇਮਾਂਗਬੇਤੇਮਨੁਜਾਇਪੁਜਾਇਰੀਕਾਤੇ। ਨੀਤਿਬਿਨੁਰਸੁ
 ਜਾਇਕ੍ਰੋਧੈਤਪਸਮਾਜਾਇਦੇਵੀਦਾਸਰਸਪੁਤੀਜਾਇਮੁੰਨੇਸਥ
 ਜੀਰਾਤੇ॥ ਮੁਜੇਪਰਸਾਪਰਖੈਸਾਪਰਮੇਰਖੈਖੈਕਪਰਸਿ
 ਪਰਖੈਤਾਕੇਕਰਾਤੀਤਹੈ। ਪੂਤਨਕੋਭੂਤਰਖੈਭੂਤਕੋਬਿਭੂਤਰਾ
 ਖੈਖਟਮੁਖਗਾਜਮੁਖਯਾਕੇਯਹਿਰੀਤਹੈ। ਕਾਮਕੇਜੁਥਾਮਰਾਖੈ
 ਆਗਪਰਪਾਨੀਰਾਖੈ। ਬਿਖਪਰਸੁਪਚਾਖੈਸੋਈਜਰਾਜੀਤਹੈ। ਦੇ
 ਵੀਦਾਸਦੇਖੋਰਯਾਨੀਸਿਕਰਕੀਸਾਵਧਾਨੀਸਭਬਤਯਾਇਕ੍ਰੋਧੈ
 ਰਾਖੈਰਾਜਨੀਤਹੈ॥ ਏਕਾਤਿਸਿਰਾਈਤਾਜੋਕਪਟੇਹੈਕੋਗਤਾ
 ਤੇਏਕਾਤਿਕੀਮਾਖੀਤਿਨੈਕਹਾਂਕੋਊਤਾਵੈਗੋ। ਏਤੀਤੋਕੋਬੋਰੀਯਾ

ਕੇਠਾਕੁਰਕਹਾਵੈਯਮੈਬਾਟੇਸਭਕੇਹੈਬਟਸਾਰਤੁਭੂਪਾਵੈਗੋ॥
 ਦੇਵੀਦਾਸਯਾਹਿਬਿਨਬਾਂਟਖਾਏਚਹੈਸੋਤੇਦੰਤਨਤੁਰਾਵੈ
 ਗੋਕੈਗਾਛਨਫੁਗਾਵੈਗੋ॥ਮਾਯਾਯਾਹਿਮਿਸਗੀਤੋਕਾਛਪੀਕੋ
 ਕੂਜਾਯਾਂਹਿਬਾਟੇਫਗਖਾਏਚਹੈਕੁਛੇਹੀਕਹਾਵੈਗੋ॥੪॥ਯਾ
 ਬਏਗੁਮਾਧਕਰੈਦਾਰਿਦੀਵੈਸੈਵੈਪਰੈਸੁਖੀਅੰਏਅਨੁਸਰੈਐ
 ਸੇਸੂਫੁਐਰਹੈ॥ਗਮਾਨੀਦੁੱਪਪਚਰਾਏਸੰਸਾਰੀਗਨੈਨਪਾਂਚੇਰ
 ਜਾਵੈਕ੍ਰਿਪਨਤਾਚੈਸੂਮਸਿਰਸੈਰਹੈ॥ਗਾਨਿਕਾਕਫੂਪਧਨਵਯ
 ਤੈਫਕੀਰਘਰਬਾਂਪਕੈਸਿਥਕਭਯੋਰਾਤਾਦਿਨਜੈਰਹੈ॥ਜਗਮੋ
 ਬਾਜੀਐਤੋਹਸੀਐਨਕਉਟੇਵੀਹਸਿਯੇਈਚਾਚੈਤੇਐਹਸਥੇਭੀ

સરોજીન

